

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

Studijní obor: Management tělesné výchovy a sportu

**Česká asociace fotbalových hráčů a její funkce v českém
fotbalovém prostředí**

Diplomová práce

Vedoucí práce:
PhDr., Vladimír Janák, CSc.

Vypracovala:
Eva Jílková

Praha, prosinec 2016

Prohlašuji, že jsem závěrečnou diplomovou práci zpracovala samostatně a že jsem uvedla všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Praze, dne 9.12.2016

Eva Jílková

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své diplomové práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto diplomovou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení:

Fakulta / katedra:

Datum vypůjčení:

Podpis:

Poděkování

Chtěla bych poděkovat vedoucímu této práce PhDr., Vladimíru Janákovi, CSc. a Jakubovi Kotěrovi, svému příteli a fotbalistovi, který mi poskytl v jednom z rozhovorů cenné informace a pomohl mi oslovit další respondenty.

Abstrakt

Název: Česká asociace fotbalových hráčů a její funkce v českém fotbalovém prostředí

Cíle: Cílem práce je:

- prezentovat a popsat hlavní služby, které ČAFH nabízí svým členům,
- zjistit, jakým způsobem ČAFH spolupracuje s dalšími orgány českého fotbalového prostředí - FAČR, ligovými kluby, agenty a samotnými fotbalovými hráči a
- z nasbíraných dat a informací navrhnout pro danou asociaci možná opatření a návrhy na zlepšení.

Metodologie: Autorka uvádí informace, které nabyla studiem dostupných zdrojů týkajících se dané problematiky. Věnovala se vzniku hráčských unií jako takových a následně popsala problematiku týkající se vzniku a fungování České asociace fotbalových hráčů.

Samotný výzkum spočíval ve sběru a analýze dat ze sekundárních zdrojů, dotazníkového šetření mezi kluby 1. a 2. české ligy, zúčastněného pozorování na vybraných akcích ČAFH, interview se zástupci fotbalových orgánů FAČR, AFA, LFA a interview se samotnými hráči.

Výsledky: Pomocí rozhovorů a dotazníků bylo zjištěno, že kemp pro hráče bez smluv pořádaný ČAFH je úspěšným a v současné době ojedinělým projektem svého druhu a tedy v jistém ohledu nenahraditelnou službou členům. Z dotazníků a rozhovorů vyplynulo, že představitelé vybraných organizací v českém fotbalovém prostředí s Českou asociací fotbalových hráčů nedostatečně spolupracují a ideálně nekomunikují především kvůli osobě předsedkyně ČAFH.

Klíčová slova. Česká asociace fotbalových hráčů, hráčská unie

Abstract

Title: Czech Football Players' Association and its function in Czech football surroundings

Objectives: The aims are:

- presenting and describing the main services that ČAFH offers to its members,
- finding out how ČAFH co-operates with other executive bodies of the Czech football surroundings like FAČR, league clubs, agents and players and
- according to discovered datas and information to propose some possible improving measures.

Methods: Author provides information discovered during studying the available sources about the issue. The author pays attention to creation of players' unions and then describes the problems related to the creation of the Czech football players' association.

The research itself includes collectioning and analysis of the secondary datas, questionnaire research among clubs of the 1st and the 2nd Czech divisions, observation on the chosen ČAFH's events, interviews with representatives of FAČR, AFA, LFA and the interview with the football players.

Results: Interviews and questionnaires helped to find out that the camp for the players without contracts which is organised by ČAFH is a successfull and nowadays the only project of its kind so it is some kind of irreplaceable service for the members. The representants of the chosen organisations in the Czech football surroundings unsufficiently co-operate and communicate with ČAFH just because of the ČAFH's chairwoman

Key words: Czech Football Players' Association, players' union

Obsah

1 Úvod.....	9
2 Cíle a úkoly práce.....	11
3 Teoretická východiska.....	12
3.1 Kolektivní vyjednávání	12
3.1.1 Stávka	17
3.1.2 Free agency	19
3.2 Hráčské unie	23
3.3 Agenti	36
3.4 Fotbalové kolektivní vyjednávání a fotbalové hráčské unie	39
3.5 FIFPro.....	42
4 Teoretická východiska vybraných výzkumných metod metodologie	52
4.1 Rozhovory	53
4.2 Dotazník	55
4.3 Pozorování.....	58
5 Metodologie	60
5.1 Úvod.....	60
5.2 Metodologie užitá pro zpracování teoretických východisek.....	60
5.2.1 Sekundární zdroje.....	60
5.3 Metodologie užitá pro zpracování informací o ČAFH.....	62
5.3.1 Sekundární zdroje dat.....	62
5.3.2 Primární zdroje dat	63
6 Česká asociace fotbalových hráčů.....	81
6.1 Vznik a historie	81
6.2 Organizační struktura a stanovy a jejich hodnocení.....	82
6.3 Popis vybraných kanálů komunikace a propagace ČAFH a jejich hodnocení.....	89
6.3.1. Web	89
6.3.2 Facebook	90
6.3.3 Instagram	91
6.3.4 Twitter	93
6.3.5 Časopis HATTRICK	94
6.4 Popis vybraných služeb poskytovaných ČAFH a jejich hodnocení.....	95
6.4.1 Jednání v zájmu hráčů	95
6.4.2 Právní poradenství.....	97
6.4.3 Informační schůzky v klubech	100
6.4.4 Kemp pro hráče bez smluv	103
6.4.5 Zprostředkování angažmá	108
6.4.6 Zprostředkování studia.....	111
6.4.7 Partnerské výhody	112
7 Diskuze.....	114
8 Návrhy na zlepšení	118
8.1 Návrhy na zlepšení způsobů propagace a komunikace	118
8.2 Návrhy na zlepšení vybraných služeb	121
9 Závěr.....	125
10 Použité zdroje	128
Přílohy	133
Příloha č.1 Rozhovor se zástupcem FAČR	133
Příloha č. 2 Rozhovor se zástupcem AFA a hráčských agentů	141

Příloha č. 3 Rozhovor se zástupcem ČAFH.....	145
Příloha č. 4 Rozhovor s hráčem č.1.....	148
Příloha č.5 Rozhovor s hráčem č. 2.....	152
Příloha č.6 Rozhovor s hráčem č.3.....	156
Příloha č.7 Rozhovor s hráčem č. 4.....	160
Příloha č. 8 Rozhovor s hráčem č. 5.....	164
Příloha č. 9 Rozhovor s hráčem č. 6.....	168
Příloha č. 10 Rozhovor s hráčem č. 7.....	171
Příloha č. 11 Rozhovor s hráčem č. 8.....	176
Příloha č. 12 Rozhovor s hráčem č. 9.....	180
Příloha č. 13 Rozhovor s hráčem č. 10.....	184
Příloha č. 14 Dotazník.....	190

1 Úvod

Hrát profesionálně fotbal se může zdát být vysněným povoláním pro malé i velké kluky. Na hřišti před domem se prohánějí v dresech Messiho a Ronalda a doufají, že jednou se těmto svým, v tuto chvíli vzdáleným, vzorům přiblíží, a proto se vydávají na strastiplnou cestu, kterou fotbalová kariéra pro většinu fotbalistů opravdu je. Protože málokterý hráč se nesetká za svou hráčskou kariéru, ale i po ní s křivdou nebo neprávem nebo fotbalovým sporem, který je nutné vyřešit.

Bohužel se v dnešní době spíše mediálně rozebírají platy fotbalistů, jejich skandály, excesy, neproměněné penalty, zákeřné fauly na soupeře, urážlivé výroky, nebo naopak snadná vítězství, neuvěřitelné cesty k titulu, pohádkové odměny, přehnané přestupové částky apod. Existuje mnoho výborných fotbalistů, kteří mají prostředky na to, aby se obklopili a zaměstnali schopné lidi, kteří se jim postarají o veškerý servis, někdy takovou službu nabízí i fotbalový zprostředkovatel a jeho agentura, jestliže s hráčem vyvine takový vztah, který je založen na vzájemné důvěře a pomoci.

Avšak mimo tuto špičku ledovce, mimo hráče, které denně vidáme v médiích a díky kterým věříme tomu, že fotbal je krásná čistá hra, díky kterým stále žije sen v hlavách malých kluků pobíhajících po hřištích, že jednou také budou jako hráči Barcelony, Realu Madrid, existují profesionální fotbalisti (ale i amatéři), kteří dávají pohledu na fotbal jako takový jiný rozměr. Jsou to hráči, jejichž odměna bývá často nižší nebo srovnatelná s výdělkem v běžném civilním zaměstnání. Jsou to hráči, kteří nemají podepsanou žádnou smlouvu o spolupráci s agentem nebo zprostředkovatelem, musejí si poradit ve většině situací sami. Sami studují smlouvy, které jim klub nabídne, přestože většina z nich jistě nemá právní vzdělání a mnoho z nich by ani neodhalilo ve smlouvě pasáž, která by pro ně mohla mít v budoucnu kritický význam. Pro svou neutuchající lásku k fotbalu jsou ochotni snášet ústrky ze strany klubů, managementu i národních ligových asociací. Nezřídka se ocitnou v situaci, kdy fotbal opravdu hrají jen pro ten pocit ze hry, jelikož odměn a platů se nedočkávají. Je jim bráněno v přestupu všemožnými způsoby nebo jsou naopak různými prostředky nuceni odstupovat předčasně od smluv apod. Jsou lákáni k ovlivňování zápasů. Jsou uráženi a ponižováni trenérem, managementem klubu, fanoušky. Je jim vyhrožováno.

Na fotbalovém trhu vždy bude několik stran, které spolu budou soutěžit a spolupracovat. Právě jedním z takových vztahů jsou kluby a hráči. Je důležité vymezit postavení hráče v klubu, vztah hráče a klubu ve smyslu zaměstnanec a zaměstnavatel, a to všechno dříve či později vyvolá spory, kdy si každá ze stran chce urvat nejvíce výhod sama pro sebe.

Už v minulém století si některá sportovní odvětví tento problém uvědomila, stejně tak správně předpokládala, že jsou jisté problémy a záležitosti, které je mnohem výhodnější vyjednávat kolektivně. Kolektivní vyjednávání, poskytuje hráčům lepší výchozí pozici. Hráč a jeho agent si v klubu mohou vyjednat individuální výhody a podmínky dle vlastních představ, ale je velmi žádoucí, aby všem hráčům byly zaručeny alespoň minimální základní podmínky, které budou všechny kluby a liga toho daného odvětví respektovat. Pro tento účel se začali hráči sdružovat do hráčských unií a asociací a začali kolektivně vyjednávat. To, jaké podmínky si byly unie schopny vymoci, se stalo vzorem a inspirací pro další a další sportovní odvětví. Musel být překonán prvotní odpor a překážky kladené managementem a zástupci lig, ale i tak se trend hráčských unií stal vcelku populární. Hráči v tom viděli a stále vidí své útočiště, místo, kam mohou jít pro radu, pro pomoc.

V českém fotbale si hráči na svou unii museli počkat vcelku dlouho, ale má své opodstatnění a je dobře, že se jí konečně roku 2011 dočkali. Má před sebou sice ještě velký kus cesty, ale věřme, že pomůže dál živit sen malých fotbalistů o tom, že se stanou hráče světové úrovně a v této jejich cestě bude co nejméně proher, které se odehrají mimo zelený pažit.

2 Cíle a úkoly práce

Cíle této práce jsou zjištění a popis fungování hlavních služeb ČAFH, zjištění a popis spolupráce s kluby 1. a 2. ligy, s profesionálními i amatérskými hráči, s hráčskými agenty a zprostředkovateli a v neposlední řadě s orgánem, který organizuje fotbal v České republice – tedy FAČR.

K dosažení těchto cílů byly určeny následující dílčí úkoly:

- Popsat a analyzovat historický fenomén tvorby hráčských unií
- Vymezit jednotlivé pojmy, které souvisí s unií a jejím prostředím
- Analyzovat služby a fungování České asociace fotbalových hráčů
- Analyzovat spolupráci a komunikaci ČAFH s kluby, agenty, hráči a FAČR
 - tvorba a distribuce dotazníků klubům
 - individuální interview
- Analyzovat získaná data a na jejich základě vytvořit návrhy na zlepšení

Výzkumné otázky

- Jaké hlavní služby ČAFH svým členům poskytuje?
- Jak ČAFH spolupracuje a komunikuje s kluby, agenty a organizací FAČR? .

3 Teoretická východiska

Tato kapitola byla věnována historickému pozadí a postupnému vývoji sportovních hráčských unií a asociací a vybraným aspektům, které její vývoj a tvorbu a fungování měly vliv.

3.1 Kolektivní vyjednávání

Hráčské unie se vytvářely z velmi prostého důvodu, a to, aby svým členům poskytovaly lepší pozici pro kolektivní vyjednávání. Potřeba kolektivního vyjednávání je tedy základním prvkem a předpokladem pro vytvoření unií, sjednocení hráčů s cílem vystupovat jako jednotný kolektiv, místo tisíců individualit.

(Swayne, Dodds, 2011, s. 232) *„Kolektivní vyjednávání se ve sportu aplikuje, protože profesionální ligy se snoubí s mezistátním obchodem a hráčská unie a vlastníci mají formální vztah – zaměstnanec/zaměstnavatel. Tyto dvě strany dohadují shody přes množství dílčích procesů od specificky distribučního vyjednávání, integračního vyjednávání, strukturového rozdělení, až po vnitro strukturového vyjednávání.“*

Tento způsob vyjednávání měl již od dávné doby velmi významnou roli ve Spojených státech, kde i pro tyto účely byla vytvořena i směrnice NLRA. Je zřejmé, že ne vždy se dosáhne požadované shody mezi oběma stranami, ale je žádoucí existence pravidel, které udají směr a meze, v nichž se má kolektivně vyjednávat. Přesně jako to dělá americká NLRA.

(Swayne, Dodds, 2011, s. 232) *„Kolektivní vyjednávání je ve Spojených státech amerických zastřešeno National Labor Relations Act (NLRA). NLRA zavedla procedury, které slouží k výběru pracovních organizací, které slouží k reprezentaci a sjednocení pracovníků v kolektivním vyjednávání. Tento akt znemožňuje zaměstnavatelům do tohoto výběru jakkoliv zasahovat. NLRA nakazuje zaměstnavatelům vyjednávat se stanoveným reprezentantem jejich zaměstnanců. To sice nezajistí oběma stranám jednoznačnou shodu nebo souhlasu vzájemným návrhům, ale nastaví směrnice a vyjednávání založeném na dobré víře. Návrhy, které jsou jakkoliv v rozporu s NLRA nebo právem jsou z kolektivního vyjednávání vyloučeny.“*

Kolektivní vyjednávání se týká mnoha záležitostí, avšak na samém počátku bylo nutné vymezit a vyjednat podmínky pro hráče, které budou všeobecně respektovány. Některá témata

zůstala aktuální dodnes. (Swayne, Dodds, 2011, s. 232) „*Ve sportu jsou vlastníci a hráči pod NLRA nuceni jednat o mzdách, hodinách a dalších skutečnostech a podmínkách zaměstnání. To obvykle zahrnuje platové stropy, drafty hráčů, zdraví, bezpečnost, (testování na drogy), délku kontraktu, práva managementu a disciplinární procedury.*“

Při kolektivním vyjednávání by hráč neměl být omezován ve vyjednávání si svých individuálních podmínek s klubem, o to se většinou stará především manažer hráče.

Vztah mezi kolektivním a individuálním vyjednáváním hráče popisuje (Wong, 2010, s. 539) „*Sportovec si může vyjednat ve své standardní individuální smlouvě cokoliv pokud to není v rozporu s kolektivní smlouvou nebo jiným pracovním zákonem.*“

Jak bylo nastíněno, kolektivní jednání se ve sportovní oblasti objevuje především v úpravách vztahů mezi hráči a managementem, případně hráči a ligami. Vztah mezi hráčem a klubem lze nazvat jako vztah pracovní. Jako poznamenává (Swayne, Dodds, 2011, s. 232): „*Pracovní vztahy a jednání se ve sportu a rekreačním průmyslu objevují několika způsoby. Ten nejviditelnější pracovní vztah se děje v profesionálním sportu, kde se jednání a dohady staly ohniskovým bodem pro fanoušky a média.*“

Stejně tak se vyskytuje i v jiných pracovních odvětvích. Průmysloví pracovníci se spojovali v odborech, které byly též založeny za účelem možnosti kolektivně vyjednat se zaměstnavatelem. Sportovní prostředí je však specifické i specifickým kolektivním vyjednáváním. Nejen hráči, ale i majitelé klubů se spojují do unií, aby mohli lépe a účinněji vyjednat se zástupci unií hráčských.

(Swayne, Dodds, 2011, s. 233) „*Specificky – kluby a hráčské unie vyjednávají o určitých aspektech kolektivních platových stropů, rozvrzích, pracovních podmínkách a chování hráčů, ale individuální platy jsou v jednání mezi klubem a samotným hráčem. Tyto platy nutně neodráží délku služby nebo typ práce, ale jsou vypočítány dle mnoha faktorů, jako je například potenciál, podpisové bonusy, bonusy za odehrané zápasy a další.*“

Přičemž, i samotní zaměstnavatelé se mohou sdružovat, aby tím zefektivnili kolektivní vyjednávání. Mají stejné právo se sdružovat, jako ho mají i samotní hráči. Dle federálního práva se mají možnost také seskupovat se zaměstnanci stejného oboru a vytvářet tak jednotky pro vyjednávání, které jsou složeny z vícero zaměstnavatelů spojujících stejný zájem nebo cíl.

V některých případech také právně ochránilo jednu z obou stran, když se v důsledku neshody musela uchýlit ke stanovení podmínek. Musí být však zajisté splněna určitá kritéria:

(Twomey, 2012, s. 22) „*Vrchní soud v Americe připustil výjimku aplikovatelnou na fotbalové majitele klubů, kteří nemohou být nařčeni z prosazování monopolu, jestliže se domluvili jako vyjednávací skupina o několika zaměstnavatelích nastavit týdenní plat do 1000 dolarů svým 235 fotbalovým profesionálním mládežnickým hráčům poté, co tato skupina zaměstnavatelů nebyla schopna dojít shody s hráčskou unií. Pokud by zde neexistoval žádný vyjednávací vztah s unií, skupina zaměstnavatelů by takto kolektivně nemohla stanovit, jaké množství peněz investuje do členů svých mládežnických kádrů a hned by bylo na světě jasné porušení antimonopolního zákona.*“

Samotné kolektivní vyjednávání má několik forem a dílčích procesů, které se uplatňují. Záleží na tom, jakého cíle chce ten daný účastník vyjednávání dosáhnout. Ve vyjednávacím procesu se můžeme setkat pouze s jedním dílčím procesem, více nebo všemi dílčími procesy vyjednávání, které specifikovali (Swayne, Dodds, 2011, s. 233-4)

- ***Distribuční vyjednávání***

je primárně využíváno při řešení konfliktu zájmů rozdělením podílu fixně daného profitu nebo operačního příjmu. Distribuční vyjednávání je příkladem hry všechno nebo nic, je definováno tím, že jedna strana vyhraje bod a druhá tento bod ztrácí. Tento typ vyjednávání je vnímán jako klasická verze kolektivního vyjednávání, kdy dvě strany sedící u stolu se dohadují o každé položce zájmu.

- ***Integrační vyjednávání***

se zaměřuje na řešení společných problémů a hledání jednoty společných zájmů obou stran, jak unie, tak managementu tak, aby obě strany profitovaly. Integrační vyjednávání hledá způsob, jak zvýšit zisky a operační příjmy, takže obě strany získávají něco navíc. Tento typ vyjednávání je rozhodně méně soupeřivé, zaměřuje se na pozici obou stran a jejich zisk z celého jednání.

- ***Postojové strukturování***

je třetím subprocesem a zaměřuje se budování důvěry. Hlavním záměrem postojového strukturování je zvýšit kvalitu vztahu mezi unií a managementem. Tento subproces je cílen více na sociální kontrakt než na psanou smlouvu nebo transakci.

- ***Inter-organizační vyjednávání.***

To se objevuje, když se obě strany vrátí na svou základnu a tam prezentují různé varianty. V každé organizaci se musí projednat a vytvořit řešení, aby se tato rozhodnutí vrátila zpátky k jednacímu stolu kolektivního vyjednávání. To může být velmi komplexní subproces, jelikož zájmy jednotlivých členů unie mohou být velmi rozdílné. V mnohých případech mají veteráni a starší zkušenější hráči jiné zájmy a cíle. To samé může nastat u vlastníků a managementu, jak velikost trhu může diktovat preference pro určité typy benefitů.

Problémem se může stát existence tajných dohod. Již z názvu vyplývá, že je mnohdy velmi složitá takovou tajnou dohodu odhalit, ale co vlastně znamená tajná dohoda definuje (Swayne, Dodds, 2011, s. 234) „*Dvě a více entit jedná tak, aby omezily otevřenou soutěž klamáním, podvodem, ilegálním stanovením cen, fixací mezd nebo krácením produkce.*“

Jak je vidno, jedná se o nelegální jednání, které znevýhodňuje jednu stranu. Ve sportovním, konkrétně baseballovém prostředí konkrétní případ takové tajné úmluvy.

(Swayne, Dodds, 2011, s. 234), „*V profesionálním sportu hráči očekávají, že každý vlastník bude jednat nezávisle a v nejlepším zájmu svého týmu, což může mít za následek, že volný hráč obdrží několik nabídek na své služby a nabídku potencionálních kompenzací, které realisticky odráží jeho schopnosti na hřišti a produkci. Pokud by se majitelé domluvili na limitních platových nabídkách pro hráče, celkový profit by se pro vlastníky zvýšil, zatímco kompenzace pro hráče by poklesla pod bod přirozené rovnováhy. Přestože každá unie profesionálních hráčů si je vědoma možného trestného činu spáchaného vlastníky klubů ve spojení s kompenzací pro hráče, Major League Baseball (MLB) jsou uvědoměli ještě více o aktech vlastníků klubů, protože během 80. let vlastníci klubů ilegálně konspirovaly platové limity pro hráče.*“

Hráči se tuto skutečnost rozhodli řešit prostřednictvím své unie a kluby žalovali. Je otázkou, zda se takové jednání managementu klubů vyplatilo, jelikož částky, které museli v 80. a pak následně v 90. letech zaplatit, byly velmi vysoké. Avšak již v tomto případě se existence hráčské unie jako zástupce hráčských práv osvědčila. Dopad konkrétního případu uvádí opět (Swayne, Dodds, 2011, s. 235) „*V roce 1985 se kluby rozhodly nenabízet smlouvy volným hráčům, angažmá v tom roce změnilo jen 4 ze 35 volných, hráčská asociace MLBPA napsala stížnost na kluby s tím, že poukazovala na zákaz spolupráce jednotlivých týmů. Následující sezónu se scénář opakoval a o rok později v arbitráži hráči dostali za pravdu a vysoudili 10,5*

milionu dolarů. Ani pak nepřišla změna a hráčská unie sepsala další stížnosti které byla úspěšné, a tak jim najednou připadlo 38 milionů dolarů za akce v sezóně 1986 a 64,5 milionu dolarů za rok 1987. V roce 1991 hráči souhlasili s náhradou ve výši 280 milionů dolarů za všechna tvrzení o nekalém jednání klubů a tyto peníze rozdělili mezi hráče, které to nějakým způsobem potkalo.“

V Americe byli v kolektivním vyjednávání o kousek kupředu v porovnání s Evropou, která v tomto ohledu stále ještě poněkud zaostává. Ale i na starém kontinentě se začaly vést sociální dialogy a jejich pokračování je stále podporováno, jak uvádí (Pijetlovic, 2015, s. 82): *„V Evropě jsou na rozdíl od USA sociální dialogy a kolektivní smlouvy ve sportu ještě v úplném zárodku. Od roku 2001 Evropská komise podporuje projekty k upevnění sociálního dialogu ve sportovním sektoru všeobecně, stejně tak specificky v sektoru fotbalu.“*

Výsledkem kolektivního vyjednávání by měla být kolektivní smlouva. Dohoda, kterou odsouhlasí obě strany zúčastněné na kolektivním vyjednávání. Měl by to být kompromis mezi požadavky obou stran. O tom, co je obsahem kolektivní smlouvy, máme jisté povědomí, konkrétní specifikaci uvádí: (Baker, Esherick, 2013, s. 91)

„Kolektivní smlouva zpravidla pokrývá hráčské kompenzace, ochranu před zraněním, práva volného pohybu, práva unie a managementu ve vztahu kolektivního vyjednávání, postupy při stížnostech a další záležitosti týkající se platů, benefitů a pracovních podmínek. Tedy dva nejdůležitější dokumenty, které nastiňují záležitosti politiky a řízení jsou ligové stanovy a současná kolektivní smlouva.“

3.1.1 Stávka

Stávku, která se v oblasti kolektivního vyjednávání a unií velmi často objevuje (Wong, 2010, s. 540) definuje: „*Stávka proběhne, pokud skupina zaměstnanců odmítne pracovat a hlasuje o tom, že se do práce nevrátí, dokud nebude vyhověno jejich požadavkům.*“

Také rozlišujeme několik druhů stávek, podle cíle, na který jsou zaměřeny a také důvodu, z něhož jsou spuštěny.

(Wong, 2010, s. 540) stávky rozlišuje na

1. **Primární**

znamená, že skupina zaměstnanců stávkuje proti svému zaměstnavateli. Například pokud hráči Major League Baseball stávkují proti svému zaměstnavateli MLB.

- *Stávka proti nekalým pracovním praktikám se může stát, pokud je hráč propuštěn z důvodu, že vstoupil do unie hráč, tehdy mohou hráči vstoupit do stávky. Dalším příkladem tohoto typu stávky je stávka z důvodu zaměstnavatelského selhání ve vyjednávání v duchu dobré víry apod.*
- *Ekonomická stávka je stávka s cílem zvýšení mezd, úpravy pracovních hodin a podmínek.*

2. **Sekundární**

může být ilegální a děje se, když skupina zaměstnanců v jedné společnosti stávkují proto svému zaměstnavateli jako protest proti stávce v další společnosti. Například hráči MLB začnou stávkovat, aby podpořili stávkující hráče NHL. V sekundární stávce musí být hráči připraveni nést možné následky, jelikož v tomto případě jim zaměstnavatel může vypovědět smlouvy

Tam, kde existuje kolektivní vyjednávání existují i možnosti stávek, stejně tak jako zabránění výkonu činnosti managementem hráčům. Jak již bylo zmíněno výše, první stávku v profesionálním sportu má na svědomí hráčská unie NFLPA v roce 1968. Stávky jako odstávky lig, stojí kluby i hráče velké množství peněz a někdy i ztrátu podpory fanoušků, kteří k této akci nemají pochopení.

(Wong, 2010, s. 539) „Pracovní neshody v profesionálním sportu jsou nyní stejnou součástí hry jako rozdělování licencí a změny trenérů, za poslední 3 desetiletí způsobily desítky odstávek ve 4 hlavních profesionálních ligách, stály kluby a hráče stovky milionů dolarů a naštvaly miliony fanoušků. Realitou je, že tam, kde existuje kolektivní vyjednávání, existují i možnosti stávky ze strany hráčů nebo znemožnění hrát ze strany klubů.“

Stávky jako takové se ve sportovním prostředí na evropské půdě tolik neobjevují, v porovnání s americkým kontinentem, kde se staly osvědčenou a účinnou zbraní zaměstnanců – hráčů při vyjednávání. Do Evropy všechny trendy kolektivního vyjednávání, spojování se do unií přicházely později, tedy možná i nás čeká tento stávkový trend, jak upozorňuje (Fort, Fizel, 2004, s 72.) „může se to stát problémem v budoucnosti s internacionalizací fotbalových pravidel a mezinárodními hráčskými uniemi žádajícími změnu.“

Signifikantní pro japonskou kulturu se stal výrok japonského předsedy baseballové hráčské asociace, který zdůraznil, že rozhodně není cílem jeho unie, aby se vyrovnala svému americkému protějšku, protože, jak z tvrzení vyplývá, japonská baseballová hráčská unie se neztotožňuje s kroky, které podnikla ta americká na cestě ke svému úspěchu. Jak uvádí (Wise, Meyer, 2007, s. 1673): „Předseda této unie dokonce řekl: „Nikdy bychom se nechovali jako ligoví vůdci z USA. Stávkou bychom zašli příliš daleko.“ Další člověk na vedoucí pozici v unii konstatoval, že by do stávky nešel, jelikož to není fér k fanouškům.“

Na velmi důležité právo hráče upozorňuje (Wong, 2010, s. 540), kdy poukazuje na zaměstnancovu, hráčovu nedotknutelnost jeho zaměstnání v průběhu stávky:

„Zaměstnanci, kteří se zapojili do stávky, nemohou být ze svých zaměstnání propuštěni z důvodu stávky. Po čas této stávky mohou být nahrazeni náhradními pracovníky.“

Tato skutečnost byla osvědčena v jednom velmi zajímavém případě, kdy se do sporu s NBA dostali její rozhodčí a rozhodli se stávkovat. Než se jednání ukončila, museli být tito stávkující rozhodčí nahrazeni jinými, aby nebyla ohrožena plynulost soutěže.

3.1.2 Free agency

Často opakovaným termínem se už v zárodku unií, ale jistě i v budoucnu stane tzv. free agency. To znamená možnost hráče vybrat si klub dle svého uvážení a v něm se angažovat. Znamená to, že hráč nemá být v tomto výběru nijak omezen. Jak popisuje (Swanson, 2016, s. 13) *„Klíčové aspekty sporů se točily kolem hráčova práva podepsat tým dle svého výběru (později nazváno ‚free agency‘), garantovaných smluv, limitů na hráčův plat a důchodového plánu pro hráče, který měl hráčům poskytnout dlouhodobou finanční jistotu. Ty samé otázky zůstaly středobodem pracovních vztahů v Major League Baseball pro minimálně další století.“*

Free agency definují (Swayne, Dodds, 2011, s.558) jako: *„V profesionálním sportu, hráči, kteří mohou podepsat smlouvu s jakýmkoliv týmem jsou označeni jako ‚free agents‘.*

Hned v zápětí dodávají důležitý poznatek, že: *„na rozdíl od většiny odvětví, kde je otevřený pracovní trh, ve kterém mohou zaměstnavatelé volně vyjednávat s potenciálními zaměstnanci s ohledem na zachování jejich služeb, jedinečná povaha profesionálního sportu spočívá v tom, že zde individuální výhody spolu soupeří na hřišti, ale spolupracují ve většině dalších obchodních aspektech, což vyžaduje nějaké restrikce na pohyb hráčů.“*

Otázce free agency a její problematice, která vznikla snahou klubu zabránit přestupem hráčů se věnuje i (Swayne, Dodds, 2011, s. 740)

„Některé ligy úspěšně omezily pohyb hráčů pomocí článků v jejich smlouvách, který hráči úspěšně zabránil změnit tým, dokud ho jeho stávající nechtěl uvést na trh. Tyto smluvní klauzule dovolili majitelům klubů významně omezit hráčskou mobilitu a zpomalit tak i celou kariéru hráče. Díky takovým doložkám byli majitelé také schopni omezit a velmi snížit hráčské platy.“

S hráči bylo opravdu zacházeno jako se zbožím, byli prodáváni, bez souhlasu do jiných klubů a tyto podmínky měli dle majitelů svých klubů mlčky akceptovat. Slavný se stal případ baseballisty Curta Flooda, který byl proti své vůli prodán do jiného klubu. Samotný hráč se rozhodl již nenést veškeré příkoří a podat na MLB stížnost.

Jeho dopis uvádí (Schivone, 2015, s. 23):

„Po 12 letech v Major Leagues se necítím být kusem majetku, který může být prodáván a kupován bez ohledu na má přání. Věřím, že jakýkoliv systém, který vyprodukuje takový výsledek, je v rozporu s mými základními právy jako občana a nekoresponduje se zákony Spojených států a suverénností Států. Toužím hrát baseball v sezóně 1970 a jsem schopen hrát. Obdržel jsem nabídku od klubu z Philadelphie, ale věřím, že mám právo zvážit nabídky z ostatních klubů předtím, než učiním rozhodnutí. Tedy Vás žádám, abyste dal na vědomost všem klubům MBL mé pocity v této záležitosti a odkázal je na mou dostupnost pro sezónu 1970.

S Pozdravem Curt Flood.

V odpovědi Kuhn napsal: „Rozhodně s vámi souhlasím, že jako lidská osobnost nejste kus majetku na koupi a prodej, avšak nevidím to jako aplikovatelné na situaci, kterou máme v ruce“.

V pozdějším interview se Flood označil za „dobře placeného otroka“.

Omezit hráčský pohyb samozřejmě nahrává klubům, ale zároveň také vyrovnává poměry v soutěži, jelikož zabraňuje bohatým týmům angažovat ty nejlepší hráče, kdykoliv uznají za vhodné. Pokud by tomu tak nebylo, dostávaly by se nevýhody menší kluby, které se na výchově hráče významnou měrou podílely. To, že se free agency nějakým způsobem omezí, umožní ponechat si mladé hráče alespoň několik sezón a moci je propagovat jako vlastní odchovance.

Navíc jakmile se objevila finanční tíseň, hledaly přirozeně kluby a jejich management způsob, kde by mohli výdaje ukrátit. Jedna z možností, které se nabízely, byla omezit výdaje na hráčské platy. Přesně jak uvádí (Scully, 2007, s. 11) *„Snahy kontrolovat platy se zvýšily ještě intenzivněji, když kluby upadly do finančních potíží. Majitelé klubů byli přesvědčeni o tom, že neomezená soutěž pro volné hráče je finančně rušivá.“*

Jak bylo uvedeno, každé sportovní odvětví a každá liga má svá specifika a status free agency není ani v tomto případě žádnou výjimkou. Pro příklad uvedu podoby free agency dle (Swayne, Dodds, 2011, s. 560)

„Hráči MLB jsou oprávněni do tohoto stavu přejít po 6 sezónách, hráči NFL se mohou stát po 3 letech volnými agenty i omezeně (kdy hráč může vyjednávat s jiným klubem, ale ten mateřský může nabídnout dorovnaný kontrakt a hráče si tak ponechat), po 4 letech již neomezeně. Hráči NBA se mohou omezeně stát volnými agenty po 3 nebo 4 letech, což záleží na jejich současném draftovacím statusu (a záleží, co ten konkrétní tým udělá, takže free agency mohou být omezená i neomezená). Hráči NHL se mohou free agents stát v závislosti na věku, odehraných sezónách a dalších faktorech, které hráči dávají status omezeného či neomezeného free agenta.“

Ve fotbale velký průlom učinilo rozhodnutí v případě Jean Marca Bosmana, který vybojoval se značnou podporou FIFPro volnost pro hráče po vypršení smlouvy. Jeho vlastní fotbalová kariéra byla soudními tahanicemi a spory znatelně zasažena, ale tzv. Bosmanův případ byl opravdovým průlomem ve fotbalovém přestupním řádu a otázky týkající se volného pohybu hráčů. Tento výsledek bylo však konečné vyvrcholení snah, které se více či méně objevovaly již dlouho před samotným Bosmanem. (Gammelster, Senaux, 2011, s. 34-35): *„Výsledek Bosmanova případu v roce 1995 vyvolal ve fotbale velký rozruch, ale je nutné poznamenat, že hráči na národní úrovni za svá práva dlouhou dobu před Bosmanovým případem, přičemž první snahy vycházely z Anglie.“*

Z Anglie se tyto snahy brzy rozšířily do blízké Francie, kde hráči usilovali o změnu v přestupním systému již v pozdních 60. letech. Jak uvádí (Gammelster, Senaux, 2011, s. 35): *„ve Francii hráčská unie v roce 1969 jednala s francouzskou ligou o zrušení doživotního kontraktu, který připoutal hráče k jednomu klubu až do 35 let jeho věku.“*

Podobně trendy postupovaly dále po kontinentu až do Španělska, kde se hráči dokonce uchýlili ke stávkám, aby zrušili kontroverzní pravidlo, které znemožňovalo hráčům volný pohyb. Opět popisuje (Gammelster, Senaux, 2011, s. 35): *„Ve Španělsku fotbalisté napadli takzvaný derecho de retención (právo ponechat si) na přelomu 70. a 80. let. Španělská fotbalová unie spustila 3 stávky mezi lety 1979 a 1982, přičemž první dvě v letech 1979 a 1980 měly významný dopad na španělskou ligu tím, že ji zastavily.“*

Dnes tedy ve fotbale všeobecně se profesionální hráč stává free agentem po vypršení jeho profesionální smlouvy. Pokud je mu v tu dobu 23 let a méně, v případě změny angažmá, musí

jeho nový klub zaplatit mateřskému klubu (nebo všem klubům, které se na výchově hráče nějakou měrou podílely) tréninkovou kompenzací. Pokud je hráč starší 23 let může volně přestupovat po skončení své smlouvy bez jakéhokoliv nároku mateřského klubu na odstupné. K tomu se však dopracovat, byla dlouhá cesta a trvalo několik hodin kolektivního vyjednávání. Konečný výsledek omezil jak postavení klubů a jejich možnost regulovat pohyb hráčů, stejně tak pozici řídicích orgánů, které již nemohou tak účinně regulovat chod sportu v jejich odvětví.

(Gammelster, Senaux, 2011, s. 2) *„Ustanovení, že sportovní kluby EU a evropské ekonomické oblasti nemohou znemožnit hráčům, kterým skončila smlouva, volný přestup do jiného klubu zproštěný od jakýchkoliv kompenzací, významně zvýšilo počet přestupů mezi zeměmi. Verdikt také mocně oslabil vlastní sportovní regulační orgány omezením jejich možností zasahovat do sportu.“*

Bosmanův případ byl významný také proto, že napadl dvě hlavní složky fotbalových norem: (Gammelster, Senaux, 2011, s. 35): *„Bosmanův případ napadl jak přestupní řád, tak i národní kvóty.“*

Zvláštní je, že se belgický mateřský klub Jean Marca Bosmana řídil přestupním řádem FIFA, co je ještě zajímavější, jak pojednává (Gammelster, Senaux, 2011, s. 36): *„Možná by se dalo vyhnout soudům v Bosmanově případě, kdyby belgická fotbalová asociace využívala řád UEFA, jak navrhoval Lars Christer Olsson.“* Avšak je velmi nepravděpodobné, že využívání jednoho či onoho přestupního řádu vymítí všechny nastalé spory, nesrovnalosti a neshody, které vyplynou ze situace konkrétních případů.

3.2 Hráčské unie

Inspirací pro vytvoření hráčských unií byli dozajista odbory zaměstnanců. Šlo o organizace, v nichž se sdružovali zaměstnanci jednoho zaměstnavatele, aby mohli jako jeden orgán prostřednictvím svých zástupců se zaměstnavatelem vyjednávat. (Swayne, Dodds, 2011, s. 740) *„Pracovní unie – odbory – existovaly již po roce 1900. Odbory existují proto, aby zaměstnancům zajistily odpovídající platy a bezpečné a vhodné pracovní podmínky. Sportovci netrpí špatnými pracovními podmínkami nebo nízkými platy jiných průmyslových odvětví, ale sjednocení pomohlo sportovcům získat vyjednávací sílu při jednání. Sportovci začali formovat své unie, aby ochránili svá práva ve smlouvách.“*

To, že v uniích nejde pouze a jen o kolektivní vyjednávání, ale také o zisk moci a kontroly nad druhou stranou, poznamenává (Culverhouse, 2011, s. 144): *„Je to stále ten samý boj. Majitelé klubů bojují o kontrolu a hráči o svobodu. Vtipné na tom je to, že hráči by také rádi kontrolovali majitele a majitelé by chtěli mít dávku svobody od svých hráčů.“*

Unie umožňují svým členům vstoupit do stávky, stejně tak jako unie majitelů klubů jim umožňují zavést opatření, kdy je hráčům ve výkonu práce zabráněno. V každém případě hráči mají právo se svobodně organizovat a kolektivně hájit svá práva a vyjednávat o svých zájmech.

Dle (Baker, Esherick, 2013, 169)

„Hráči mají právo se organizovat (tvořit hráčské unie), kolektivně jednat skrze své zástupce a také stávkovat. Ve skutečnosti hráčské unie a asociace získaly slušnou moc.

A přidává velmi podstatný poznatek ,tedy, že jsou inspirací pro ostatní odvětví a hráče, ale také pro hráče, kteří se vstupem a angažováním se v unii ještě otálejí: *„Vyjednaly si velmi vysoké minimální mzdy pro své členy, velmi lukrativní dohody o merchandisingu, velké platové možnosti a navíc poskytly svým členům skvělý návod, jak pracovat s agenty a marketingovými zástupci.“*

O zájmy hráče se starali jejich agenti, kteří však vyjednávali pouze individuální zájmy, na kolektivní vyjednávání za hráče jedné ligy neměli již pravomoc a vlastně ani zájem. Správně podotýká: (Berry, Gould, Staudohar, 1986, s. 12), *„Stálá minimální mzda a přestupové bonusy*

na sezónu mohou být stanoveny kolektivním vyjednáváním skrze hráčské asociace. Někdo by měl dohlížet i na ostatní hráče a jejich nejlepší zájmy a zřejmě by to neměl být individuální hráčský agent.“

Ale již při svém vzniku se musely unie potýkat s různými formami překážek. Byly to unie jiné, doposud neznáme a tvořily neprobádané území, jak popisuje (Swanson, 2016, s. 13) *„Nebyli skupinou, která by korespondovala s unií industriálního stylu. Jejich poměrně malý počet a vysoce specializované dovednosti je dělala lepším kandidátem pro stvoření dovednostní unie – typ organizace, která je nejlepší pro pracovníky, kteří sdílí stejné dovednosti a vědomosti.“*

Rozhořčení a útrapy, které museli hráči během své sportovní kariéry doposud mlčky snášet, přerostly již do takové míry, že hráče donutily konečně nekompromisně jednat. (Swayne, Dodds, 2011, s. 1134) *„Hráči rozčílili tým, že vlastníci klubů používají rezervní doložku, aby snížili jejich platy, se v roce 1885 sjednotili v pracovní unii.“*

Na začátku své existence se musely unie potýkat s problémy, které si žádaly pečlivé řešení. Jedním z klíčových aspektů je, aby hráči a sportovci samotní pochopili účel unie, pro který byla vytvořena. (Swayne, Dodds, 2011, s. 740)

„Když se na začátku unie organizovaly, nebyly tak silné, ale postupem let si získaly moc a sílu v kolektivním vyjednávání. Sportovci využívali unie, aby získaly vyšší mzdy, smlouvy a benefity. Díky sjednocení a pracovnímu právu byli sportovci též úspěšní v zavedení free agency pojmu do svých smluv“

Dalším specifickým problémem, se kterým se unie musely vypořádat, bylo, že hráči se sice chtěli spojovat, ale zároveň byli i jeden druhému soupeřem (Swanson, 2016, s. 13) *„Už ze své povahy, průmysl uvedl hráče do permanentní soutěže jeden s druhým. Hráči ze stejného týmu neustále soupeří s dalšími o hrací čas. Hrací čas je pro hráče kritickým faktorem, jelikož se snaží ukázat své individuální hodnoty a tím pro sebe zvýšit kompenzaci. Vedle této soutěže mezi jednotlivci, soupeří týmy mezi sebou i několikrát za sezónu, čímž vytváří rivalitu a odstup mezi jednotlivými skupinami a tím tedy ztěžuje těmto velkým rivalům požadované vytvořit bratrství.“*

Pro veřejnost byli hráčské unie zdrojem nepochopení, zmatků. V mediálních přestřelkách nedokázali pochopit, o co konkrétně hráčům jde, jejich hrdinové si vydělávají horentní sumy chtějí se sjednocovat, aby jednali o lepších podmínkách práce? V mnoha lidech, kteří vykonávali těžké průmyslové povolání s pevnou 8 hodinovou pracovní dobou nebo prací na směny, vyvolávaly tyto akty jen rozhořčení. (Abrams, 2010, s.1):

„Spojení profesionálních sportovců do hráčské unie se vždycky široké veřejnosti zdála nenormální. Sportovat jako živobytí se zdá být jako sen, takže stížnosti hráčů na své bonusy a volnost pohybu fanouškům připadají malicherné. Jak se mohou muži, kteří si vydělávají hraním zápasů, zabývat nějakou unií? Vypadá to absurdně.“

Podobné nepochopení celé problematiky se odráželo v novinových článcích, které vycházely a opíraly se o hráče bojující za svá práva. Tento negativní mediální obraz profesionálním sportovcům v podpoře veřejnosti příliš nepomohl. V roce 1909 se v jednom novinovém článku objevilo tvrzení: *„fotbalisti si cestují první třídou, pracují jen 8 měsíců a mají plat 4 libry týdně, který chodí stále. Myslím, že většina členů pracovních odborů by si nechalo líbit malé křivdy za takové zacházení“* (Chandler, 1988, s. 135).

Navíc hráči, kteří vydělávají milionové položky měsíčně nemají zájem organizovat se v uniích a bojovat za práva méně majetných, bohužel takoví hráči si nejsou schopni uvědomit, že i jejich hlas a jejich účast je důležitá nejen pro ně samotné ale pro celkové všeobecné pojetí hráče.

(Taylor, 2005, s. 143) dokonce uvádí proporce počtu hráčů v jednotlivých anglických ligách, kteří se stali členy unie. Ukazuje na obecný předpoklad, že větší část členů hráčské unie tvoří hráči nižších lig, jelikož o top hráče je většinou buď postaráno agenturami, nebo za stavu, kdy pobírají milionové platy, jim připadají dohady kolem penzijního pojištění a fondu pro hráče jako zbytečné a malicherné.

„Unie jsou většinou nelákavé pro hráče z bohatých a úspěšných klubů .V roce 1936 se přišlo na fakt, že pouze 271 z celkových 1250 ligových členů byli hráči první ligy. Naproti tomu hráči z druhé ligy čítali 480 členů a 3 liga 413. Tento nezájem hráčů první ligy na participaci byl způsoben zřejmě tím, že tito hráči sami sebe shledávali jako odůvodněně dobře placené, dobře se s nimi zacházelo, takže neměli žádnou potřebu se spojovat do unií.“

S velmi silným výrokem tehdy přišel Charlie Roberts, předseda výkonného výboru anglické asociace, který si nebral servítky a odsoudil apatii hráčů a jejich nezájem hájit zájmy jeden druhého. Poukázal na jejich lehkou ovlivnitelnost a neochotu přemýšlet nad tím, co je opravdu důležité. Vystihl tím hlavní problém, který unie musela vzhledem ke svým členům, převážně ve fotbale řešit.

(Taylor, 2005, s. 143-144) „*Neznám žádné jiné pracovníky, kteří by byli méně schopni se o sebe postarat, než jsou fotbalisti, jsou jako stádo ovcí. Zástupce unie za nimi může jít a říkat jim, proč a kvůli čemu by se měli stát členy unie, a oni se okamžitě rozhodnou připojit. Za dvě minuty může přijít manažer, říct jim pár slov a oni se pak rozhodnou, že se členy nestanou.*“

Stejně těžkosti byly a jsou stále k vidění i v NFLPA. Neochota hráčů postihla i tuto hráčskou unii a všiml si toho i (Culverhouse, 2011, s. 109), který napsal: „*Jednou z hlavních překážek pro postižené hráče čerpající benefity skrze unie je neochota aktivních hráčů financovat program. Aktivní hráči chtějí, aby unie reprezentovala jejich zájmy v jednání s managementem a smlouvách o merchandisingu. Vysloužilé hráče vnímají jako ekonomickou brzdu. Sami nedokážou uvážit fakt, že jednoho dne budou také vysloužilí hráči s 50% šancí na trvalé postižení.*“

Hráčské unie a agenti byli v rozporu od samého počátku, takže se nedalo předpokládat, že agenti vznik unii budou jakkoliv podporovat. Významní baseballoví agenti Allie Reynolds a jeho společník Ralph Kiner se nechali slyšet (Schiafone, 2015, s. 18): „*Nemám nic proti průmyslovým asociacím, ale jestliže bych měl podezření, že v baseballu směřujeme k unii, už bych ve svém podniku neměl co dělat.*“

Profesionální sport jako takový je specifický v platovém ohodnocení, které, jak již bylo zmíněno výše, mnohdy závisí i na jiných faktorech, než jsou odpracované hodiny, splněný úkol apod. Profesionální sport zhodnocuje potenciál a značku, kterou s sebou hráč do klubu přináší. Na hráčovi může klub postavit komunikace směrem k fanouškům, jestliže se klubu povede přivést star, kterou fanoušci milují, přichází s ním do týmu také mnoho dalších zisků, které se zhodnotí mimo hřiště – například prodej dresů s jeho jménem, podpisové kartičky apod.

Přesně tak, jak uvedl Bobby Barnes z anglické fotbalové hráčské unie PFA v odpovědi na otázku ohledně financování chodu unie, některé hráčské unie jsou zodpovědné za prodej hráčských osobnostních práv, přičemž příjmy z těchto prodejů mohou tvořit poměrně významnou položku v rozpočtu.

Dle (Wong, 2012, s. 252-253) *„Časté nákupy těchto práv mají na svědomí společnosti starající se o přestupové karty, výrobci počítačových her a oděvní společnosti. Někdy asociace prodávají všechna osobnostní hráčská práva ligám, Příjmy získané prodejem jsou rozděleny mezi členy proporcionálně na základě aktuálního počtu dní, které je hráč ve službě v dané sezóně.“*

Z toho plyne, jak správně poznamenává (Swanson, 2016, s. 13) *„Na rozdíl od průmyslových pracovníků, kteří mají standardizované mzdy, hráči baseballu mají velmi rozdílnou škálu různých platů. Během historie této hry není neobvyklé, aby nejlepší hráč získával desetkrát, mnohdy až stokrát vyšší odměnu než jeho méně placený spoluhráč.“*

Specifiku sportovního sektoru a lig nastínili (Baker, Esherrick, 2013, s. 169) *„Profesionální sportovní liga je sama o sobě druhem ekonomiky vytvořené skupinou vlastníků klubů, kteří platí hráče, aby několikrát za sezónu účinkovali a soutěžili v soutěžích.“*

Stejně tak (Berry, Gould, Staudohar, 1986, s. 14) *„Hráčská unie není klasickou obchodní asociací. Potýká se se speciálním druhem managementu a pokouší se zajistit potřeby velmi specifické skupině pracovníků. Přestože profesionální hráči nemohou být klasifikováni stejně jako doktoři, právníci, inženýři a další akademicky trénovaní profesionálové, profesionální hráči i tak patří mezi „elitu“. Jsou vysoce trénovaní, i když ne v tom akademickém smyslu slova. Jsou mimořádně schopnou skupinou, přestože malou co do počtu“*

Zajímavý postřeh ve své publikaci uvedli (Fizel, Gustavson, Hadley, 1999, s.199): *„Hráčská asociace vytvořila bilaterální monopol, ve kterém je monopol managementu vykompenzován silou monopolu hráčů.“*

Management klubů v Americe nepřijímal unie vůbec vřele a snažil se všechny snahy o sjednocení sportovců pod hlavičkou hráčské unie rozmetat, to se naštěstí díky legislativním opatřením, která v Americe byla platná, nepodařilo. Podstatným se ukázala právě specifika

sportu, jako takového a fakt, že sportovec nemůže a nesmí být vnímán jako zboží. Konkrétní aplikaci v realitě popisuje (Swayne, Dodds, 2011, s. 740) .

„Odpovědí zaměstnavatelů na tvorbu unií byl pokus o využití Sherman Antitrust Actu, aby odbory zpochybnily. Ale Clayton Act z roku 1914 poskytuje odborům ochranu proti antimonopolním pochybám a umožňuje zaměstnancům kolektivně jednat s několika složkami zaměstnavatele. V souladu s Clayton Act nejsou antimonopolní zákony aplikovatelné na odbory, jelikož lidé nejsou vnímáni jako zboží. Soudy tak nadále chránily linii mezi pracovním a antimonopolním zákonem. Díky tomu chránili, jak zaměstnavatele, tak zaměstnance před spory v rámci antimonopolního zákona.“

Některé ligy a kluby daly svým hráčům pocítit, jak moc si nepřejí, aby se organizovali v uniích a sjednocovali se s cílem hájit své hráčské zájmy a trvat si na svých právech, současně s tím, že vyžadovali plnění povinností ze strany zaměstnavatele. To, že se některé kluby a ligy pokusily hráče ve sjednocování zastavit, bylo naprosto v rozporu s jejich právy, jak ukazuje (Wong, 2010, s. 321)

„Zaměstnavatel nemůže zaměstnance diskriminovat kvůli příslušnosti v unii. Takové formy diskriminace zahrnují degradaci, propuštění, snížení mzdy, změnu pracovní klasifikace, změnu pracovního místa. Za těchto okolností musí unie dokázat, že zaměstnavatel takto jednal se zlým úmyslem z důvodu vstupu do unie.“

Například ihned po vzniku japonské baseballové unie se k její účasti přihlásili členové jednoho z ligových týmů. Strach z následků je mnohdy větší než touha sjednotit se.

(Wise, Meyer, 2007, s. 1673) *„Krátko po vzniku unie se do ní zapojili hráči Yakult Swallows, jakmile se to ale dozvěděl majitel klubu, své členství ihned stáhli.“*

Naopak v rámci unie nesmí unie dělat nátlaky na své členy, aby souhlasili s postupem, jakým se unie, jako jejich zástupce, bude vyrovnávat s nastalými problémy. Unie nemůže nutit svého člena k souhlasu nebo, aby jednal tak, jak on sám nechce.

(Wong, 2010, s. 321) *„Unie nesmí trestat člena, který nesouhlasí se stávkou a zbytkem unie.“*

Média, o nichž víme, jakou mají moc vytvářet obraz, který je následně všeobecně přijímán, měla už v 19. století, významnou roli a funkci při prezentování skutečností o tvorbě baseballové unie. (Swanson, 2016, s. 13) *„Sportovní tisk, ve středu svého vlastního růstu koncem 19. století, věnoval boji mezi hráči a majiteli velkou pozornost. Články a sloupky,*

kteří napsali o pracovní síle baseballu reflektovalo a pomohlo vytvořit názor veřejnosti na klíčové skutečnosti rozdělující hráče a management. Bylo zřejmé, že obě strany hráči i majitelé- se snaží naklonit si tisk přes interview, dopisy, články, sloupky, které si píšou sami.“

Většina prvotřídních lig sdružuje své hráče také v hráčských uniích, aby mohly rozvíjet, upevňovat a zlepšovat pracovní vztahy, které jsou ztělesněním vztahu mezi sportovcem a klubem. Toto tvrzení potvrzuje brzká existence hráčských unií v MLB, NFL, NBA.

Další pohled na vznik sportovních unií přináší (Wong, 2010, s. 530) *„Většina profesionálních sportovců ve Spojených státech a Kanadě jsou reprezentováni pracovními uniemi, ve sportovním průmyslu spíše známy pod pojmem hráčské asociace. Tyto asociace vznikly na základě hráčských frustrací ze způsobu, jakým s nimi jednájí ligy, ve kterých hrají, a majitelé klubů. Mnoho těchto asociací vzniklo jako jakési cechy odstartované hráči, kteří byli nějak ovlivněni rozhodnutími lig nebo vlastníků klubů.“*

Pravděpodobně nejstarší hráčskou unií je anglická hráčská unie PFA, ta byla založena již roku 1907, více podrobností k této unii je věnováno v samostatné kapitole o fotbalových hráčských uniích.

Slavná MLBPA – tedy asociace hráčů baseballu, konkrétně pod ligou MLB vznikla v polovině 50. let.

„Agenti v prosinci roku 1953 v Atlantě uspořádali meeting, na němž vytvořili MLBPA, přičemž charta byla dokončena na jaře roku 1954“ (Schiavone, 2015, s. 19)

Výkonným ředitelem se stal Marvin Miller, který dříve působil v odborové unii železáren, tam platilo pojetí, které si svým způsobem přinesl i do MLBPA – tedy „my proti nim“.

V Mexiku bratři Pasqualové vytvořili ligu, která byla v mnoha ohledech inspirativní pro okolní, jelikož okamžitě do svých pravidel zavedli normy, které hráčům umožňovaly vybírat si mezi nabídkami klubů, což bylo pro nově zformovanou ligu velmi nestandardní. Mnohé ligy byli sice tímto úkonem inspirovány, ale žádná nová takto již nekonala.

Asociace zastřešující hráče amerického fotbalu vznikla 70 let po té baseballové. Ale i v tomto odvětví hráči přišli na to, že sjednotit se a jednat je tou nejlepší možnou cestou. Majitelé

klubů reagovali podrážděně a samotnou unii v jejích počátcích absolutně odmítali jakkoliv respektovat. (Swayne, Dodds, 2011, s. 1136) „*The National Football League Players Association (NFLPA) vznikla v roce 1956 za účelem zvýšení minimální mzdy a donucení klubů, aby pokračovali v placení i zraněné hráče. Tyto snahy se setkaly s velkou nelibostí klubů, které se odmítaly i jen setkat s nově utvořenou unií.*“

(Wong, 2010, s. 531) to viděl následovně: „*NFL asociace vznikla v roce 1956, přičemž mezi lety 1956–1967 zaznamenal jen velmi malý úspěch v jejich penzijním fondu.*“

V NFL je skupina hráčů, kteří skončili svou kariéru a usilují o penzijní pojištění pro sebe a své následovníky, jelikož kariéra hráče amerického fotbalu je extrémně krátká a ve velké míře s trvalými následky. Jednou z malých výher hráčů, kteří na hřišti již skončili, bylo, dle (Berry, Gould, Staudohar, 1986, s. 15), že „*každý bývalý hráč NFL s postižením, který odehrál pět a více sezón, má zaručený příjem 10 000 USD ročně*“

Podobný názor vyjadřuje (Abrams, 2010, s.1): „*Hráč amerického fotbalu má kariéru dlouhou v průměru 4-5 sezón, následovaných chronickými bolestmi zranění, hrozby demence a vidinou kratší délky života. Hráč amerického fotbalu má mnoho legitimních obav, které nemohou být lehce vykompenzovány několika lety vysokých platů.*“

O těžkostech kariéry amerického fotbalisty, by mohl hovořit jistě ne jeden hráč. Jsou nuceni hrát ve velkých bolestech, které se snaží tlumit vysokými dávkami tišících léků, což oddaluje řešení jejich zdravotních problémů, namísto toho, aby je to okamžitě vyřešilo. Profesionální sportovci jsou nezdárci ve 30 letech v horším fyzickém stavu než lidé o pár generací starší. Tomu, aby mohli hrát soutěžní zápasy a nepřicházeli nejen o peníze, ale také o prestiž jsou ochotni obětovat i vlastní zdraví. Jsou závislá na lécích tišících bolest, vůči kterým se jejich tělo stává pomalu imunní. Stejně, jako se přiznal Sandy McCrary, vítěz Super Bowlu, který se několik let potýkal s bolestmi kolene, které způsobil příbytek váhy, který tento hráč musel mít pro úspěch na své pozici. (Culverhouse, 2011, s. 107-108) odcitoval McCraryho výrok: „*Byl jsem na Percocetu, Percodanu, OxyCotinu, Oxycodonu a 3 dalších jiných. Mel jsem fentanylové náplasti. To je jako heroin. Nyní jsem na methadonu.*“

Hráč udělá všechno možné, aby se na hřiště dostal, protože, pokud není schopen nastoupit, znamená to velký škrť v jeho platovém ohodnocení. Jediná možnost by byly bonusy, které většina týmů vyplácí až na konci sezón, management se odvolává na to, že je to nutné kvůli nepřesazení platových stropů. Pro zraněné hráče tedy se i příslib bonusů, které jsou vypláceny zpětně, v těchto situacích ztrácí.

Navíc hráči, kteří ukončí kariéru amerického fotbalisty jsou fyzicky v takměř dezolátním stavu, je pro ně tedy velmi složité najít další uplatnění v obyčejném civilním životě.

Jak bohužel ukazuje (Culverhouse, 2011, s. 109) *„Hráčská unie ročně vyplatí 10,5 milionu dolarů za lékařské účty vysloužilým hráčům. Avšak většina hráčů za svou fotbalovou kariéru nenashromáždí dost peněz na to, aby si uhradili dlouhodobé výdaje za artritidu a kardiovaskulární onemocnění. Po prostudování samo-financovaného pojistného programu, ho unie zhodnotila na příliš nákladný na to, aby byl proveditelný.“*

I proto někteří hráči vnímají vypracovaný systém penzijního a zdravotního pojištění jako nezbytnost, která má v jejich sportovním odvětví neodmyslitelnou pozici.

Unie NFLPA provedla průzkum, který se týkal zdravotních následků způsobených bezprostředně při hře a jejich přenesení do života po ukončení kariéry. Je alarmující, jak malé množství hráčů má po skončení kariéry nárok na penzijní odškodnění. Proto se právě tato položka stala velice významným ohniskem diskuzí mezi hráči a unií a unií a ligou

Přesnou statistiku uvádí (Culverhouse, 2011, s. 108) *„Podle článku Carla Prina, jejich unie tvrdí, že skoro polovina odchodů hráčů NFL ze hřiště je způsobena zraněním ještě z předchozího zápasu. Průměrně čtvrtina těchto sportovců trpí na degenerativní podmínky kostí/klobů nebo zakusili chronickou traumatickou encefalopatii způsobenou opakovanými otřesy mozku. Pouze 2% hráčů pobírají nějaký druh NFL penzijních benefitů, ať už částečné, nebo trvalé.“*

Poté se k tomu vyjadřovali i samotní hráči, kteří na sobě začali pociťovat toto příkoří jak popsal (Culverhouse, 2011, s. 110) výrok bývalého hráče Scota Brantleyho: *„když skončíte kariéru, je to jako byste zmizeli ze zemského povrchu. Tam venku je toho tolik potřeba. Řekl bych, že 80% hráčů, kteří hráli, potřebují nějakým způsobem pomoci, ale tu pomoc je velmi těžké získat. S tím systémem je něco v nepořádku.“*

Jedno prvenství si hráči NFL ale odbyli. Jejich hráčská asociace byla tou první, která se uchýlila ke stávce hráčů. (Wong, 2010, s. 531) *„První stávka v profesionálním sportu se odehrála v roce 1968, kdy hráči NFL bojkotovali předsezónní zápasy.“*

NFL se také stalo příkladným modelem přerozdělování prostředků. S cílem, aby bylo dosaženo sportovní rovnosti mezi kluby, si zde přerozdělují zisky z televizních práv dle postupu, který popisuje (Fort, Fizel, 2004, 72) *„Všechny televizní příjmy v NFL jsou z národních (ne místních) zdrojů a jsou rovnoměrně sdíleny všemi kluby ligy. Takže například malí Green Bay Packers obdrží tu samou sumu z televizních práv jako velcí New York Giants. Příjmy z návštěvnosti zápasů v NFL jsou také rozděleny v poměru 60% pro domácí a 40% pro hostující tým. Tato opatření a přerozdělování udržuje týmy na stejné ekonomické úrovni, takže mohou efektivně soupeřit o volné hráče.“*

V Evropě se přerozdělování neděje v takové míře, zde bohatší, často atraktivnější klub získává lví podíl, Takové kluby mají také větší zisky, rozdílem v návštěvnosti, prodeji merchandisingu a dalších artefaktů, tím vzniká nerovnováha mezi bohatšími a méně majetnými kluby.

V roce 2011 však hráči NFL učinili významné prohlášení, které zpochybnilo fungování jejich sjednocení a unie. Dle (Twomey, 2012, s.19) *„v roce 2011 jednotliví hráči NFL uvedli, že není v jejich zájmu zůstat sjednocení v unii, která nabízí NFL možnost zavést beztretně jakákoliv antikonkurenční omezení.“*

O rok později svého fotbalového souseda následovala slavná NHL. Stvořila unii, kterou nazvali National Hockey League Players' Association. Avšak i hokejoví činovníci nechtěli mít s unií nic společného, nejenže ji neuznávali, ale také ji znehodnocovali v pohledu veřejnosti, takže již ve svém zárodku se NHLPA pustila do osudných sporů, které tento obraz měly napravit a upevnit tím pozici unie. (Swayne, Dodds, 2011, s. 1138)

„Asociace byla vytvořena dvojicí Dougem Harvey a Tedem Lindsayem v roce 1957 a okamžitě se setkala s překážkami kladenými vlastníky klubů, kteří ponižovali členy a pomlouvali hráče spojené s asociací v tisku. Tyto taktiky vyústily v antimonopolní soudní spor, který nově vytvořená unie započala.“

Spor byl pro NHLPA velmi úspěšný a přinesl hráčům výhody, co se týkalo zvýšení minimálních mezd a penzijních benefitů, ale tím také jejich úspěch na nějakou dobu skončil.

„NHLPA se rozpadlo a trvalo další dekádu než se nová NHLPA znovu zformovala v roce 1967 v čele s Alanem Eaglesonem na pozici ředitele exekutivy.“ (Swayne, Dodds, 2011, s. 1138).

Tento muž se v budoucnu stane velmi důležitým v historii NHLPA, avšak bohužel v tom negativním slova smyslu. V tomto případě se ukázalo, jakým způsobem může jedinec v organizaci unie profitovat z jejího fungování, přestože nelegální cestou, která je vždy dříve či později stejně odhalena. (Swayne, Dodds, 2011, s. 1138)

„Eaglesonova vláda zaznamenala nárůst platů a penzí, stejně jako zločinů v jeho kanceláři. Kromě jiných trestných činů, byl Eagleson obviněn ze zpronevěry penzijních fondů a shrábnutí nemalého množství peněz z pojistných událostí, takže v roce 1991 byl nucen opustit svou kancelář a byl nahrazen Bobem Goodenowem“

Hráči podali žalobu na Eaglesona a také jednotlivé NHL týmy. Obvinili je z konspirace. Eagleson byl uznán vinným z podvodů, byl donucen zaplatit milionovou pokutu a strávil 6 měsíců ve vězení.

V něčem však byla vláda Eaglesona v porovnání s Goodenowem o poznání odlišná. Na počet stávek tedy vedl spíše druhý jmenovaný, zatímco Eagleson se snažil vše řešit spíše dohodou. (Wong, 2010, s. 530) *„Mezi lety 1967 – 1991 za řízení Eaglesona nebyly žádné stávky, pod Goodenowem se udály stávky rovnou – 1992, 1994-5, 2004-2005).“*

Kolektivní smlouva NHL, kterou se podaří vyjednat, má svůj značný význam a také pravidla pro její obnovování a nové jednání. Má svou platnost a také termíny pro její ukončení. Konkrétní případ popisuje (Wong, 2010, s. 530):

„Dohoda z let 2004-2005 běžela až do září 2011 a zůstávala v platnosti každý další rok, dokud jedna ze stran nepodá výpověď alespoň 120 dní před skončením platnosti.“

Problémy týkající se smluv, přestupů a platů se netýkaly pouze mužského sportu, stejné problémy musely zdolávat i profesionální hráčky a ne vždy jim bylo umožněno sdružovat se ve standardních hráčských uniích pro profesionální hráče. Jako první specifiku ženského sportu a jejich požadavků začali vnímat američtí basketbalisté. Nezůstali pouze u teorie, ale začali také konat, a proto vznikla první ženská hráčská unie WNBPA.

(Swayne, Dodds, 2011, s. 1139) „*Výkonný ředitel Billy Hunter byl zodpovědný za vznik Women's National Basketball Players' Association (WNBPA) v roce 1998, což byla první unie pro ženské profesionální sportovkyně. První kolektivní dohoda jim přinesla výrazné zvýšení platů a zdravotních náhrad a zaručení smluv pro hráče. Druhá kolektivní smlouva podepsaná roku 2003 přinesla možnost využití práv spojených se statusem „free agent.“*

Na svou první unii si musely ženy počkat, o to více jistě uvítaly to, že začala okamžitě jednat a řešit jejich specifické připomínky, jelikož jejich první spory řešilo ještě NBPA. Spory se týkaly mezd, ale také norem vztahujících se na mateřskou dovolenou. Bohužel se díky tomuto vyjednávání opozdil start draftu, takže si všichni velice oddychli, když se stihl začátek soutěže.

Příkladem nevole ligových soutěží a klubů k vytvoření hráčských unií, je zmařený pokus o sjednocení jezdců NASCAR. První snahy byly doslova rozmetány exemplárním příkladem, takže trvalo dobu, než někdo z jezdců sebral odvahu zinscenovat podobné pokusy. (Swayne, Dodds, 2011, s. 1139) „*První snahy o sjednocení National Association for Stock Car Auto Racing (NASCAR) byly historicky rozmetány managementem. V roce 1961 se řidič Curtis Turner pokusil sjednotit jezdce pomocí Teamsters Union, ale Bill France, předseda NASCAR, rychle přispěchal, aby rozptýlil veškeré snahy o spojenectví a udělil Turnerovi doživotní zákaz. Turnerovi bylo umožněno se po 4 letech vrátit, ale jasná antispojenecká zpráva již byla vyslána.*

V dalším pokusu se jezdci pokusili bojkotovat slavnou francouzskou cenu, jelikož měli významné výhrady k nebezpečným pneumatikám, na kterých se závodilo. Avšak organizátoři přispěchali k okamžitému řešení a sehnali jezdce, kteří stávkující četu ochotně nahradili. Lákavé peníze bylo přesvědčivější než kolektivní zájmy. Někteří ze stávkujících jezdců se navíc také nechali zlákat, takže se skupina opět vrátila k závodění.

Unie jako takové se nevztahují jen na profesionální sport, jelikož každá skupina sportovců má své potřeby, zájmy, práva, která je potřeba hájit a ochraňovat. I funkce unie jako poradního

orgánu je velice podstatná a pro některé skupiny sportovců možná významnější než možnost sjednocovat se a bojovat pod pohruškou stávky o zvýšení minimálních platů. Jednou z takových specifických skupin jsou i studenti atleti, kteří si sice sportem jako takovým nevydělávají, ale také zatoužili být vnímáni se všemi úskalími, která je jako sportovce a studenty čekají.

(Swayne, Dodds, 2011, s. 1139) „*Studentští atleti z National Collegiate Athletic Association (NCAA) dostali svůj hlas v podobě Student-Athlete Advisory Committees (SAACs). SAACs vzniklá v roce 1989 nabídla atletům studentům příležitost promluvit o legislativě a normách, které ovlivňují jejich život jako amatérských atletů na těchto univerzitách. S nulovou možností kolektivního vyjednávání je však moc SAACs omezena pouze na poskytování doporučení legislativcům a vyjádření se k normám, které ovlivňují jejich zkušenosti jako studenty- atlety.*“

To, že zájmy hráčů jsou pro hráčské unie na prvním místě dokazuje i fakt a velmi neobvyklá skutečnost, která se odehrála v Americe na konci 80. let. Pozoruhodnou věc má na svědomí hráčská unie NFLPA, která se v zájmu svých hráčů na dobu rozpustila. (Swayne, Dodds, 2011, s. 740) „*I když všechny ligy zakusily nějakou podobu zastavení práce, jediná NFLPA se sama rozpustila ve snaze pomoci svým členům ochránit jejich práva ve smlouvách.*

Toto rozpuštění v roce 1987 hráčům umožnilo úspěšně provést antimonopolní úkony proti lize. Po několika vyhraných antimonopolních procesech se unie opět sjednotila jako exkluzivní vyjednávací jednotka hráčů, aby mohli rozvinout nové kolektivní dohody v roce 1993.“

3.3 Agenti

Role zprostředkovatele má významnou roli nejen ve fotbalovém prostředí, přestože právě v tomto odvětví ho nejvíce vnímáme. Zprostředkovatel, chceme-li hráčský agent hráče zastupuje v jednání s klubem, přičemž hájí jeho zájmy, vyjednává mu ty nejlepší platové i jiné podmínky. Hráč podepisuje většinou s agentem smlouvu o spolupráci. V případě, že hráč hledá angažmá, je mu agent nápomocen, využívá své kontakty v klubech a nabídne služby hráče. Díky propagačním materiálům, jako jsou videa, články, které může agent nabídnout, je cesta hráče do klubu mnohem jednodušší. Cílem zprostředkovatelských agentur a agenta je, aby se hráč mohl zajímat pouze o fotbal a dění na hřišti, proto mu poskytuje balíček služeb, které ne jeden profesionální fotbalista ocení. Samozřejmě nejvíce viditelnou službou je agentovo zastupování hráče při podpisu smlouvy, to znamená, že hráči vysvětlí, jaká práva a povinnosti pro hráče ze smlouvy plynou, vysvětlí jaká práva a povinnosti má klub vůči hráči a případně po dohodě s hráčem podmínky smlouvy upravují, avšak agent stejně tak umí poskytnout právní poradenství v případě, že je třeba smlouvu z jakýchkoliv důvodů rozvázat, agent řeší nastalé spory mezi hráčem a klubem, vyjednává o vyplacení dlužných výplat, jelikož nepříjemné jednání by měl zabezpečit právě agent takovým způsobem, aby byl hráč co nejméně dotčen. Hráčské agentury poskytují svým hráčům pravidelně vybavení – tzn. kopačky, v případě gólmanů též brankářské rukavice. Další nespornou výhodou je možnost využití také finančního poradenství, kdy je v České republice většina hráčů osoba samostatně výdělečně činná, což znamená, že jsou zatíženi daněmi, vystavováním faktur a zpracováním daňového přiznání, stejně tak komplexní balíček služeb poskytovaných agentem svému hráči obsahuje zavedení bankovního účtu za výhodnějších podmínek a jeho spravování, to jistě ocení mladší hráči, kteří, přestože se ještě nestali plnoletými, stávají se již fotbalovými profesionály. Všechny výše uvedené služby však agentura může poskytovat pouze v případě pevné finanční stability, rozvinuté sítě kontaktů, ale především, pokud si agent je schopen vytvořit pevný vztah se svým klientem založený na oboustranné absolutní důvěře.

Jak správně podotýká (Berry, Gould, Staudohar, 1986, s. 12) „*Zatímco jsou agenti asi nejznámější tím, že vyjednávají o hráčských smlouvách, mohou též přebírat další zodpovědnosti v zastupování sportovce, spravovat finance, marketing jeho jména a image a zastupování na příslušných fórech, jestliže se objeví jakýkoliv právní spor. Sportovní agent*

v tomto slova smyslu je užitečný tomu pravému typu hráčů, povětšinou dobře placené hvězdě, jejíž obchodní záležitosti jsou komplexní.“

Agenti jsou také důležitými hybnými silami celého sportovního odvětví, zářným důkazem je agentská hvězda NHL, o kterém hovoří (Berry, Gould, Staudohar, 1986, s. 12) „*Art Kaminsky údajně zastupuje třetinu hráčů celé NHL. To, že se Kaminsky soustředí jen na toto sportovní odvětví, mu umožňuje činit taková rozhodnutí, která ovlivňují sport jako takový.*“

Agentova pozice je v mnohých ohledech skutečně nezastupitelná, jelikož při podpisu smlouvy je tolik věcí, které musí být zváženy a projednány, přičemž agent svou osobností je schopen prostřednictvím svých kontaktů v klubu otevřít dveře mnohem lepším hráčským podmínkám.

V současné době se snaží hráčské asociace suplovat funkci agenta, ale nezbyvá než souhlasit s tvrzením (Berry, Gould, Staudohar, 1986, s. 13) „*Asociace se v procesu objevily pozdě na to, a tak mohly jen těžko konkurovat agentům a zprostředkovatelům*“

Vztahy agentů a unie jsou v přímém sporu již od samého počátku jejich fungování, jelikož je pojí stejné zájmy a jejich pracovní náplně se prolínají. To bohužel znamená, že jedni mohou nahradit ty druhé, což dělá orientaci hráče v nabízených službách mnohem složitější.

FIFA se snažila působnost agentů a zprostředkovatelů nějakým způsobem regulovat, složením nemalé a hlavně nevratné kauce, kterou by se zaručilo, že to daný kandidát se zprostředkováním myslí opravdu vážně, je ale otázkou, zda hlavní vstupní kritérium má být nevratná kauce, ne spíše dosažené vzdělání, zkušenost v dané oblasti či přehled v dané problematice.

(Parrish, 2003, s. 149) „*FIFA požadovala, aby hráči a kluby využívali licencované agenty, kteří musí sami složit nevratnou bankovní záruku ve výši 200 tisíc švýcarských franků. Evropská rada shledává tuto podmínku jako nekonkurenceschopnou, jelikož znemožňuje individualitám vstoupit do povolání.*“

V některých zemích je činnost agentů regulována přímo asociacemi, v našich končinách toto není absolutně obvyklé, jestliže však vezmeme v potaz, že by unie a agent měl i velmi úzce

spolupracovat, místo vzájemného přebírání si klientů, docházíme k velmi zřejmému východisku, kdy unie mohou poskytovat agentům takové vzdělání a udělovat jim certifikáty, aby mohli dostatečně reprezentovat její členy a podávat jim veškeré potřebné informace, stejně jako hráče v případě potřeby odkázat na činnost unie.

(Wong, 2012, s. 253) to dokonce popisuje jako obecně známou a jasnou věc, která funguje a je platná v mnoha sportovních odvětvích a několika zemích, do české kotliny se tento trend však ještě nedostal: „*Hráčské unie jsou zodpovědné za vzdělání a regulaci hráčských agentů. Jelikož unie mají zjevný zájem na tom, aby jejich členové byli reprezentováni, každá unie předepisuje požadavky na agenta, aby mohl být unií registrován. Certifikace agenta pro každou unii znamená dlouhodobý přijímací proces, v němž činovníci unie hodnotí potenciální agentovy kvalifikace, zkušenosti a schopnosti reprezentovat její členy. Bez schválení není agentovi povoleno zastupovat členy unie. Pokud se zjistí, že agent jedná v rozporu s řádem asociace, může daná unie žádat agentovo potrestání.*“

3.4 Fotbalové kolektivní vyjednávání a fotbalové hráčské unie

Fotbalové prostředí, podobně jako další profesionální sportovní odvětví, je specifické, jak bylo uvedeno již výše. Povolání fotbalisty se každém případě se velmi liší od běžných civilních povolání, jejich pracovních dob, mezd, podmínek zaměstnanosti, pracovních smluv, vztazích se zaměstnavatelem apod. Další rozdíl uvádí (Taylor, 2005, s. 142)

„Určitým způsobem je pracovní trh a povaha zaměstnávání v profesionálním fotbale nekompatibilní se silnou organizací unie. Práce byla sice hráčům zajištěna alespoň na sezónu a byla tak bezpečnější než běžnější odvětví, jako práce v docích nebo stavební průmysl.“

Navíc délka fotbalové kariéry byla omezena pouze na dobu deseti, maximálně 15 let, to znamená, že ani ve fotbalových uniích nebylo možné využívat zaměstnancovu loajalitu a délku působnosti u jednoho zaměstnavatele, což bylo pro růst unií velmi důležité, jako tomu bylo v jiných průmyslových odvětvích a uniích.

Americká MSL – neboli Major Soccer League je sama o sobě velmi mladým konceptem, jelikož vznikla v roce 1996. Trvalo však pouhých 7 let, než vznikla hráčská unie sdružující hráče fotbalu této soutěže. MSLPU ihned začala jednat o kolektivních smlouvách, takže výsledky této unie byly téměř okamžité. (Swayne, Dodds, 2011, s. 1139) *„První kolektivní smlouvu vyjednala roku 2004, ta zajistila zvýšení minimální mzdy a základní zdravotní pojištění. Kolektivní smlouva také volala po arbitráži pro spory mezi hráči a ligou. Další kolektivní smlouva byla podepsána roku 2010 s sebou přinesla další zvýšení minimálních mezd, garantované smlouvy, stejně jako navýšení důchodových benefitů. MLSPU je navíc členem FIFPro, organizace zastřešující národní hráčské asociace po celém světě.“*

Příčemž organizaci FIFPro, která je pro fotbalové hráčské unie velmi důležitým objektem, bude věnována samostatná kapitola.

Některé hráčské unie si vydobily svým vyjednáváním takovou pozici, že získávají podíl na přestupních částkách, stejně jako mají možnost čerpat v určitém procentuálním podílu zisky z televizních práv. Jednou z takových asociací, která získala díky těmto výhodám silnou pozici, je anglická PFA. Příčemž, jak uvádí (Blanpain, 2003, s. 50-51) *„Prezident PFA byl také prezidentem FIFPro a byl to právě on, kdo řekl „zaměstnanecké vztahy jsou silné vztahy. Pokud je nemůžete přemoci, připojte se k nim“*

Anglická hráčská unie byla natolik úspěšná ve vyjednávání a v zisku výhodných podmínek pravděpodobně také díky tomu, že její vznik se datuje již k roku 1907, odkdy také funguje s jednou malou přestávkou dodnes.

(Taylor, 2005, s. 137) *„V porovnání s dalšími sportovci, byli fotbalisté relativně úspěšní v ustanovení stálé asociace, která s výjimkou let 1915-18 funguje od roku 1907 až dodnes. Cílem Asociace fotbalových hráčských unií vytvořené roku 1907 byly vesměs stejné s dalšími obchodními uniemi té doby, které jednaly současně jako přátelská společenství poskytující prospěch a finanční asistenci, ale také jako obchodní unie hledající příležitost k vyjednání lepších pracovních podmínek svým členům.“*

Dnes je chod PFA financován z členských poplatků, ale také z televizních práv. Penzijní fond je naplňován prostředky z přestupních částek hráčů, kteří přichází do Premier League a Anglické fotbalové ligy. FIFPro se na chodu podílí prostředky, které PFA získává výměnou za obrazová práva hráčů s účelem jejich použití v počítačovém zábavním průmyslu. Reprezentuje hráče při arbitrážích, slyšeních a soudech. Ve spolupráci s agenty jim doporučují hráče k zastupování. Mimo jiné také poskytují rady všem hráčům ohledně antidopingové problematiky, přičemž je zodpovědností klubu, aby hráči poskytl seznam zakázaných léků. Stejně tak poskytují rady v otázkách integrity a problematiky týkající se ovlivňování zápasů.

Prostředí kolektivního vyjednávání bylo vnímáno i samotnými činovníky klubů, kteří si uvědomovali jeho důležitost, proto najdeme také zmínku (Soriano, 2010, s. 43) *„Tlak, který kluby vyvinuly prostřednictvím G-14 (asociace největších klubů v Evropě), jež se nyní změnila v ECA (Asociace evropských klubů), začal přinášet první ovoce v podobě kompenzací – prozatím nevelkých – za uvolnění hráčů. Výsledkem je také větší účast klubů na rozhodování. Ale stále ještě zbývá urazit velký kus cesty.“*

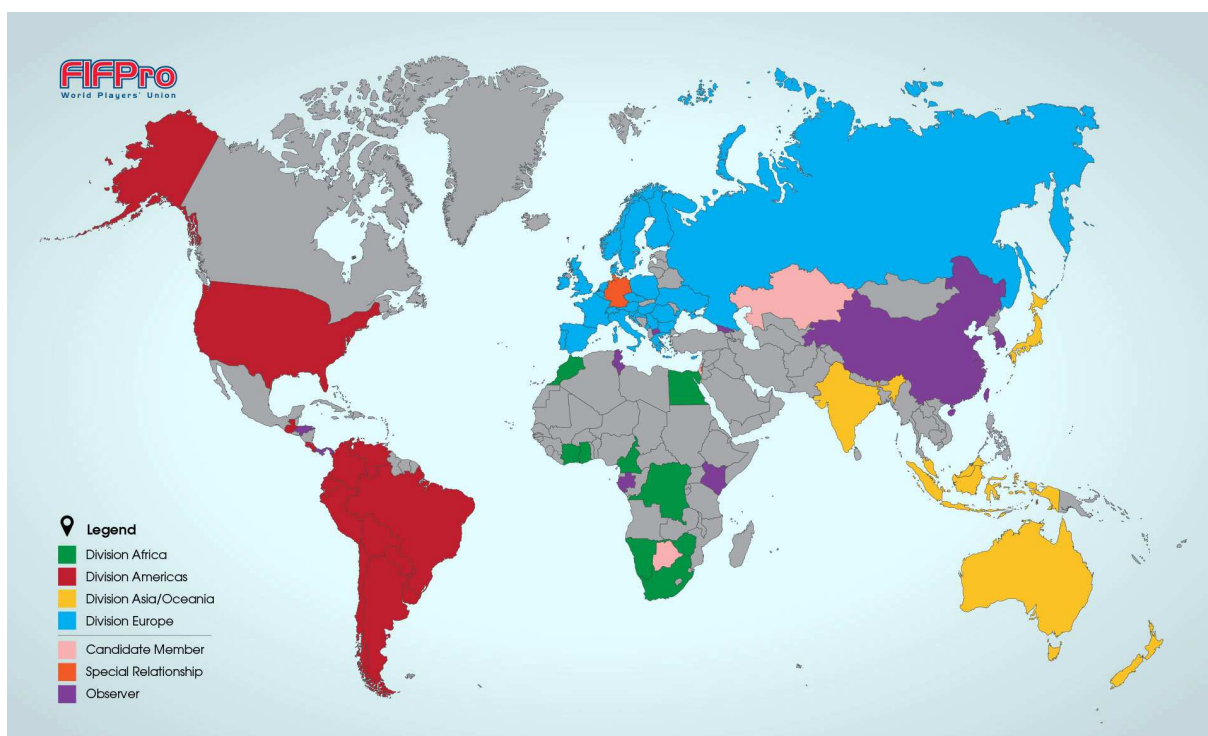
Do kolektivního vyjednávání ve fotbale na evropské scéně významně promlouvala a doposud promlouvá organizace, která si říká G-14. Je to 14 nejvlivnějších klubů v Evropě. Jejich stanovisko velmi ovlivňovalo průběh kolektivního vyjednávání a debatu o novém přestupním řádu. Těchto 14 klubů si vydobylo pozici, z níž může diktovat orgánům UEFA své požadavky a prosazovat svou vůli pod pohruškou vytvoření vlastní soutěže, která by vyřadovala ze hry soutěže UEFA – Champions League a Europa League. Pro fanoušky atraktivní soutěže, které právě v posledních 10 letech vyhrál jeden z klubů G-14.

Pro představu dle (Van Der Bogaert, 2005, s. 229) kluby G-14 jsou: „*Real Madrid, Barcelona, Juventus, Inter Milán, AC Milán, Bayern Mnichov, Borussia Dortmund, Manchester United, Liverpool, Marseille, Paris Saint Germain, PSV Eindhoven, Ajax Amsterdam, Porto, navíc nedávno se připojili Arsenal, Bayer Leverkusen, Valenci, Olympique Lyon*“.

3.5 FIFPro

FIFPro je organizace, která zastupuje všechny profesionální fotbalisty, dnes jich je více než 65000 (About FIFPro, ©2013), což čítá celkový počet mužů i žen. Dnes má tato asociace 58 členů, kteří jsou národními hráčskými asociacemi. Stejně tak několik dalších asociací je v roli pozorovatele a v tuto chvíli se buď rozhoduje o podání přihlášky k jejich vstupu, nebo se již čeká na její vyřízení.

obrázek 1 - Členské asociace FIFPro

Zdroj: About FIFPro. FIFPro. [online]. [2013] [cit. 2016-08-13]. Dostupné z: <https://www.fifpro.org/en/about-fifpro/about-fifpro>

„FIFPro jedná v souladu s následujícími principy (Principles – FIFPro. FIFPro. Online, 2016)

1. FIFPro je vedoucí světová zastupující organizace pro všechny profesionální hráče (hráčské asociace)
2. FIFPro je demokratická, hráči vedená organizace. Rovnost a solidarita jsou klíčové principy.
3. Všechny přidružené asociace aktivně propagují kolektiv a individuální zájmy hráčů.

4. *Hráči, kteří jsou členové nějaké asociace připojené k FIFPro, mají též přeneseně zajištěnou podporu dalších hráčských asociací v dalších zemích.*
5. *Všichni hráči mají právo obracet se s národními i mezinárodními spory k nezávislé a spravedlivé arbitráži. V případě arbitráže, 50% rozhodců by mělo být vybíráno hráči.*
6. *FIFPro prosazuje rovná práva a povinnosti pro všechny hráče světa.*
7. *FIFPro zaujímá výjimečně kritický postoj, k jakýmkoliv formám přestupního systému pro profesionální hráče.*
8. *FIFPro hájí tu správnou rovnováhu mezi pracovní legislativou a specifickými charakteristikami fotbalu a sportu. Tato rovnováha může být stanovena pouze v kolektivní smlouvě.*
9. *FIFPro se zavazuje k plnění standardní mezinárodní přestupní smlouvy a mezinárodního zápasového kalendáře.*
10. *FIFPro pracuje pro světovou formaci hráčských asociací, která operuje nezávisle na klubech, agentech a národních asociacích.*
11. *Protože FIFA uznává FIFPro jako jediného zástupce hráče, všechny hráčské asociace připojené k FIFPro by měly být také vnímány národními a mezinárodními fotbalovými asociacemi jako nezávislé hráčské asociace.*
12. *FIFPro nedělá žádné rozdíly na bázi národnosti, náboženství, politických přesvědčení, rase nebo pohlaví. FIFPro je proti všem formám rasismu a násilí a bude proti nim vždy bojovat.*
13. *Dopingové problémy vyžadují podrobnější konzultaci. Testovací procesy musí být důvěryhodné a jednotné. V případě sankcí by měl brát zřetel na osobní okolnosti a rozhodnutí by měla být udělána na bázi individuálního případu managementu. Sankce by neměly být disproporční.*
14. *FIFPro respektuje a chrání kolektivní i individuální obrazová práva hráčů.*
15. *FIFPro chrání a respektuje právní pozici hráčů ve vztahu k prezentaci zápasů prostřednictvím rádia, televize a ostatních médií.“*

Důvod stvoření organizace FIFPro vidí (Fort, Fizel, 2004 s. 71), „FIFPro bylo vytvořeno, aby koordinovalo aktivity v různých hráčských uniích a propagovaly zájmy profesionálních fotbalistů napříč světem, což jsou cíle, které pokračují dodnes.

Hlavní iniciátoři celého projektu FIFPro, byli neobyčejně obyčejní muži Jacques Bertrand a Roger Blanpain. Blanpain – byl znalý v oboru, jelikož byl profesorem pracovního práva na belgické univerzitě v Leuven, i díky svým znalostem byl vhodným kandidátem na prvního prezidenta FIFPro. Bertrand – který se angažoval ve francouzské hráčské unii, kde byl poradcem, se nyní stává generálním sekretářem.

Také francouzská hráčská unie UNFP stála u celého zrodu FIFPro, v jejím sídle se odehrála zakládající schůze, zde se vybralo jméno pro novou fotbalovou asociaci hráčských unií a také zde bylo v počátcích sídlo nově ustanoveného FIFPro.

Pro zvýšení důvěry v unii a její propagaci FIFPro angažovala Bobbyho Charltona, bývalou legendu Manchesteru United

V červnu roku 1966 pořádalo FIFPro v Londýně před světovým šampionátem první kongres. Hlavním tématem byla hráčova svoboda po uplynutí platnosti smlouvy.

Původně se ustanovilo, že se kongres FIFPro bude scházet každé 4 roky, a to vždy před mistrovstvím světa. V 70. letech se ale ukázalo, že scházet se pouze 1x za 4 roky je málo a vzhledem k množství problematiky je žádoucí, aby se kongres scházel minimálně každý rok.

Již v roce 1985 FIFPro přichází s tím, že profesionální fotbalista by měl mít právo na procento ze zisků z televizních práv. Do té doby hráčské asociace přidružené FIFPro jednaly více či méně úspěšně s národními asociacemi a kluby. V některých zemích, jako je například Anglie, již tato práva byla přiznána.

Velmi důležitý milník historie FIFPro – 16. únor 1994 – FIFPro kongres v Zurichu rozhodl přetvořit svou organizaci. Je vytvořena nová rada. Je stanovena nová finanční struktura. Paragrafy asociace s ohledem na vstup nových členů jsou prozkoumány. Je představeno nové logo FIFPro. Představitelé kongresu se nové situaci přizpůsobili. Je ustanoven stálý sekretariát. Začíná profesionalismus FIFPro.

Už od samého založení FIFPro bojovalo proti zrušení přestupního systému v podobě, v jaké se nacházelo. Konečně belgický hráč Jean-Marc Bosman, který v zádech s FIFPro, začal

jednat, umožnil konečně průlom. Roku 1995 bylo vydáno rozhodnutí v Bosmanově případě a od této chvíle je všem hráčům umožněn volný přestup na konci jejich smlouvy.

Bosmanův případ se stal velkým průlomem nejen pro něho samotného, ale znamenal také historický okamžik pro FIFPro, protože konečně po Bosmanově případě ji FIFA uznala jako zástupce hráčů. V březnu roku 1999 byli zástupci FIFPro pozváni Josephem Blatterem na jednání do Zurichu.

Největší rozmach v počtu členů zaznamenalo FIFPro mezi lety 1998 a 2001. nejdříve se FIFPro rozšiřovalo jako evropská organizace, ale také se zajímala o další asociace, na ostatních kontinentech. Výsledkem této angažovanosti bylo, že i další světadíly vyvinuly zájem vytvořit hráčské asociace, které by se mohly připojit k FIFPro.

(Fort, Fizel, 2004 s. 71-72) *„FIFPro se účastnilo jednání mezi EC, FIFA a UEFA a bylo blíže výchozí pozici EC v zákazu všech omezení v hráčských přestupech. Klíčový návrh FIFPro bylo zavést přestupové částky založené na nákladech způsobených klubům v tréninku a rozvoji hráčů a nepoužít je jako metodu k omezení pohybu hráčů. Místo toho doporučovalo volný pohyb hráčů po celém světě a odkazovalo dohady o soutěžní rovnováze na trénink mladých hráčů skrze „solidární sdílení“ na národní i mezinárodní úrovni.“*

Přičemž FIFA A UEFA se ohrazovaly tím, že právě přestupové částky distribují peníze z bohatších klubů do těch chudších, které hráče vychovaly a tím zaručují soutěžní rovnováhu a finanční stabilitu klubů a tedy celé ligy. Argumentovali také tím, že absolutní volnost hráčů by způsobila demotivaci klubů podílet se jakkoliv na výchově mladých talentů.

Se zajímavým názorem přichází (Fort, Fizel, 2004 s. 71-72), kteří upozorňují na to, že zrušení přestupových částek se projeví někde jinde a stejně tak bude mít velký vliv na fungování klubu. *„Také zde byl risk, že úplné zrušení přestupových částek způsobí pouze to, že větší kluby své prostředky přesunou z budgetu na transfery do budgetu určeného na platy hráčů, což by mělo za následek, že přední kluby a jejich hráči by postupně bohatli na úkor těch menších, které by byly vytlačeny tržními silami z byznysu.“*

Nakonec se přece jen všechny zúčastněné strany dohodly na smírném řešení a vznikla nová pravidla, kterými se budou řídit přestupní systémy (Fort, Fizek, 2004 s. 71-72) „*Nová pravidla stanovila, že každý hráč, který dojde ke konci platnosti své smlouvy se může přesunout kamkoliv po světě, předmětem zůstávají pouze provize týkající se tréninkových kompenzací.*“

Nová pravidla vznikla právě díky spolupráci s FIFPro, která se do jednání angažovala a vnesla mnoho námitek a započala několik sporů a řízení, při kterých požadovala přezkoumat daný přestupní systém a jeho pravidla. Nakonec v roce 2001 organizace došly shodě a nový přestupní řád spatřil světlo světa. FIFPro získalo i něco samo pro sebe. (Parrish, 2003, s. 148): „*Výměnou za zastavení všech sporů FIFPro získalo pro své zástupce možnost sedět ve FIFA Dispute Resolution Chamber vedle zástupců klubů. FIFPro také nominuje zástupce pro nový fotbalový arbitrážní tribunál, ke kterému se mohou odvolávat spory z Dispute Resolution Chamber.*“

Podobně to také shrnuje (Gammelster, Senaux, 2011, s. 34) „*Fotbalové řídicí orgány již tradičně přijaly dva druhy norem, aby regulovali zaměstnání a registrování hráčů: přestupní řády a národní kvóty, přičemž hráči samotní neměli možnost se k tomu jakkoliv vyjádřit. Avšak i zástupci fotbalistů se dnes podílejí na strukturách federací a FIFPro Division Europe je UEFA i FIFOU vnímána jako rovný partner*“

Dle ((History – FIFPro. FIFPro. © 2016) se v roce 2003 FIFPro ujímá velmi důležitého úkolu. Zapojila sebe, Evropskou komisi a UEFA do sociálního dialogu. Začali kolektivně vyjednávat, přičemž jeden z hlavních úkolů těchto jednání by měla být kolektivní smlouva evropského fotbalu.

V roce 1985 italská unie AIC zorganizovala první tréninkový kemp pro hráče bez smluv, tím zavede tento program i do ostatních asociací, včetně té české. Samozřejmě hlavním úkolem tohoto kempu je vytvořit pro hráče vhodné tréninkové podmínky, umožnit jim plnohodnotně se připravovat a tím zvýšit možnost, že si najdou nový klub. Avšak trvalo dalších 19 let, než se zrodila další myšlenka a především její realizace, a to nechat proti sobě hrát dva týmy z kempů pro hráče bez smluv. S tímto nápadem přišla holandská asociace VVCS v roce 2004. v zápase se neutkali ale sami, zorganizovali zápas mezi Sporta Belgium a UNFP France.

Tento nápad se zdál být tak geniální a inspirující, že v roce 2005 byl stvořen turnaj FIFPro (History – FIFPro. *FIFPro*. © 2016)

FIFPro tournament byl jedinečnou příležitostí pro hráče, kteří se ho zúčastní, říci si o nové angažmá a ukázat světu své schopnosti. Hráči totiž byli bez smluv, tedy velmi atraktivní možnost pro kluby, které by za jejich angažmá nezaplatili vůbec nic a hráčům by se naskytla možnost pokračovat ve své kariéře znovu jako profesionální fotbalista. Prvního turnaje FIFPro se zúčastnily hráčské asociace Francie, Anglie, Nizozemska a Portugalska (History – FIFPro. *FIFPro*. © 2016).

Jedním z dalších projektů a iniciativ FIFPro je volba hráče dne a světové XI. Prvním hráčem světa byl v roce 2005 vyhlášen zaslouženě Ronaldinho.

Rozeslalo se přes 38000 volebních lístků, které byly dále distribuovány mezi členské asociace a prostřednictvím nich k samotným hráčům, kteří volili.

První zvolenou nejlepší jedenáctkou, kterou si zvolili členové FIFPro sezóně 2004-2005 byla: “ *Dida, Cafú, Paolo Maldini, Alessandro Nesta, John Terry, Frank Lampard, Claude Makélélé, Zinedine Zidane, Samuel Eto’o, Andrei Shevchenko and Ronaldinho.*“ (History – FIFPro. *FIFPro*. © 2016)

Aby FIFPro a FIFA zpečetili svou spolupráci, podepsali její činovníci – konkrétně tedy Sepp Blatter a Philippe Piat Memorandum o spolupráci. Stalo se tak koncem roku 2006. Podpis byl zřejmě slavnostní událostí, jelikož na ní byli pozváni a celé akce se zúčastnili tehdy velmi významní fotbalisté Lilian Thuram a Samuel Eto’o.

Kvůli lepší organizaci, lepšímu dosahu a porozumění, FIFPro rozčlenila své fungování do 4 divizí (History – FIFPro. *FIFPro*. © 2016). 4 divize jsou ve všech světadílech – Afrika, Evropa, Asie a Oceánie a v neposlední řadě Evropa. Díky tomu se může FIFPro více zaměřit na fungování hráčských asociací a řešení problémů na jednotlivých územích a jednotlivých kontinentech, což usnadní a především by mělo zrychlit řešení problémů specifických pro ten daný region.

Memorandum o spolupráci má FIFPro podepsáno již s organizací FIFA. Na evropské půdě podobné memorandum až do roku 2007 stále chybělo. V tento rok evropská divize FIFPro podepsala s organizací UEFA Memorandum. Tím obě organizace stvrdily, konkrétně Michel Platini a prezident FIFPro Philippe Piat a hlavně zpopularizovaly svou kooperaci a vzájemné přátelské vztahy.

„30. ledna 2008 skotský profesionální hráč Andy Webster úspěšně napadl odstavec 17 ve FIFA přestupním řádu, který umožňuje hráči mladšímu 28 let vypovědět svou smlouvu po 3 letech, starším hráčům po dvou letech bez toho, aniž by čelili jakýmkoliv sankcím. Webster ukončil svou smlouvu se skotským klubem Scottish club Heart of Midlothian, aby se připojil ke klubu Wigan Athletic. Arbitrážní sportovní soud rozhodl, že Webster musí uhradit zbytek své smlouvy jako kompenzaci pro odstoupení ze smlouvy. Skotská unie podporovala Webstera od prvního dne za velmi blízké spolupráce s právním oddělením FIFPro.“ (History – FIFPro. FIFPro. © 2016)

Od roku 2009 byla provedena jedna změna ve vyhlásování zvolené nejlepší jedenáctky, kterou pořádá FIFPro. Od tohoto roku se těchto 11 hráčů vyhlášovalo při příležitosti slavnostního udílení na FIFA galavečeru. (The FIFA Weekly, 2016, s. 10)

V roce 2012 vydává FIFPro zlomovou publikaci, která má příznačný název Černá kniha. Jedná se o výzkum mezi členskými asociacemi východní Evropy. Mezi jednotlivé asociace jsou rozposlány dotazníky, které dále putují mezi členy jednotlivých národních hráčských asociací. Výsledky jsou alarmující, ukazují na konkrétní problémy, se kterými se hráči musejí potýkat a také na množství hráčů v jednotlivých uniích, kteří se s nějakými takovými problémy potýkají.

Publikace Black Book Eastern Europe otevírá nová témata k projednávání a především k řešení.

Do výzkumu se zapojilo přes 3000 hráčů, přičemž 263 jich bylo z České republiky. Sběr dat probíhal na podzim roku 2011 v zemích východní Evropy a České republiky, která byla též oslovena (FIFPro, 2012). Mnoho hráčů bylo připraveno se do výzkumu zapojit, měli možnost vypovědět i vlastní zkušenosti, namluvit interview. V průběhu sběru dat mnoho hráčů z výzkumu „vycouvalo“, přičemž jako hlavní příčinu uvedli strach z možných následků.

Hráči odpovídali na 21 otázek. Výzkumu se prostřednictvím svých unií zúčastnili hráči těchto zemí:

„Bulharsko, Chorvatsko, Kypr, Česká republika, Řecko, Maďarsko, Kazachstán, Malta, Černá hora, Polsko, Rumunsko, Rusko, Srbsko, Slovinsko a Ukrajina“ (FIFPro, 2012, s. 21)

Výsledky byly přímo šokující, zjistilo se, že:

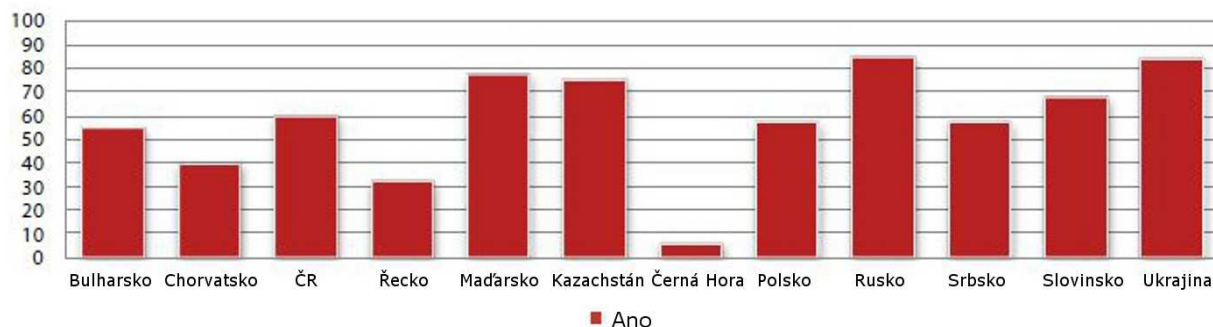
„**41,4%** nedostávají svůj plat včas, 5,5 % všech hráčů musí čekat více než půl roku, aby získali svůj plat. 2,2% musí na výplatu čekat ještě déle než rok.“ (FIFPro, 2012, s. 5)

„**11,9%** hráčů přiznávají, že byli osloveni, aby zmanipulovali zápas. Studie ukazuje, že počet hráčů stoupá s tím, čím déle nezaplacení výplat trvá. Ne méně než **55%** hráčů, kteří byli osloveni k ovlivňování zápasů nemělo svou výplatu zaplacenou včas.“ (FIFPro, 2012, s. 6)

„Záznamy ukazují, že **94%** hráčů Černé hory nedostává výplatu včas, stejně na tom jsou 2/3 Řeků.“ (FIFPro, 2012, s. 11)

„V České republice je **18,4%** respondentů, kteří napsali, že byli šikanováni nebo pronásledováni, většina z nich trenérem (62,2%).“ (FIFPro, 2012, s. 11)

obrázek 2 - srovnání zemí v odpovědi na otázku: Platí Ti klub Tvou výplatu včas?

Zdroj: (FIFPro, 2012, s. 25)

„Problém je, že **93,1%** hráčů České republiky jsou osoby samostatně výdělečně činné. Což znamená, že jsou více náchylní k neplacení výplat, přičemž oni sami si musí platit všechny daně a zdravotní a sociální pojištění.“ (FIFPro, 2012, s. 49)

„Během každého zápasu v české lize 3 z 22 hráčů na hřišti byli někdy donuceni trénovat sami.“ (FIFPro, 2012, s. 50)

„V České republice se zdá být největší problém s rasismem, jelikož 36,5% všech hráčů české ligy bylo obětí rasismu nebo diskriminace. Hráči poukázali na fanoušky jako hlavní útočníky (83,7%), ale i protihráči (11,3%) a dokonce i spoluhráči se chovali neslušně.“ (FIFPro, 2012, s. 49)

obrázek 3 - Srovnání zemí v odpovědi na otázku: Byl jsi někdy obětí rasismu nebo aktu diskriminace?

Zdroj: (FIFPro, 2012, s. 32)

Turnaj FIFPro zažívá stále rozmach, pořád je kam se rozšiřovat a asociací, se kterými se dá dále spolupracovat je mnoho. FIFpro asociace přichází s novými nápady a inovacemi, takže s jejich kreativitou vznikl první zimní FIFPro turnaj, kterého se zúčastnily severské země.

Jedním z cílů FIFPro bylo sjednotit požadavky v hráčských smlouvách. Bylo nutné stanovit alespoň minimum toho, co by měla každá hráčská profesionální smlouva obsahovat. Aby byly nějaké takové minimální požadavky ustanoveny, bylo potřeba dlouho a intenzivně jednat s dalšími účastníky a zainteresovanými organizacemi, které v tomto případě jsou ECA, EPFL, UEF. Jednání přineslo své ovoce, které bylo sklizeno roku 2012 podpisem Dohody o minimálních požadavcích standardních hráčských smluv (History – FIFPro. *FIFPro*. © 2016).

To, že se ovlivňování zápasů ve fotbale více či méně objevuje, napověděla již Black Book, kde mnoho hráčů uvedlo, že byli osloveni a bylo jim nabídnuto účastnit se na ovlivňování zápasů. FIFPro si tuto problematiku velmi uvědomuje, a proto také přišlo s projektem, do kterého se zapojila také UEFA a univerzita Birkbeck v Londýně. Asociace si uvědomily, že je nutné hráče edukovat o tom, co se smí a co se nesmí, jelikož v tomto je legislativa nekompromisní, už jen v případě, že je hráči dokázáno, že byl osloven s nabídkou ovlivnit

zápas, je uznán vinným a jsou z toho odvozeny sankce. Z projektu Don't fix it vplynuly další dílčí projekty – dokument Code of Conduct, hráčský průzkum a dokument Good Practice Guide (History – FIFPro. *FIFPro*. © 2016). Bohužel si nejsem vědoma toho, že by je nechala česká asociace přeložit tak, aby byly dostupné i českým hráčům.

Dlouhou dobu se opomíjel i ženský fotbal, který tvoří nedílnou součást tohoto sportu. Proto v roce 2014 FIFPro ustanovuje Ženskou fotbalovou komisi (History – FIFPro. *FIFPro*. © 2016). Vzhledem k tomu, že připomínky a problémy ženských hráček mohou a jsou v jistých ohledech odlišné od jejich mužských protějšků, byl tento krok hráčkami uvítán. Zajímavou možností pro hráčky je také to, že se mohou stát přímo členkami FIFPro v případě, že se nemohou z nějakých důvodů stát členkami vlastních národních hráčských asociací. Angažují se zde současné a bývalé nejlepší světové hráčky jako je například světoznámá brazilská fotbalistka Marta. Následně FIFPro přijde s myšlenkou o genderové rovnosti a ochraně základních práv pro ženské hráčky.

V roce 2015 se i v rámci oslav 50. výročí FIFPro pořádá turnaj FIFPro v netradičním, speciálním pojetí. Zapojilo se do něj 18 týmů z kempů hráčských unií pro fotbalisty beze smluv. Účastnilo se ho více než 300 fotbalistů dle (History – FIFPro. *FIFPro*. © 2016), přičemž vítězný pohár nad hlavu zvedlo české mužstvo pod asociací ČAFH, které se dostalo do finále po výhrách nad Rumunskem, Švýcarskem, Portugalskem, Francií a ve finále zdolali vítěze turnaje z předchozího roku Španělsko.

4 Teoretická východiska vybraných výzkumných metod metodologie

Pro popis služeb, které Česká asociace fotbalových hráčů poskytuje, stejně jako způsobu jejich komunikace a spolupráce s hráči, Fotbalovou asociací České republiky, Ligovou fotbalovou asociací a kluby a agenty byly použity různé druhy výzkumných metod, a to studium sekundárních zdrojů, zúčastněné pozorování na vybraných akcích, rozhovory a dotazníkové šetření.

Dle (Reichel, 2009, s. 118) byly vybrány ty nejběžnější metody výzkumu „*Dotazník je, stejně jako rozhovor, technikou v sociálních výzkumech velice rozšířenou a v některých vědních oborech přímo tradiční.*“

V obou případech sběru dat je nutné, aby respondenti s účastí na výzkumu souhlasili a účastnili se jí dobrovolně, k čemuž slouží informování respondenta o problematice, na kterou je sběr dat zaměřen a zdvořilé dotázání se o souhlas s účastí na výzkumu a použití informací získaných od respondenta. Jak uvádí (Walker, 2013, s.56) : *Základním principem veškerého výzkumu prováděného s lidmi je, že by dotyční měli mít možnost poskytnout informovaný souhlas, že se budou výzkumu účastnit. To znamená, že by měli vědět, o čem daná studie je, a když budou přesně vědět, do čeho se pouštětí měli by mít svobodnou volbu nad tím, zda se jí zúčastní či nikoliv.*“

Rozhovory jsou technikou kvalitativního sběru dat, zatímco pro dotazování se v klubech, byla použita metoda elektronického dotazníku, který je typickou metodou kvantitativního výzkumu. Kvalitativní i kvantitativní techniky mají nespočet výhod a nevýhod, jak popisuje (Foret, 2013, s. 135) „*zatímco výzkumy kvantitativní se zaměřují na velké soubory jednotek a získané informace se zpracovávají kvantitativními statistickými postupy, kvalitativní výzkumy pracují s menšími vzorky respondentů, avšak jsou schopné sledovat problémy detailněji.*“

A (Foret, 2013, s.136) dále poznamenává rozdíl v interpretaci shromážděných dat: „*závěrečná zpráva z kvantitativního výzkumu obsahuje číselné statistické charakteristiky (počínaje relativními četnostmi, procenty), ale také vizuálně názorné grafy. Naopak závěrečná zpráva*

z kvalitativního výzkumu má zpravidla podobu čistě verbálního sdělení, resp. Shrnujícího popisu zjištěných skutečností bez jakýchkoliv statistických výpočtů.“

4.1 Rozhovory

Dle (Kozel, 2006, s. 152) mají rozhovory formu:

- a) polostrukturovaného rozhovoru, když je předem jasně stanovené téma rozhovoru, přičemž na dané setkání se tazatel dostaví se souborem otázek, na něž chce získat odpověď, avšak pokud okolnosti a respondent dovolí, tazatel rozvine otázku či odpověď tak, aby získal další a doplňující informace, které jsou v takovém druhu výzkumu velmi cenné.
- b) Skrytého rozhovoru či zjevného, buď tazatel nezapisuje během rozhovoru odpovědi do předem připraveného dotazníku, ale použije technické záznamové zařízení, na něž celý rozhovor nahrál a poté přepsal do textové podoby, to hovoříme o skrytém, jestliže je tomu opačně, nazýváme ho zjevným.
- c) Individuálního hloubkového rozhovoru, který přináší informaci pro kvalitativní výzkum.

V individuálních hloubkových rozhovorech dle (Foret, 2013, s.134) *„tazatel spíše jen nadhazuje problémy, ale především pozorně naslouchá názorům respondenta. Rozhovor se zaznamenává a potom vyhodnocuje.“*

Osobní dotazování je výhodné právě z důvodu již zmíněné možné interakce ze strany respondenta, jak říká (Kozel, 2006, s.142) *„hlavní výhodou je právě přímá existence zpětné vazby mezi respondentem a tazatelem. Ten může respondenta motivovat k odpovědím, může upřesnit výklad otázky, dle situace může měnit pořadí otázek.“* A *„tento typ dotazování má nejvyšší návratnost odpovědí.“* Stejně tak podotýká k této formě sběru dat její finanční a časovou náročnost a ochotu respondenta spolupracovat.

Strukturovaný rozhovor se velice podobá dotazníku, což nedává možnost tazateli získat žádné informace navíc, tazatel otázky pouze čte a následně pouze zapisuje odpovědi. Nemá možnost do interview jakkoliv zasáhnout a přidat vlastní postřeh, nicméně výhodou je, že všichni respondenti získávají stejné podmínky. Navzdory tomu a právě proto byla zvolena forma polostrukturovaného (polostandardizovaného) rozhovoru, jelikož předem očekával různé odpovědi na některé z otázek, které bude předem třeba rozvést a specifikovat respondentovy odpovědi. Navíc, jak správně poznamenává (Chráska, 2007, s. 182) *„nevýhodou je naopak obtížnější navazování kontaktu mezi tazatelem a respondentem a to, že strukturované interview působí vždy více méně strojeně.“*

Jak popisuje (Kozel, 2006, s.153-4), je vhodné, aby se tazatel snažil dodržet několik hlavních principů:

1. princip potvrzení osobnosti respondenta, což znamená: *„osobnost respondenta získala dostatečný prostor se ve svých odpovědích vyjádřit. Ať se jedná o tazatele při osobním dotazování nebo o dotazník při písemném dotazování, měli by vytvořit dojem, že odpovědi respondenta jsou velmi důležité a zadavatel výzkumu se jimi bude řídit při řešení problému.“*
2. V podobném ohledu probíhá i princip přijetí tazatele, což znamená, že se respondent na místě otázek již představuje tazatele, jelikož pocit, který tazatel v respondentovi vyvolává, může ovlivnit respondentův způsob odpovídání.
3. Posledním principem, který byl dodržen, je princip udržení tématu, jenž *„vytváří potřebnou atmosféru, určitou míru zodpovědnosti, povinnosti držet se tématu, odstraňuje ironii a vtipkování u jedinců, kteří k němu při odpovídání mají sklon.“* Přesto je potřeba se vžít do respondenta a navodit, někdy i vtipkováním, příjemnou a uvolněnou atmosféru, v níž se zvyšují šance na získání pravdivých a spontánních odpovědí, které nejsou zkresleny úzkostí respondenta, který přílišně vnímá důležitost celého svého působení a odpovědi proto upravuje a zkresluje, aby se tak vcítil do dané problematiky.

Problémem v kvalitativním výzkumu, který probíhá pomocí hloubkových individuálních interview může být skutečnost vlivu na tazatele objektivitu.

(Walker, 2013, s. 50) přichází s velmi zajímavým poznatkem, který se týká tazatele a zkoumaného souboru a vlivu souboru na tazatele a opačně.

„Člověk provádějící kvalitativní výzkum bude mnohem více ovlivňovat lidi, které studuje. Tito výzkumníci mohou strávit kladením otázek celé hodiny nebo se dokonce na několik let stát členy jisté komunity a studovat ji zevnitř a spřátelit se těmi samými lidmi, které zkoumají, to je sotva recept na to zůstat objektivní.“

I přes to, že získané informace naprosto odporují tazatelovu přesvědčení, je nutné, aby výzkumník zachoval naprostou objektivitu a přes to, že očekával zisk odlišných informací, je naprosto nepřijatelné, aby výzkumník data jakkoliv upravoval a pozměňoval v souladu se svým očekáváním a přesvědčením.

4.2 Dotazník

Pro získání dat z klubů byla použita technika z řady kvantitativních – dotazování prostřednictvím elektronického dotazníku.

Dle (Kotler, Wong, Saunders, Armstrong, 2007, s. 420) *„dotazník představuje nejrozšířenější nástroj. V obecném pojetí zahrnuje dotazník řadu otázek předkládaných respondentovi k odpovědi. Je velmi flexibilní – existuje mnoho způsobů, jak otázky klást.“*

Dle (Kotler, Keller, 2007, s. 145) *Dotazník sestává ze souboru otázek, dávaných respondentům. Díky své flexibilitě je daleko nejběžnějším nástrojem, který se při sbírání dat používá.“*

Dotazník se může vyskytovat v kvantitativním i kvalitativním výzkumu, jak podotýká (Reichel, 2009, s. 118) *„dotazník se využívá, jak při kvalitativních tak kvantitativních akcích – tj. s nulovou, částečnou i plnou standardizací.“* To znamená, že pro účely této práce byl využit plně standardizovaný dotazník, který se vyskytuje v kvantitativním výzkumu.

Před aplikací samotného dotazníku na výběr respondentů a zkoumaný vzorek, je užitečné funkci a správné sestavení dotazníku vyzkoušet na malém vzorku respondentů, který odpovídá zkoumanému vzorku. Tato zkouška může odhalit nesrozumitelné a špatné sestavení

otázek, přinese výsledky, které nejsou uspokojivé apod. Tuto zkoušku nazýváme pilotní studie neboli pilotáž.

(Disman, 2011, s. 121) pilotní studii popisuje jako *“studii, která je prováděna na malé skupině vybrané z populace, kterou hodláme studovat.”*

Podobně se vyjadřuje i (Machková, 2009, s.51-52): *„cílem pilotáže je najít nedostatky v dotazníku, které by mohly způsobit, že zjištěné údaje budou zkreslené.“*

Ať se jedná o jakýkoliv způsob dotazování, je dobré dodržet určité zásady, které jsou zjevné na první pohled a které zvyšují zájem respondenta zúčastnit se výzkumu a pročíst si otázky dotazníku. Jak podotýká (Kozel, Svobodová, Mynářová, 2011, s. 205) dotazník by měl splnit:

- *„Srozumitelnost (jazyk blízký cílové skupině)*
- *Snadná orientace (přehledné uspořádání textů a obsahově ucelených částí)*
- *Jednoduchost vyplňování (dostatečná nabídka variant odpovědí, prostor na respondentem psané odpovědi)*
- *Formální úprava (kvalitní tisk, přiměřená barevnost, font a velikost písma)*
- *Další aktivizující prvky (využití animací především v případě online dotazníků)“*

Ve všech způsobech šetření je potřebné počítat s tím, že některé údaje a odpovědi budou chybět, problematika a tázaná oblast sice existuje, avšak nebyly zjištěny příslušné hodnoty.

Velice srozumitelně to shrnuje (Machková, 2009, s. 54):

„Při dotazníkovém šetření to znamená:

- a) respondent odmítá odpovědět*
- b) nerozumí otázce*
- c) nabídka odpovědí neobsahuje pro něj žádoucí možnost*
- d) nemá dost času na vyplnění dotazníku*
- e) ztratil zájem o vyplňování dotazníku*

Přičemž elektronické online dotazování skýtá výhodu právě v podobě finanční a časové nenáročnosti, která představuje naopak nevýhodu osobních interview. (Kotler, Wong, Saunders, Armstrong, 2007, s. 415)

„On-line výzkumníci mohou realizovat kvantitativní výzkumy a naplnit požadovaný vzorek respondentů během několika dní.“

Avšak internet kromě výhod v podobě menší časové a finanční náročnosti poskytuje jakousi formu anonymity, což může napomoci tomu, že se respondent neobává vyjádřit své pocity a odpovědi tak, jak by si při osobním rozhovoru nedovolil, což může být ve sběru dat výhodou i nevýhodou, jelikož tak tazatel získá informace, které by pravděpodobně při osobním setkání nezískal, naopak je zde hrozba manipulací a nepravdivých odpovědí, které tazatel v množství získaných informací pouze složitě nebo vůbec neodhalí.

Písemný dotazník, rozposílaný pomocí internetu, klade nároky na internetové připojení tazatele i respondenta, zároveň je však překážkou pro respondenty, kteří hůře čtou a píšou nebo mají snížené vyjadřovací schopnosti.

Bez osobního kontaktu, kterým se online dotazování vyznačuje, mnoho respondentů dotazníky nezodpoví, nevrátí a naprosto ignorují. V době, kdy se po uživatelích internetu neustále vyžaduje nějaké vyplňování formulářů, ať už při tvorbě objednávky v e-shopu nebo žádostech o hodnocení kvality obchodu apod., značně klesá zájem těchto uživatelů účastnit se dalších výzkumů a šetření. To znamená, že návratnost je v těchto případech velice nízká. Jak dodává (Disman, 2011, s. 115) „*v současné době procento osob, které odmítly tazatele nebo nevrátily dotazník, téměř všude roste. U dotazníku často návratnost nedosáhne ani 50%.*“

Dotazníky mohou obsahovat několik druhů otázek, podle nichž se odvíjí časová náročnost zpracování dotazníku a také množství informací, které lze dotazníkem získat. Strukturovaný dotazník se dotazuje striktně na dané otázky a neumožňuje žádnou variabilitu. Naopak, jak bylo zmíněno, dává všem respondentům stejné podmínky. Základní rozdělení otázek použitých v dotazníku je na otevřené a uzavřené.

Dle (Kozel, 2006, s. 169) „*Otázky s uzavřeným koncem předkládají dopředu možné odpovědi a respondent si z nabídky variant pouze vybírá.*“ Tímto způsobem dotazování šetří tazatel čas respondentovi při výběru odpovědi, který označuje odpověď, jenž mu připadá nejvhodnější a správná, stejně tak i sám sobě, jelikož se odpovědi z uzavřených otázek lépe a rychleji zpracovávají.

(Kozel, 2006, s. 170) navíc rozděluje uzavřené otázky na:

- „*alternativní – varianty odpovědí se navzájem vylučují, respondent vybírá pouze jednu odpověď*“

- *selektivní (výčtové) – varianty odpovědí se navzájem nevylučují, respondent proto může vybrat jednu nebo více odpovědí, čímž není vždy nucen k výběru jediné varianty, která pro něj může být stejně významná, jako druhá nebo třetí.*“

(Kotler, Wong, Saunders, Armstrong, 2007, s. 421) zmiňují ještě další označení uzavřených otázek „*dichotomické otázky – otázky nabízející dvě možnosti odpovědi.*“ Takovéto otázky jsou otázky nabízející možnosti ano, ne.

Naopak otevřené otázky nenabízí žádné možnosti výběru a ponechávají volný prostor pro respondenta vyjádřit se tak, jak uzná k otázce za vhodné. Samozřejmě se získané informace odvíjí od schopnosti respondenta vyjadřovat vhodně to, co by chtěl odpovědět. Díky těmto otázkám získá výzkumník více informací, avšak jejich zpracování je složité a časově náročné. Některé otázky v dotazníku respondent nemůže zodpovědět, protože nemá k dané problematice žádný vztah, avšak není žádoucí tyto otázky z dotazníku vyřadit úplně, jelikož naopak další respondenti jsou kvalifikovaní a v dané problematice se velice dobře orientují, tudíž autor a výzkumník může použít takzvané filtrační otázky.

Dle (Kozel, 2006, s. 167) „*otázky filtrační bývají v dotazníku uváděny na začátku nebo před důležitými výsledkovými dotazy. Jejich funkcí je v souladu s cíli výzkumu zajistit, aby určité otázky byly kladeny pouze vybraným respondentům.*“

Ať již při anonymních nebo zjevných výzkumech, může autor využít také identifikačních otázek, které rozřadí respondenty například podle pohlaví, do určitých věkových kategorií dalších demografických hledisek dle potřeb výzkumu.

4.3 Pozorování

Pozorování jako výzkumná metoda a technika může být zúčastněné a nezúčastněné. Jak logicky napovídá již název, při nezúčastněném pozorování se výzkumník neúčastní jevu, který pozoruje, u zúčastněného je tomu právě naopak. Při nezúčastněném pozorování se výzkumník nijak nezapojuje do situací a akcí a pouze pozoruje, co se kolem děje, aniž by o něm kdokoli cokoli vůbec věděl, naopak zúčastněné pozorování vyžaduje jistou formu začlenění se a spolupráce, což poskytuje výzkumníkovi i snazší proniknutí do zkoumané oblasti a snazší zisk zkoumaných dat.

Zúčastněné pozorování dle (Havlík, 2015, s. 20) „umožňuje nejen záznam chování druhých, ale i spoluprožívání.“

Stejně tak dle (Vysekalová a kol., 2012, s. 59) „pozorování zaznamenává situaci bezprostředně v takovém časovém úseku, ve kterém trvá. Na rozdíl od metod, které jsou založeny na zkoumání minulého či budoucího chování, pozorování zjišťuje přítomné chování a je nejbližší realitě.“

5 Metodologie

5.1 Úvod

Výzkum v této práci byl zaměřen především na hráče a organizace, které přicházejí s ČAFH do styku a je nutná jejich vzájemná kooperace či jakási forma součinnosti. V těchto organizacích proběhlo dotazování kompetentních osob, které dopomohly nastínit způsob komunikace ČAFH s ostatními organizacemi v českém fotbalovém prostředí a popsání služeb, které hráčská asociace poskytuje.

Cílem bylo tedy proniknout do těchto organizací a k profesionálním i amatérským hráčům, kteří jsou členy hráčské asociace, aby získal informace o fungování asociace, službách, které hráčům poskytují a jaké výhody hráči ze samotného členství mají a vnímají.

Následně proběhlo shrnutí veškeré získané informace a na základě jejich interpretace byly vytvořeny návrhy na zlepšení spolupráce, komunikace, služeb a efektivity fungování hráčské asociace.

5.2 Metodologie užitá pro zpracování teoretických východisek

Ke zpracování teoretických východisek bylo využito sekundárních zdrojů, které byly zaměřeny především na historický vývoj a pozadí vzniku kolektivního vyjednávání, hráčských unií ve sportu, zprostředkovatelství a formování asociace FIFPro.

5.2.1 Sekundární zdroje

- a) Odborné publikace a monografie
- b) Výzkumy
- c) Tiskoviny a zpravodajské příspěvky
- d) Internetové prezentace a online zdroje

5.2.1.1 Odborné publikace a monografie

Významným zdrojem informací se staly publikace, které popisovaly pozadí a historický vznik a vývoj hráčských asociací v různých odvětvích sportu, především baseballu, který měl v tomto ohledu poměrně náskok před ostatními sporty například (Swanson, 2016) a (Wynn, McCurdy, 2010).

Vzhledem k tomu, že vznik hráčských sportovních unií a asociací je úzce spojen s postavením sportovce a jeho právy a zaměstnaneckými poměry sportovců, byly využity i zdroje s ekonomickými a právními informacemi týkající se dané problematiky: (Fort, Fizel, 2004), (Pijetlovic, 2015), (Blanpain, 2003), který se věnuje postavení sportovců dle mezinárodního práva a (Wong, 2010).

Nedílnou součástí byly také informace a popis situací, ve kterých se sportovci běžně ocitají a v nichž jim podobná organizace, jako je hráčská unie v jejich sportovním odvětví, dokáže být velmi nápomocna. Podobný druh informací byl nalezen v publikaci (Culverhouse, 2011).

5.2.1.2 Studium výsledků předchozích výzkumů

Z výzkumů a sekundárních zdrojů, které v tomto ohledu byly využity, je nutné jmenovat především Black Book (FIFPro, 2012), která provedla rozsáhlý výzkum mezi profesionálními hráči fotbalu z východní a části střední Evropy, jejíž interpretované výsledky byly natolik alarmující, že je nebylo možno ani v této práci opominout.

5.2.1.3 Tiskoviny a zpravodajské příspěvky

K doplnění informací posloužila některá vydání časopisů FIFA World a FIFA Weekly, v nichž se objevují zmínky o aktivitách organizace FIFPro.

5.2.1.4 Internetové prezentace a online zdroje

Z webových stránek, z nichž se pro účely této práce čerpaly a analyzovaly informace, je nutné jmenovat především oficiální stránky FIFPro.

5.3 Metodologie užitá pro zpracování informací o ČAFH

5.3.1 Sekundární zdroje dat

- a) Tiskoviny a zpravodajské příspěvky
- b) Internetové prezentace a online zdroje
- c) Interní nepublikovaná dokumentace

5.3.1.1 Tiskoviny a zpravodajské příspěvky

Jelikož má hráčská asociace ČAFH vyhrazený prostor v měsíčníku HATTRICK, kde informuje o nejen o novinkách, stal se tento časopis zdrojem pro studium sekundárních dat.

5.3.1.2 Internetové prezentace a online zdroje

Nejvíce využité byly jako zdroj informací:

- internetové stránky ČAFH www.milujemfotbal.cz,
- oficiální webové stránky FAČR www.fotbal.cz,
- oficiální webové stránky FIFPro www.fifpro.org
- oficiální účty ČAFH na sociálních sítích
 - Instagram,
 - Twitter,
 - Facebook
- internetové zpravodajství isport.cz

5.3.1.3 Interní nepublikovaná dokumentace

Cenným zdrojem informací pro zpracování profilu České asociace fotbalových hráčů byly její vlastní stanovy.

5.3.2 Primární zdroje dat

Primární zdroje dat v této práci tvořily z:

- a) Rozhovory
- b) Zúčastněné pozorování
- c) Dotazníkové šetření

5.3.2.1 Rozhovory

Jelikož jako nejvýznamnější orgány a organizace českého fotbalového prostředí byli vybráni

- a) FAČR,
- b) ČAFH,
- c) fotbaloví zprostředkovatelé a zprostředkovatelské agentury,
- d) fotbaloví hráči,
- e) LFA a ligové kluby,

probíhaly rozhovory s respondenty právě z těchto oblastí, organizací a institucí.

5.3.2.1.1 Rozhovor s představitelem FAČR

Zaměření rozhovoru bylo na zjištění:

1. způsobu komunikace a spolupráce mezi ČAFH a FAČR,
2. zjištění služeb poskytovaných hráčům prostřednictvím FAČR,
3. a doplnění informací o zastupování ČAFH hráčů při kolektivním vyjednávání.

Rozhovor probíhal polostrukturovanou individuální formou, byl zjevný, jelikož v jeho průběhu docházelo k zaznamenávání odpovědí. Respondent byl 1, přičemž byl záměrně zvolen pracovník legislativně-právního oddělení, které přichází do kontaktu s ČAFH nejvíce. Celý rozhovor trval přibližně 70 minut a byl proveden 10.8.2016.

5.3.2.1.2 Rozhovory s představiteli ČAFH

Zaměření rozhovoru bylo na zjištění:

1. podrobnějších informací o ČAFH,
2. způsobu fungování ČAFH,
3. způsobu spolupráce a komunikace s FAČR, kluby a agenty,
4. podrobnějších informací o způsobu organizace kempu pro hráče bez smluv,
5. informací o plánovaných projektech,
6. způsobu organizování informačních schůzek pro hráče v klubech.

Pro doplnění informací a zjištění:

1. způsobu zastupování hráčů v právních záležitostech,
2. finančnictví a zásad hospodaření,

byla kontaktována a o rozhovor požádána sama předsedkyně hráčské asociace Markéta Haindlová, následně sekretářka Petra Zemanová, obě však odpovědi na otázky týkající se výše uvedených témat odmítly.

Byl vybrán způsob polostrukturovaného individuálního zjevného rozhovoru, jelikož některé z otázek byly předem připraveny. Rozhovor byl anonymní s jedním respondentem a probíhal cca 20 min. Během rozhovoru, který proběhl 2.8.2016, byly zapisovány poznámky odpovědí a následně byl celý rozhovor přepsán do textové podoby.

5.3.2.1.3 Rozhovor s představitelem fotbalové zprostředkovatelské agentury

Zaměření rozhovoru bylo na zjištění:

1. zjištění způsobu vzájemné spolupráce a komunikace s ČAFH,
2. služeb poskytovaných hráčům prostřednictvím zprostředkovatelských agentur,
3. způsobu jednání v zájmu hráče.

Rozhovor byl individuální, polostrukturovaný s předem připravenými otázkami a postupným doplňováním informací, trval cca 50 min a byl zaznamenáván technickým zařízením a

následně přepisován do textové podoby. Respondentem byl 1 fotbalový agent, s nímž setkání proběhlo 9.8 2016.

5.3.2.1.4 Rozhovory s hráči

Rozhovory byly zaměřeny především na:

1. popis zkušenosti se službami poskytovanými ČAFH,
 2. způsob komunikace ČAFH směrem k hráčům,
 3. řešení krizových situací a modelových situací a možné obrácení se právě na ČAFH.
- Rozhovor byl volen jako polostandardizovaný, tedy polostrukturovaný, protože respondenti odpovídali na soubor společných otázek, což odpovídá charakteristice strukturovaného rozhovoru. Avšak mnohé odpovědi navedly k dalším doplňujícím nebo naprosto odlišným otázkám od těch, které pokládal jiným respondentům, což dalo možnost sběru množství různých dat a informací, což naopak odpovídá charakteristice nestrukturovaného rozhovoru.
 - Všichni respondenti byli souhlasili s tím, že rozhovor bude zaznamenáván a následně přepisován, stejně tak umožnili v průběhu interview zápis poznámek a komentářů, což učinilo rozhovor zjevným.

Bylo zvoleno několik filtračních otázek, podle jejichž odpovědí probíhalo dotazování dále. Tyto filtrační otázky byly svým způsobem i jakousi náhradou identifikačních, jelikož se jejich pomocí zjišťovala jejich příslušnost k ČAFH, podle níž se odvíjely další otázky týkající se asociace a postojů a názorů hráčů, ať už byli jejími členy či nikoliv.

Všichni respondenti byli seznámeni s tématem práce, cílem práce a způsobem, kterým bude rozhovor veden a účel, za jakým jsou informace a sběr dat za jejich pomoci prováděny, což by nebylo možné bez souhlasu respondentů.

- Jednalo se tedy ve všech případech o individuální, hloubkové, polostrukturované a zjevné rozhovory, které probíhaly v červenci- listopadu roku 2016.

- Respondenty bylo 10 aktivních hráčů fotbalu, byli vybíráni bez ohledu na příslušnost k ČAFH, věk, amatérské či profesionální angažmá. Vybírání byli z autorčina okolí či dle schopnosti si na respondenta opatřit kontakt.

5.3.2.1.5 Rozhovor s LFA (Ligovou fotbalovou asociací)

Zaměření rozhovoru bylo na:

1. způsob vzájemné spolupráce a komunikace mezi kluby a ČAFH,
2. zjištění podrobnějších informací o kolektivním vyjednávání.

Respondentem byl vybrán ředitel komunikace LFA, který však na počátku odmítl jakoukoliv spolupráci a debaty, které by se jakkoliv týkaly České asociace fotbalových hráčů a Markéty Haindlové, což zdůvodnil i nevolí samotného předsedy LFA se jakkoliv na toto téma vyjadřovat a poskytovat informace a vleklými problémy a konflikty ve vzájemné komunikaci mezi Ligovou fotbalovou asociací a Markétou Haindlovou.

Díky tomu bylo z původního záměru kvalitativního výzkumu v podobě rozhovoru s představitelem LFA upuštěno a bylo přijato náhradní řešení v podobě kvantitativního výzkumu, jenž spočíval v oslovení a dotazníkového šetření přímo v klubech.

5.3.2.2 Zúčastněné pozorování

Metoda zúčastněného pozorování byla použita pro výlučné zpracování kapitol o informačních schůzkách v klubech a kempu pro hráče bez smluv.

5.3.2.2.1 Zúčastněné pozorování na informační schůzce v klubu

Aby mohly být informační schůzky zhodnoceny a podrobně popsány, pobíhalo na jedné z nich pozorování.

Pozorování bylo zaměřeno na:

1. zjištění a popis průběhu informačních schůzek,
2. zjištění obsahové části schůzek.

Jednalo se o zúčastněné a zjevné pozorování, tedy autorka byla přímou součástí zmíněné jedné schůzky v FC vysočina Jihlava dne 8.12.2016, její trvání bylo přibližně 60 minut.

Toto pozorování sloužilo výhradně k získání informací o informačních schůzkách v klubech a zpracování takto nazvané kapitoly a informace z obsahu byly použity pro sepsání kapitoly o fondu pro hráče.

5.3.2.2 Zúčastněné pozorování na závěrečném turnaji FIFPro

Zde bylo pozorování zaměřené především na:

1. způsob organizování závěrečného turnaje FIFPro,
2. možnost porovnání s informacemi z dotazníků o turnaji FIFPro v minulých ročnících.

Pozorování bylo tedy zúčastněné, zjevné a probíhalo dne 8.7.2016 na fotbalovém stadionu v Kunicích, kde se závěrečný turnaj odehrával, a to při obou zápasech tj. od 14.30 a dále 18.30.

Toto pozorování sloužilo výhradně k doplnění informací a zpracování kapitoly o kempu pro hráče bez smluv, jehož byl tento turnaj vyvrcholením.

5.3.2.3 Dotazníkové šetření

Původním záměrem při sběru dat a informací o vzájemné spolupráci a komunikaci ČAFH byl hloubkový individuální rozhovor s představitelem organizace LFA – tedy Ligové fotbalové asociace, která zastupuje a jedná jménem klubů. Jedná se o nezávislé sdružení, které slučuje kluby 1. a 2. české fotbalové ligy, z čehož vyplývá, že členství v této organizaci je proměnlivé a závislé na účasti klubu v jedné ze zmíněných lig. Vzhledem k tomu, že je zjevné, že hráčská asociace musí s kluby komunikovat ve jménu hráčů, svých členů a společně debatovat a vymýšlet řešení nastalých problémů, byl nejprve záměr obrátit se přímo na organizaci zastupující všechny tyto kluby a zahrnout ji do kvalitativního výzkumu. Bohužel zde byla velká nevole na straně předsedy Ligové fotbalové asociace, posléze stejně tak na straně ředitele komunikace této asociace. Oba shodně oznámili neochotu jakkoliv se vyjadřovat na téma hráčské asociace a tím pádem se jakkoliv účastnit výzkumu, který se ČAFH týká. Důvodem údajně byly vleklé neshody a problémy, které pramenily z pokusů o

komunikaci a vyjednávání mezi LFA a ČAFH. Bohužel se představitelé LFA nevyvarovali ani vulgárních komentářů na práci a adresu předsedkyně ČAFH.

Autorka se tedy rozhodla obrátit přímo na kluby samotné pomocí dotazníkového šetření a zjistit:

1. zda vůbec a jakým způsobem spolupracují s hráčskou asociací,
2. zda využívají informací, které hráčská asociace může poskytovat o svých členech a kempech,
3. zda sledují aktivity ČAFH,
4. zda umožňují představitelům hráčské asociace oslovovat jejich hráče a pořádat informační schůzky v klubech,
5. zda jsou kluby schopny některé funkce a aktivity hráčské asociace adekvátně nahradit a hráčům kompenzovat jiným způsobem.

5.3.2.3.1 Pilotáž a opatření z ní plynoucí

Původně byl dotazník sestaven jiným způsobem tak, že všem respondentům byly viditelné všechny sekce – tedy i podotázka „pokud ano“, přestože odpověděli ne. Výzkumník spoléhal na srozumitelnost rozřazení, což byl omyl, ze kterého ho vyvedla provedená pilotní studie, do které byli zapojeni dva představitelé klubů z nižších soutěží, kteří jsou nejbližší zkoumanému vzorku.

Pilotáže se zúčastnili představitelé klubu FK Náchod a FK Živanice.

Nezávisle na sobě upozornili na nepřehlednost a zmatek v rozřazení otázek a podotázek, což vedlo ke změnám v koncepci dotazníku v elektronické formuláři tak, že každému respondentovi se odkryla pouze příslušná sekce dle předchozí odpovědi.

Další oprava, která vyplynula z pilotáže bylo nastavení vyplnění všech otázek jako povinných, bez odpovědi na ně respondent nemohl v odpovídání pokračovat, což mělo zaručit, že respondent odpoví na všechny otázky a žádnou nepřeskočí.

5.3.2.3.2 Skladba dotazníku a zaměření jednotlivých otázek

- Úvod dotazníku a průvodní dopis obsahoval informace o tématu práce, tématu dotazníkového šetření a příslib zajištění anonymity všech odpovědí, který měl motivovat respondenty k odeslání vyplněného dotazníku a mělo za cíl, aby respondenti pochopili důležitost účasti na výzkumu.
- V dotazníku bylo použito celkem 16 otázek, z nichž 7 otázek je považováno jako podotázky, k nimž se respondent dostane dle odpovědi na předchozí filtrační otázku, to znamená, že k některým otázkám se respondent ani nedostal, jelikož odpověděl u filtrační otázky jinak, než, aby byl schopen odpovědět na následující, kterou dle jeho odpovědi elektronický formulář automaticky přeskočil a respondenta přímo odkázal do další sekce a další otázky.
- 11 otázek dotazníku bylo uzavřených dichotomických s možností výběru souhlasu či nesouhlasu, podotázky byly povětšinou otevřené, které vybízely k upřesnění předchozí odpovědi, takových otevřených otázek respondent v dotazníku našel celkem 5.
- Otázky číslo 1-3 zjišťovaly, zda a jakým způsobem probíhá spolupráce klubu s ČAFH, pokud nikoliv, následovala otázka na motiv.
- Vzhledem k tomu, že ČAFH přichází osobně do styku s kluby nejvíce při příležitosti schůzek s hráči přímo v kabině klubu, následovaly otázky číslo 4-8, které se dotazovaly právě na zmíněné schůzky, tedy zda je zástupcům ČAFH umožněno tyto schůzky v klubu pořádat, zda se jich účastní i někdo z představitelů klubu, zda jsou kluboví představitelé seznámeni s jejich obsahem a pokud ČAFH takové schůzky v klubu pořádat nemůže, opět se výzkumník dotazoval na důvod.
- Otázky 9 a 10 se dotazují na způsob informovanosti hráčů o náležitostech smluv a faktur ze strany klubu, tedy zda je klub schopen případnou nevoli ke schůzkám na půdě klubu kompenzovat informacemi, které hráčům poskytuje.

- Otázky 11 a 12 jsou zaměřeny na aktivní informování se o aktivitách ČAFH a případných kanálech, které k tomu kluby využívají.
- Otázky 13 a 14 se týkají nejviditelnějšího projektu ČAFH – tedy kempu pro hráče bez smluv, výzkumník se pomocí těchto otázek snažil zjistit, zda se kluby zajímají o složení hráčů, kteří by se mohli stát jejich potenciálními posilami a zda zápasy, které se odehrávají prostřednictvím kempu, někdo z představitelů klubu navštěvuje.
- Otázka č. 15 se dotazuje na fond pro hráče, což je jeden z projektů, který by ČAFH chtěla v blízké budoucnosti spustit, a který dle prvotních námětů spočívá ve využívání osobnostních práv hráče, která v současné chvíli vlastní kluby.
- Otázka číslo 16 je jedinou identifikační otázkou dotazníku, která klub rozlišuje pouze na prvoligový či druholigový.

5.3.2.3.3 Výzkumný soubor

Pro dotazníkové šetření bylo osloveno všech 32 klubů 1. a 2. české ligy.

16 klubů z 1. ligy a 16 klubů z ligy 2, protože jsou to kluby, s nimiž ČAFH jedná a komunikuje pravděpodobně nejvíce a ve kterých pořádá informační schůzky.

Z celkových 32 klubů dotazník vyplnilo a odeslalo zpět celkem 18 klubů, z čehož 8 klubů bylo v sezóně 2016/2017 v 1. lize a zbylých 10. ve 2. lize.

5.3.2.3.4 Forma a distribuce dotazníku

Ke sběru tohoto druhu dat byl zvolen dotazník vytvořený prostřednictvím **formuláře Google**, tedy prostřednictvím internetového rozhraní, které umožní rychlou a snadnou distribuci a také sběr dat, u něhož výzkumník nemusí být přítomen. Následně byl odeslán **odkaz** na interaktivní dotazník **pomocí e-mailů**, které byly vyhledány, těm představitelům klubů, kteří jsou s danou problematikou více či méně seznámeni, nebo mají kontakt s ČAFH na starost.

Současně však byl brán v potaz problém, který s sebou elektronické dotazování přináší, a to je velice nízká návratnost, která zpravidla nedosahuje ani 50%.

Jednalo se tedy o interaktivní elektronický dotazník, jehož distribuce probíhala elektronickou poštou.

Samotné dotazníkové šetření probíhalo od července roku 2016 do poloviny října roku 2016, jelikož dotazník na některé e-mailové adresy musel rozeslat vícekrát v několikátýdenních intervalech, aby zajistil vyšší návratnost.

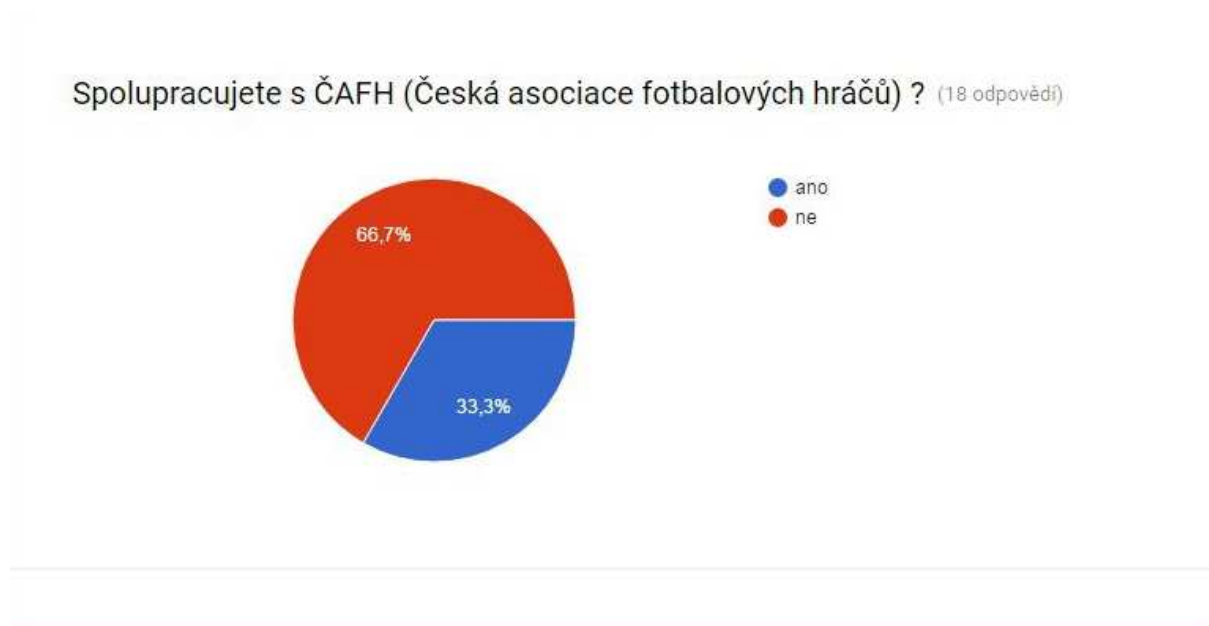
Pro přehlednost následují výsledky dotazníkového šetření a jejich interpretace, přičemž tyto výsledky byly diskutovány v příslušných kapitolách, k nimž se dané otázky vztahovaly. Samotné znění dotazníku je k práci doložen v podobě textové přílohy.

5.3.2.3.5 Výsledky dotazníkového šetření

Jak bylo zmíněno v úvodu, na dotazník odpovědělo celkem 18 klubů.

- Na otázku číslo 1 odpovědělo „ano“ 6 respondentů, zatímco „ne“ odpovědělo 12 respondentů.

obrázek 4 Graf k otázce č.1

Zdroj: www.docs.google.com/forms

- Otázku č. 2 (podotázku otázky č. 1), „**Pokud spolupracujete, uveďte způsob**“ zodpovídalo tedy 6 respondentů, jejich odpovědi na způsob spolupráce byly následující:

Informace o hráčích bez angažmá

Tak jako každý klub LFA, připravujeme profesionální smlouvy.

Samotní hráči se na ně obrací nebo opačně.

umožňujeme panu Rodingerovi návštěvy hráčů v klubu

zastupovali hráče při přestupu, ale byl problém s komunikací

pořádáme jejich schůzky v kabině

- Na otázku č. 3 (podotázka otázky č.1): „**Pokud nespolupracujete, uveďte důvod**“ tedy odpovídalo 12 respondentů a udávali důvod nespolupráce, které byly následující:

Nemám důvod

Jsou to blázni...

Pouze reagujeme na žádosti ČAFH, není nastavená komunikace ve smyslu trvalé spolupráce nemáme důvěru v její předsedkyni p.H.

Nevidím důvod

Z klubového pohledu nenastala potřeba spolupráce s ČAFH.

stává hráče proti klubům

Suplují povinnosti hráčských manažerů a klubů.

nemáme o to zájem

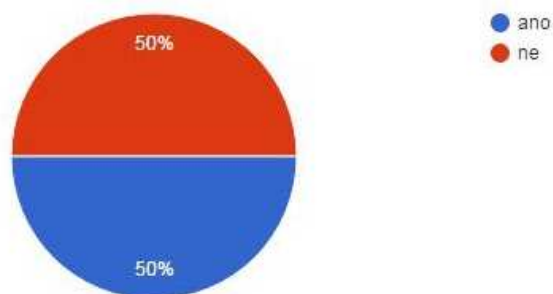
nechceme

Neztotožňujeme se z názory hlavní propagátorky Markéty Heindlové.

- Na uzavřenou dichotomickou otázku číslo 4 zodpovědělo 9 respondentů ano a stejný počet ne.

obrázek 5 graf k otázce č. 4

Umožňujete zástupcům ČAFH setkání s Vašimi hráči na půdě klubu?
(18 odpovědí)

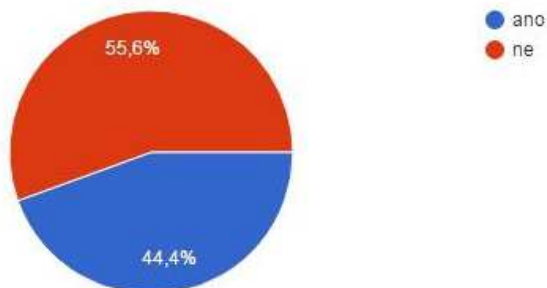

Zdroj: www.docs.google.com/forms

- Z toho plyne, že 9 respondentů odpovídalo na otázky číslo 5 a 6, které byly podotázkami otázky číslo 4.
- 5 respondentů označilo schůzky za přínosné, 4 je přínosnými neshledali.
- Jak vyplývá z odpovědí na otázku číslo 6, žádný z klubů nemá na schůzkách ČAFH s hráči žádného svého funkcionáře či představitele.

obrázek 6 Graf k otázce č. 5

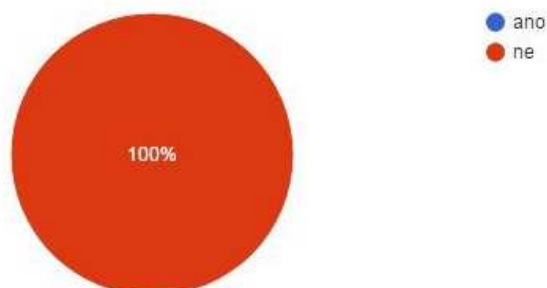
Hodnotíte tato setkání jako pro hráče přínosná? (9 odpovědí)

Zdroj: www.docs.google.com/forms

obrázek 7 Graf k otázce č. 6

Účastní se těchto setkání i někdo z představitelů, funkcionářů klubu?
(9 odpovědí)

Zdroj: www.docs.google.com/forms

- Otázka číslo 7 tvořila, stejně jako dvě předchozí, podotázku otázky číslo 4 a odpovědi jsou výčtem důvodů, proč kluby zástupcům ČAFH schůzky v klubech neumožňují. Odpovídalo na ni 9 respondentů.

Nebyl požadavek ze strany ČAFH

viz. předchozí odp.

Žádná taková oficiální žádost nám nebyla přeložena

stejná

staví hráče proti klubům

Nevhodné spojení :)

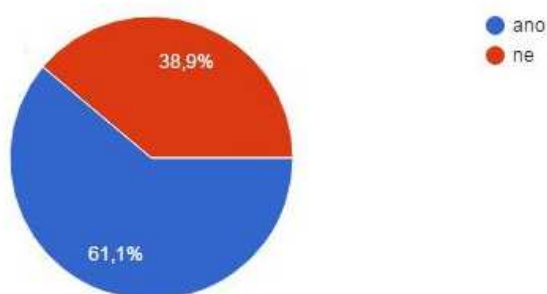
nepovažujeme to za užitečné

nevidíme důvod, proč ano

- Otázka č. 8 se týkala obsahového složení schůzek a toho, zda jsou o tomto obsahu představitelé klubů informováni. 11 respondentů uvedlo, že obsahové složení zná, zatímco 7 zbylých ne.

obrázek 8 Graf k otázce č. 8

Znáte obsahové složení těchto setkání ČAFH s hráči? (18 odpovědí)

Zdroj: www.docs.google.com/forms

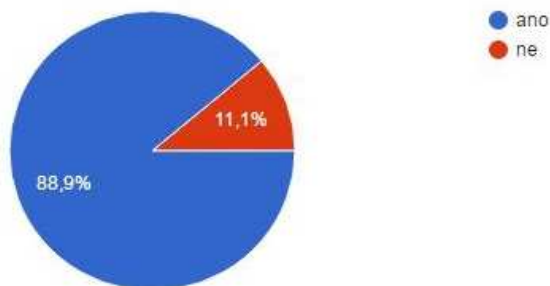
- Otázka číslo 9 směřovala na to, zda je klub schopen poskytovat sám informace svým vlastním hráčům, které se týkají náležitostí smluv, faktur a novinkách v přestupovém řádu.
- 16 respondentů odpovědělo kladně a 2 respondenti uvedli, že žádné takové informace svým hráčům v rámci klubu neposkytují.

- K otázce č. 9 patří podotázka číslo 10, která reaguje na kladnou odpověď na otázku č. 9 a zjišťuje skutečnou formu přenosu těchto informací v klubu směrem k hráčům.

obrázek 9 Graf k otázce č. 9

Poskytuje klub svým hráčům informace o náležitostech smlouvy, faktur či změnách v přestupním řádu?

(18 odpovědí)

Zdroj: www.docs.google.com/forms

- Výčet odpovědí na otázku č. 10 zjišťující formu předávání informací v klubu hráčům

Komunikací s hráči

ústním

osobní schůzky

Standardní komunikací: sportovní ředitel - hráči

Osobně

Hráči můžou navštívit Ekonomku FCHK nebo sekretáře klubu a ty jim podají veškeré informace.

Přímou komunikací s hráči

pohovory

O změnách přestupního řádu, změnách v profesionálních smlouvách se bavíme s hráči individuálně při podpisu smluv

pravidelné schůzky s vedením klubu

Individuálně prostřednictvím klubového sportovního úseku

prostřednictvím našich pracovníků

informujeme hráče o novinkách a aktualitách, zájemcům informace podávají kvalifikovaní pracovníci

pravidelně je informujeme

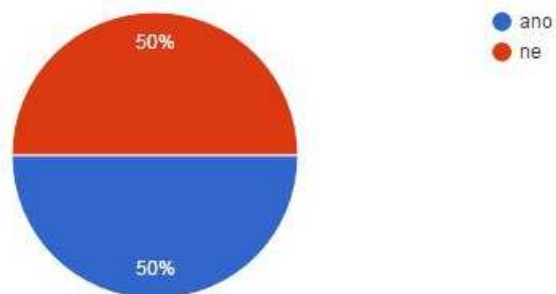
Při sepisování smlouvy s daným hráčem je přítomen náš právník.

sportovní ředitel

- Otázka číslo 11 směřuje na sledování aktivit ČAFH. 9 respondentů odpovědělo, že aktivity ČAFH sleduje, což je odkázalo na vyplnění podotázky číslo 12, kde byli požádání o vyplnění kanálů a médií, přes která dané aktivity sledují.

obrázek 10 Graf k otázce č. 11

Sledujete aktivity ČAFH? (18 odpovědí)

Zdroj: www.docs.google.com/forms

- Výčet kanálů a médií z odpovědi na otázku č. 12:

Tisk, mail

denní tisk

fb, web

web

internet + osobní upozornění pracovníků ČAFH

internet

fotbal.cz

prostřednictvím časopisu Hattrick a jejich webu

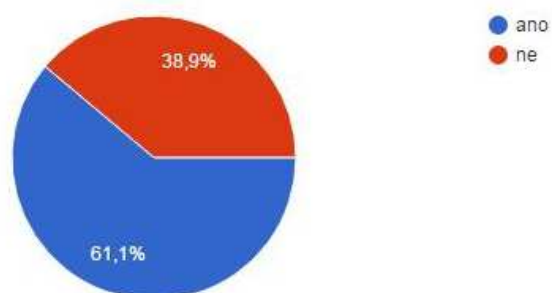
Občas se něco objeví na internetu.

- Z odpovědí na otázku číslo 13 vyplývá, že většina klubů se zajímá o soupisky hráčů, kteří se vyskytují na kempech pro hráče bez smluv, 11 představitelů klubů odpovědělo, že soupisky sleduje, 7 zbylých respondentů složení kempů nesleduje.

obrázek 11 Graf k otázce č. 13

Zajímá se klub o soupisky hráčů na kempech pro hráče bez smluv pořádaných ČAFH?

(18 odpovědí)

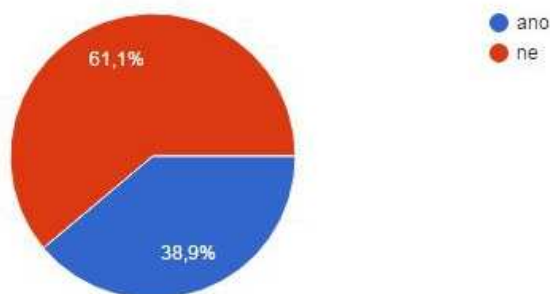
Zdroj: www.docs.google.com/forms

- Většina respondentů, konkrétně 11 v odpovědi na otázku č. 14 uvedla, že se nikdo z klubu neúčastní zápasů v rámci kempů pro hráče bez smluv.

obrázek 12 Graf k otázce č. 14

Účastní se někdo z realizačního týmu či funkcionářů Vašeho klubu zápasů v rámci kempů ČAFH?

(18 odpovědí)

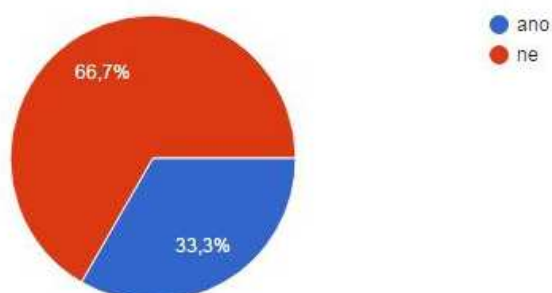

Zdroj: www.docs.google.com/forms

- Dle odpovědí na otázku číslo 15, která se týkala fondu pro hráče, 66,7% respondentů uvedla, že by záměr ČAFH nepodpořila.

obrázek 13 Graf k otázce č. 15

Podpořili byste záměr ČAFH vytvořit fond pro hráče? (18 odpovědí)

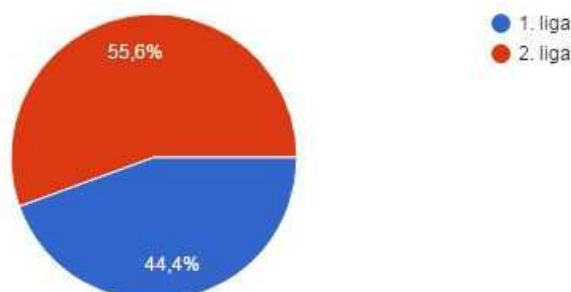

Zdroj: www.docs.google.com/forms

- Celkem se výzkumu zúčastnilo 10 klubů ze 2. ligy a 8 klubů z první ligy, jak je ostatně vidno z odpovědí na poslední identifikační otázku číslo 16.

obrázek 14 Graf k otázce č. 16

Prosím vyberte ligu, do které Vaše mužstvo nastoupí v sezoně 2016/2017
(18 odpovědí)

Zdroj: www.docs.google.com/forms

- Zajímavé je, že ačkoliv 11 respondentů uvedlo, že se zajímá o soupisky hráčů na kempu pro hráče bez smluv, pouhých 7 z těchto klubů využilo šance zúčastnit se osobně některého ze zápasů, které se v rámci kempu odehrály.
- Z 9 respondentů, kteří uvedli, že nějakým způsobem sledují aktivity ČAFH, využívají především internetu. 1 respondent navíc uvedl, že informace o aktivitách ČAFH sledují prostřednictvím webu fotbal.cz, což je oficiální internetová prezentace FAČR. Je tedy otázkou, zda respondent popletl obě organizace a dle toho odpovídal na otázky v celém dotazníku, či zda opravdu čerpá informace o fungování právě z tohoto webu, který přináší především tiskové zprávy informující o neshodách a nepochopení ČAFH fotbalové problematiky.
- Odpovědi v otevřených otázkách byly ponechány bez jakýchkoliv úprav, ani dle gramatické správnosti tak, aby byla zachována naprostá autentičnost.

Diskuze výsledků bude následovat níže jako součást prezentace České asociace fotbalových hráčů, její komunikace a spolupráce s kluby, agenty a FAČR a popisu a hodnocení služeb a dále pak v souhrnné diskuzi v samostatné kapitole.

6 Česká asociace fotbalových hráčů

6.1 Vznik a historie

Na jaře roku 2011 do českého fotbalu dorazil trend zakládání hráčských unií. Markéta Haindlová, která v té době působila v Odvolací a revizní komisi Fotbalové asociace České republiky se s podporou bývalých hráčů a advokátů, rozhodla tuto myšlenku realizovat. Předsedou se stal fotbalový vicemistr Evropy z roku 1996 Karel Poborský, zatímco Markéta Haindlová zaujala pozici místopředsedkyně.

Na podzim roku 2011 byla Česká asociace fotbalových hráčů přijata FIFPro (Česká asociace fotbalových hráčů, Wikipedia, ©2015), ale v českém prostředí se nově vzniklá asociace setkávala s nevolí a odporem. První, kdo na činnost ČAFH podal stížnost, byla Asociace fotbalových agentů v době, kdy se hráčská asociace začala interesovat do přestupu Václava Pilaře do Wolfsburgu pod záminkou hájení nejlepších zájmů hráče (Agenti podpořili Stejskala i Pilaře, hráč prý smlouvu nepodepsal, ©2011).

O dva roky později se Karel Poborský rozhodl naplno věnovat své funkci v klubu Českých Budějovic a předsednictví asociace se ujala Markéta Haindlová (Poborský odstoupil z čela České asociace fotbalových hráčů, ©2013), která se ten samý rok chtěla ucházet o místo předsedy Fotbalové asociace České republiky, avšak získala nedostatečnou podporu klubů, přičemž následně byly medializovány prohry a karetní tresty v týmech, které hlasovaly pro její předsednictví (Haindlová nezískala podporu, na šéfa fotbalu tak kandiduje jen Pelta, ©2013)

Po roce předsednictví Markéty Haindlové se zvedla nevole i v řadách hráčů, kteří vyjádřili pochybnosti nad finančními toky asociace, což bylo podepřeno i tvrzením bývalého sportovního manažera asociace Tomáše Pešíra, který na neprůhlednost hospodaření upozornil (Hráčská asociace a její šéfka Haindlová žalují Pešíra pro pomluvu, ©2014).

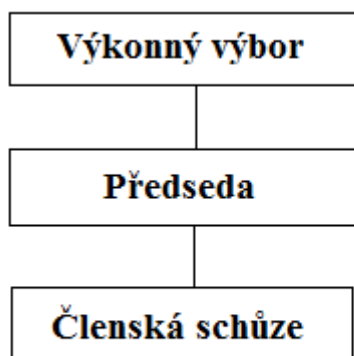
Členové asociace žádali vysvětlení a průkaznou činnost asociace, která jim v té době pravděpodobně chyběla. Reakcí asociace bylo, že všem svým členům nabízí informace o hospodářských výsledcích na každoroční členské schůzi, stejně tak tuto možnost poskytuje i

členům, kteří za tímto účelem dorazí do sídla asociace. Hráčská asociace údajně získává prostředky od nadnárodní asociace fotbalových hráčských asociací v řádech milionů Korun dle (Šéfka hráčské asociace Haindlová to schytala. Co se děje s penězi? ptají se fotbalisté, za nimiž stojí i Nedvěd, © 28.5.2014). Bohužel na dotazy ohledně financování organizace, ať už se jedná o způsob získávání prostředků, výdaje, podmínky zastupování hráčů u arbitráží, i přes své tvrzení v médiích, ČAFH odmítla reagovat, což pouze množí spekulace.

V květnu 2016 ČAFH konečně zpřístupnila své stanovy, které byly schváleny generální členskou schůzí v březnu téhož roku a ze kterých je možno vyvodit organizační strukturu tohoto zapsaného spolku.

6.2 Organizační struktura a stanovy a jejich hodnocení

obrázek 15 - organizační struktura ČAFH

Zdroj: vlastní zpracování dle stanov

Již z nákresu vyplývá, že nejvyšším orgánem je výkonný výbor, který má 5 členů, které volí zakládající členové ČAFH na 6 let a to s možností opakovaného zvolení. Výkonný výbor se schází jednou měsíčně a pro schválení jejich rozhodnutí je třeba získat hlasy od nadpoloviční většiny členů. Předseda má rozhodující hlas, pokud je počet hlasů vyrovnaný. Výkonný výbor mimo jiné zodpovídá za volbu předsedy, schvalování roční účetní závěrky, určují výši ročního členského příspěvku a schvalují změnu stanov.

Jak již bylo naznačeno, výkonný výbor ze svého středu volí předsedu, který se stává statutárním orgánem spolku, tedy předseda reprezentuje a jedná ve jménu asociace navenek. Předseda spolku je zároveň také předsedou výkonného výboru a jeho funkční období je stanoveno na 6 let.

V pojetí členské schůze se zde setkáváme se dvěma druhy – členskou schůzí zakládajících členů a generální členskou schůzí. Obě schůze jsou svolávány výkonným výborem a jejich rozhodnutí musí být přijata nadpoloviční většinou přítomných členů. Členská schůze zakládajících členů má na starost volbu členů výkonného výboru, přičemž členská schůze generální je tvořena všemi členy spolku, kteří se na svolání výkonným výborem scházejí zpravidla jedenkrát ročně a tvoří výkonnému výboru poradní orgán.

Členem spolku se stává fyzická osoba, která se účastní nebo má zájem se účastnit profesionálního fotbalu, tato fyzická osoba musí vyplnit a odeslat písemnou přihlášku. Z té vyplývá souhlas se stanovami a následně jedna z povinností člena a to uhradit roční členský poplatek ve výši, která je závislá na lize jeho působení tzn. – hráči první a druhé ligy hradí poplatek ve výši 1200 Kč ročně a hráči nižších lig 600 Kč ročně (O asociaci, ©2012-2016). V porovnání členové hokejové hráčské unie mají roční členský poplatek podstatně nižší – konkrétně hovoříme o ročním příspěvku ve výši 200 Kč (Zacha Pavel – Česká unie hráčů ledního hokeje – ekonomický odbor, ©2012) .

Oznámení o platbě příspěvků, které hráčům přistálo v e-mailech, se neseťkalo s úplným pochopením členů, kteří si nebyli jistí, do jaké kategorie poplatků spadají, načež ČAFH na svém instagramovém účtu (nikoli opět v mailingu hráčům) zveřejnila jakousi tiskovou zprávu, která měla rozlišení příspěvků detailněji objasnit.

Z členství následně plyne členům právo:

- *účastnit se činnosti spolku a jeho orgánů a být o této činnosti informován,*
- *účastnit se členské schůze,*
- *předkládat návrhy, podněty a připomínky k činnosti spolku,*
- *podílet se na stanovování cílů a forem činnosti spolku.*

a povinnosti:

- *dodržovat stanovy a svou činností naplňovat cíle spolku,*
- *platit členské příspěvky stanovené výkonným výborem,*

- *zdržet se jednání a činnosti v rozporu s činností a cíli spolku.*

To dává členům možnost se podílet na chodu hráčské asociace a získávat veškeré dostupné informace o její činnosti. Stejně tak je zde zmíněné právo účastnit se členských schůzí, vzhledem k tomu, že se ve stanovách členské schůze rozlišují na členskou a generální, vyvstává otázka, zda je možné, aby se člen účastnil jednání obou? Jak dále stanovy popisují, členství ve spolku, v našem případě hráčské asociaci, zaniká úmrtím člena, jestliže spolek zanikne, zaniká i členství jednotlivých členů, pokud výkonný výbor rozhodne o zániku člena a stejně tak pokud se člen rozhodne své členství sám ukončit a doručí spolku, tedy výkonnému výboru hráčské asociace písemné oznámení o vystoupení.

Ve stanovách (Stanovy České fotbalové asociace hráčů, 2016, s. 5) jsou uvedeny i zásady hospodaření, ze kterých vyplývá, že příjmy spolku tvoří:

- *Členské příspěvky*
- *Dary*
- *Dotace a granty, které budou používány pro činnost spolku*
- *Příjmy ze související činnosti, která je v souladu s cíli spolku (pořádání kulturních a sportovních či vzdělávací činnosti)*
- *Spolek může uzavřít smlouvu s právnickou osobou na zajištění své činnosti“*

Bohužel, přestože jsem se opakovaně paní předsedkyně ČAFH i její generální sekretářky dotazovala na konkrétní složky příjmů a případně o možnost nahlédnout do výsledků hospodaření, odpovědí mi byla nevěle a ignorace. ČAFH je od samého počátku vystavena nedůvěře, která pramení právě především z neochoty zveřejnit výsledky hospodaření a celkové neprůhlednosti finančního vedení organizace.

O výdajích ČAFH ve svých stanovách (Stanovy České fotbalové asociace hráčů, 2016, s. 5) uvádí:

„Výdaje spolku jsou zaměřovány na uskutečňování cílů spolku v souladu s formami činností podle těchto stanov a rozpočtem spolku.“

Přičemž oněmi cíli spolku jsou (Stanovy České fotbalové asociace hráčů, 2016, s. 1-2):

- *Prosazovat individuální i kolektivní zájmy profesionálních fotbalových hráčů na všech úrovních, poskytovat jim všestrannou podporu, servisní služby, pomoc a poradenství při výkonu jejich profese,*
- *reprezentovat hráče na národní i mezinárodní úrovni, zastupovat je v jednáních s dalšími osobami,*
- *rozvíjet a pečovat o rozvoj fotbalu v České republice i na mezinárodní úrovni,*
- *spolupracovat s Fotbalovou asociací České republiky, mezinárodními organizacemi v oblasti fotbalu a sportu obecně, ostatními hráčskými asociacemi a také státní a místní správou,*
- *sloužit jako základna pro výměnu informací, zkušeností a poznatků ve spojení s fotbalem i sportem obecně,*
- *propagovat fotbal coby společenský fenomén,*
- *integrace zdravotně, sociálně či jinak handicapovaných osob do společnosti prostřednictvím fotbalu a sportu obecně.*

K dosažení těchto cílů si ČAFH zvolilo činnost následující (Stanovy České fotbalové asociace hráčů, 2016, s. 2) :

- *komunikovat s médii, zajišťovat propagaci fotbalu a sportu obecně,*
- *získávat finanční prostředky na činnost a rozvoj činnosti ČAFH*
- *pořádat a organizovat sportovní, společenské, kulturní a dobročinné akce*
- *zabezpečovat vzdělávací programy a publikační činnost,*
- *vydávat metodické materiály.*

Pokud se podíváme na jednotlivé body podrobněji – pokud mluvíme o prosazování individuálních a kolektivních zájmů profesionálních fotbalistů, v konkrétní podobě je to reprezentováno jednáním ČAFH s orgány jako FAČR či účast na konferencích pořádaných FIFPro za účelem zjistit jakým způsobem a v jakých oblastech by se daly zlepšit podmínky fotbalových hráčů a jak tato opatření aplikovat v jednotlivých členských zemích. Všestrannou podporu je možno si představit nejen pod poradenstvím a jednáním ve jménu hráče, ale také pod pořádáním kempů pro hráče bez smluv, který se v Čechách poměrně popularizoval.

Servisní služby a pomoc a poradenství při výkonu fotbalové profese vnímám především jako právní poradenství týkající se možného sporu hráč vs. klub či jiná organizace, kterému

následují další právní kroky a procesy, které jsou zpoplatněny dle sazebníku, který ČAFH doposud nebyla ochotná sdělit, natož zveřejnit.

Reprezentace hráče na národní a mezinárodní úrovni a zastupování ho v jednání s dalšími osobami by na jednu stranu mohla odkazovat na hájení zájmů hráče při jednáních s výše zmíněnými fotbalovými orgány jako je FAČR či zastupování hráčů na konferencích FIFPro apod, na druhou stranu by však tento bod mohl též odkazovat na zastupování hráče a jednání jeho jménem při sjednávání nového angažmá hráčovi – tedy agentskou činnost, o kterou se ČAFH dle informací získaných rozhovory, pokouší a ze které tedy vyplývá další položka na seznamu příjmů spolku v podobě provizí za sjednání přestupu, hostování atd., což je v přestupové politice naprosto běžná praxe.

Rozvíjením a péčí o rozvoj fotbalu v České republice i na mezinárodní úrovni rozumím jak jednání s orgány FAČR v zájmu vylepšení jak vyjednávací pozice hráčů, tak jejich podmínek, stejně tak FIFPro konferencích, nicméně v tomto bodě se opět promítá kemp pro hráče bez smluv, jelikož i jeho popularita přispívá k rozvoji fotbalu v ČR, ale i díky možnosti porovnat mužstva s výběry jiných reprezentačních celků a tím pádem ukázat schopnosti hráčů bez angažmá i za hranicemi České republiky.

Ke spolupráce s FAČR a dalšími organizacemi v oblasti fotbalu a sportu obecně, je nutné podotknout, že právě zde plnění cíle, který si ČAFH sama stanovila zaostává proti realitě vzhledem k tomu, že FAČR ukončilo Memorandum o spolupráci s ČAFH po vleklých neshodách a sporech, což není pro ČAFH zrovna nejlepší pozice pro vyjednávání a upevňování vztahů. Dle rozhovorů se zástupci FAČR ze spolupráce s hráčskou asociací bohužel nepramenily žádné výsledky či možnost spolupráce, právě naopak. Celá situace vyvrcholila finalizací nového přestupního řádu, kdy hráčská asociace prosazovala změny, které však dle mě předložených materiálů nebyla schopna ani nijak konkretizovat, následná mystifikace hráčů v podobě petice a jejího úspěchu v podobě změny v řádu, která byla již od prvního návrhu jasně daná, byla pro fotbalovou asociaci poslední třešničkou na dortu a učinila konec pošpiňování svého jména asociací, která se ve svých stanovách zavázala ke spolupráci.

Bohužel i další cíl je provázán s výše uvedeným problémem, jelikož přestože by ČAFH mohla sloužit jako velmi cenná základna pro výměnu informací mezi fotbalovými orgány a

samotnými hráči, v několika případech se narazilo na absolutní nepochopení problematiky ze strany ČAFH a tím pádem mylně poskytnuté informace samotným hráčům, ať už se jednalo o mylně vysvětlovaný přestupní řád, nebo informace podávané na setkáních zástupců ČAFH s hráči na půdě klubů, kde byl hráčům opět mylně uveden záměr FAČR k přestupnímu řádu a také snaha o získání osobnostních práv hráče pro ČAFH, které s podpisem profesionální smlouvy v klubu získává daný klub. Je nutné také vyzdvihnout kvalitní informace, které hráčům leckdy pomohou předejít zbytečným problémům, ať už se jedná o řád pokud, který musí být přílohou každé jednotlivé smlouvy, nutnost podpisu na každé stránce smlouvy apod. Není sice dobré slepě důvěřovat jednomu zdroji informací, ale čas od času ověřit jeho správnost, pokud se však nějaká organizace vystupující tak, jako by hájila zájmy a práva hráčů, modeluje do podoby základny pro výměnu informací, málokterý člen hráčské asociace bude o správnosti získaných informací pochybovat.

Fotbal coby společenský fenomén je ČAFH propagován prostřednictvím účasti na turnajích FIFPro, sdílením významných fotbalových národních i mezinárodních fotbalových okamžiků na sociálních sítích. K propagaci fotbalu také přispívá volba XI FIFPro, do které se pomocí vyplňování volebních lístků zapojují členové hráčských asociací.

Pro splnění cíle o integraci byla pravděpodobně vytvořena organizace, kterou ČAFH propaguje, jedná se o projekt Shoes4Life. ČAFH oslovila své členy i širokou veřejnost s cílem zapojit se do zmíněného projektu, který posílá nové, ale i použité, avšak zachovalé boty dětem do afrických zemí, což začleňuje sociálně handicapované členy do společnosti, nicméně velice dobře navazuje na předchozí bod, jelikož tímto způsobem se fotbal coby společenský fenomén dobře propaguje v rozvojových zemích. Bohužel v souvislosti s tímto bodem je třeba zmínit účast Tomáše Kuči na letošním kempu pro hráče bez smluv. Účast tohoto brankáře, jehož webové a facebookové stránky se staly sociálním fenoménem a více než cokoli jiného terčem posměchu, byla, soudě dle příspěvků ČAFH o této skutečnosti, pouze nástrojem k propagaci samotného kempu a pobavení ostatních účastníků kempu formou, která nebyla do sice naprosto zjevná, ale inteligentnímu pozorovateli příspěvků ČAFH a spojením souvislostí dojde, jak nedůstojné to bylo.

Dílní činnosti jako komunikovat s médii a zajišťovat tak propagaci fotbalu a sportu obecně odpovídá předplacená stránka v časopisu HATTRICK, která slouží spíše jako reklamní

sdělení, jelikož text není žádným způsobem editován, redigován, měněn. O zisku finančních prostředků na činnost a rozvoj činnosti hráčské asociace jsem se již zmiňovala, bohužel není žádným způsobem nikde uvedeno, jakým způsobem se dílčí složky příjmů podílí na celkových příjmech. O tom, jakou část udává samotná střešní organizace FIFPro, není možné nikde získat jakoukoliv informaci, jelikož samotná hráčská asociace o tomto mlčí a FIFPro odkazuje na jakékoliv poskytování informací o dotacích na samotnou hráčskou asociaci, čímž se dostáváme do bludného kruhu. Jediným jasně daným a známým vyčísleným příjmem asociace je tedy členský příspěvek členů.

ČAFH organizuje společenské a kulturní akce, především při svolávání generální členské schůze a valné hromady, které se konají většinou na prestižních místech. Podobnou akcí byla dražba fotografií, jejíž výdělek měl putovat na projekt SHOES4LIFE. Jiné kulturně-společenské akce pořádané ČAFH zatím nebyly pořádány.

Zabezpečení vzdělávacích programů doposud pravděpodobně spočívá ve zprostředkování dálkového studia na dánské univerzitě pro členy hráčské asociace. O publikační činnosti hráčské asociace mi není známo kromě podílu na výzkumu Black Book Eastern Europe nic. S tím úzce souvisí i vydávání metodických materiálů, k čemuž se zřejmě ČAFH zatím nedostala.

Hráčská asociace může dle vlastních stanov zaniknout tím, že dobrovolně rozpustí nebo sloučí své členy s jiným spolkem, tím, že se výkonný výbor rozhodne o tom, že spolek zanikne, přičemž zároveň rozhodne o vypořádání majetku spolku a poslední pravděpodobně nejnásilnější verzí zániku je pravomocné rozhodnutí soudu, které by činnost spolku ukončilo.

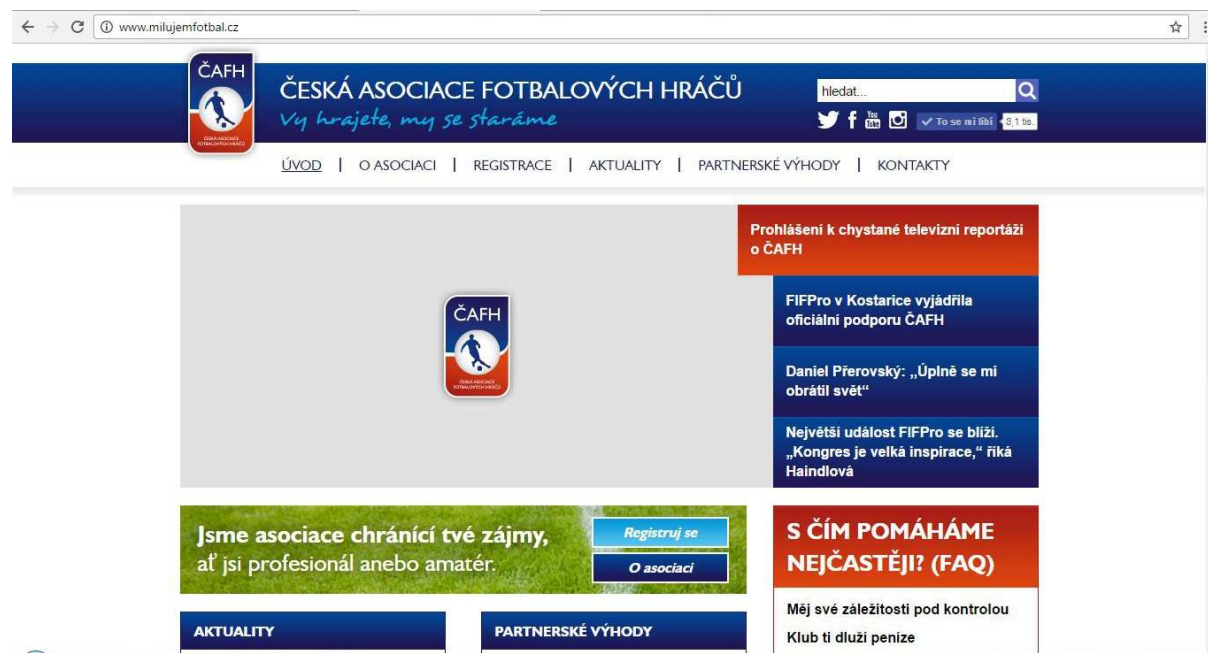
Překvapující pro mě je absence cíle, který by jakkoliv zmiňoval zachování zásad fair play či jeho dodržování. Domnívám se, že toto je princip, který by měl být zakotven a zdůrazněn ve stanovách jakékoliv organizace, která působí ve sportovním odvětví, hráčská asociace, která chce hájit zájmy hráčů a propagovat fotbal coby společenský fenomén zvláště.

6.3 Popis vybraných kanálů komunikace a propagace ČAFH a jejich hodnocení

ČAFH s veřejností a svými členy komunikuje prostřednictvím svých webových stránek, což je v dnešní době již základní platforma pro komunikaci a sdílení obsahu, jelikož se v dnešní době rozmáhají sociální sítě a obsah na nich sdílený téměř nahrazuje klasické webové stránky, zvolila ČAFH pro komunikaci s fanoušky a hráči svých facebookových stránek, profilu na Instagramu a Twitteru, dalším médiem, který ČAFH využívá je zmiňovaný fotbalový měsíčník HATTRICK, ve kterém má asociace vyhrazenou stránku, kterou používá pro sdělení směrem k fotbalovým hráčům, fanouškům i široké veřejnosti a dotváří tím svůj mediální obraz.

6.3.1. Web

obrázek 16 Web ČAFH

Zdroj:www.milujemfotbal.cz

Webová prezentace ČAFH je velice jednoduchá, bohužel nepřináší dostatek zajímavého materiálu, který by návštěvníky jakkoliv přilákal. Již název stránky milujemfotbal.cz (namísto milujemefotbal.cz) je poněkud zvláštní a ubírá na důvěryhodnosti celého projektu. V obsahu

člen či zástupce široké veřejnosti zde nalezne pouze nejzákladnější informace o samotné hráčské asociaci, do hloubky se o samotné asociaci nic moc nedozvíme, bohužel i díky nefunkčním proklikům, které nás lákají na více informací, aniž bychom se k nim dostali. Celkově obsah je velmi stručný, poskytuje pouze základní informace, avšak postrádám zde jakoukoliv přidanou hodnotu. Bohužel ani zde tedy ČAFH nezafungovala jako základna pro výměnu informací. Občas se na stránkách objeví rozhovor s některým ze členů, který kvituje spolupráci s ČAFH a popisuje, jaké pomoci se mu od představitelů asociace dostalo, takže v tomto ohledu takto poměrně funguje PR, ten samý rozhovor, nebo přinejmenším odkaz na něj najdeme i na facebookových stránkách. Nicméně je nutné podotknout, že se v textu objevují nedůstojné pravopisné chyby, které v očích čtenáře shazují jakékoliv sdělení.

Samotní hráči v rozhovorech uvedli, že na oficiální web ČAFH nechodí a nenavštěvují ho, mnoho z nich dokonce uvedlo, že na samotném webu asi nikdy ani nebyli. Pravděpodobně to bude právě tím, že na něm nic nového také nenaleznou, jelikož jsou na asociaci napojeni přes některá ze sociálních médií, která i jim jako hráčům nabízí větší možnost interakce.

Polovina respondentů z dotazníkového šetření v klubech sleduje aktivity ČAFH, z nichž většina uvedla pravděpodobně v současné době nejrozšířenější způsob a to internet a web. Právě v tomto ohledu za situace, kdy je oficiální internetová stránka asociace naprosto neatraktivní a mnohé informace o asociaci na ní chybějí, to vnímám jako velký nedostatek na straně asociace.

6.3.2 Facebook

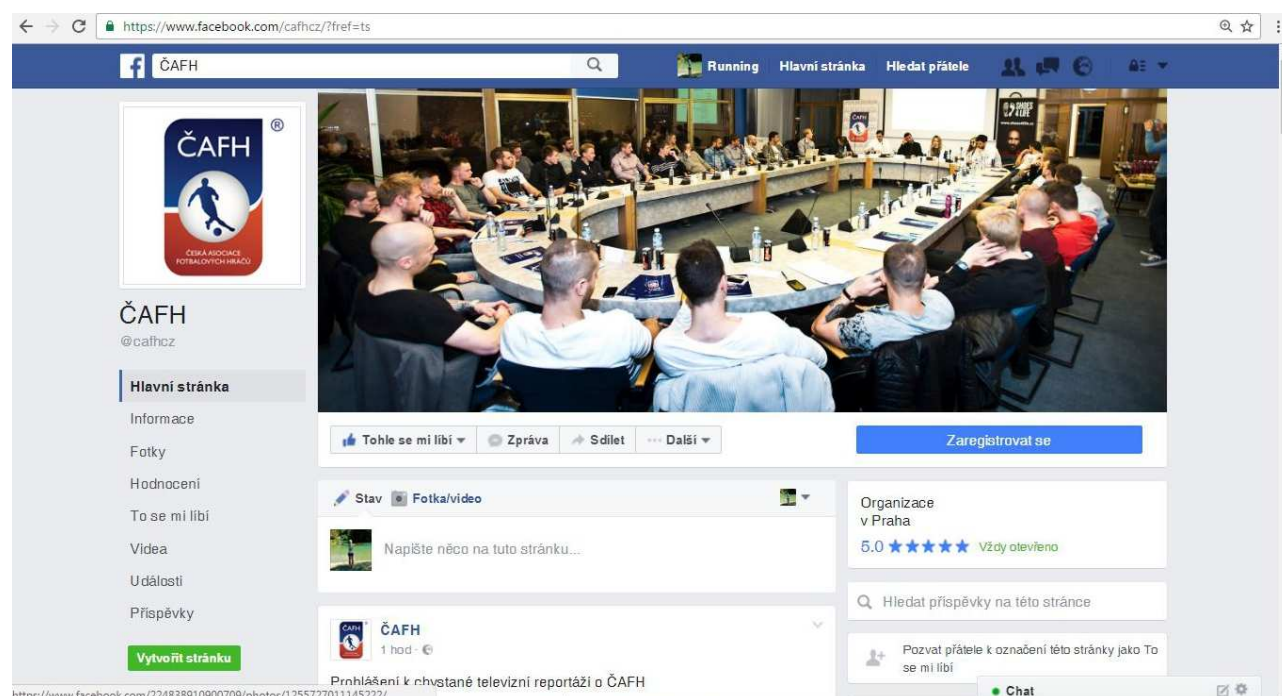
Na Facebooku (ČAFH, Facebook, ©2016) má ČAFH 3123 fanoušků (k 21.11.2016), na těchto stránkách představitelé hráčské asociace sdílejí shodné informace, které se objevují na jejich vlastním webu a doplňují je o aktuality a komentáře z fotbalového dění. Objevují se tak zde například komentáře k právě odehraným zápasům a výkonům členů asociace, návštěvy představitelů ČAFH v klubech a fotografie z kabin apod.

V době pořádání kempů se na Facebooku objevovaly především informace k termínům, zápasům, hráčské sestavy a aktuální dění z kempu včetně výsledků a fotografií ze zápasů v rámci turnaje FIFPro.

Jestliže samotní hráči uvedli, že sledují aktivity ČAFH nebo o nich mají více či méně přehled, jako prvotní zdroj těchto informací byl uveden právě Facebook, jelikož tento sociální kanál je stále velmi populární a disponuje jím velké množství českých mladých lidí, mezi něž se radí i fotbaloví hráči.

Právě tyto stránky, kde se nachází velký počet sledujících fanoušků by mohly být využity ke splnění cíle o základně pro výměnu informací a edukaci členů a to například sdílení novinek s komentáři ČAFH, uvedení například jednotlivých bodů přestupního řádu nebo zveřejnění zásad a náležitostí profesionálních smluv, které hráči uzavírají s kluby apod. Stránka by mohla splňovat následně funkci zábavně informační a být hlavním zdrojem informací pro všechny členy.

obrázek 17 Facebook ČAFH

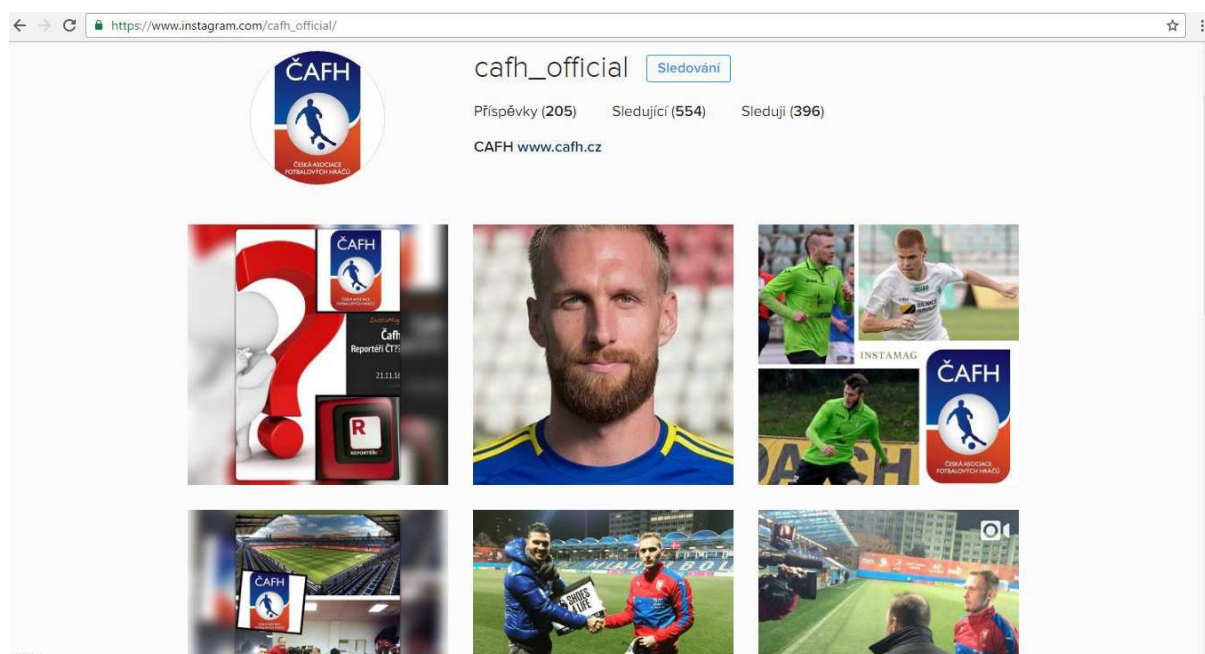
Zdroj:www.facebook.com

6.3.3 Instagram

V novodobé historii zažívá sociální kanál Instagram velký boom. Můžete zde sledovat kterýkoliv profil svého oblíbence, který přidává více či méně pravidelně fotografie. Fotografie jsou obecně populárnější než psaný text a status, nicméně i Instagram nabízí možnost fotografii okomentovat a především obohatit hashtagy, podle kterých ji může vyhledat i člověk naprosto neseznámen například s hráčskou asociací. Ale co více, populární se stávají

videa, která nenutí diváka nic číst, někdy ani tolik přemýšlet a podá mu kompletní sdělení. Ani zde tedy nezůstala ČAFH pozadu a vytvořila si profil, aby se přiblížila svým příznivcům. Bohužel sdělení hráčské asociace mnohdy neleze ani doprovodit atraktivním obrazovým sdělením. Výjimkou jsou fotografie z návštěv klubů, na kterých jsou ale hráči v kabině většinou zachyceni tak miniaturně, že taková fotografie kromě oznámení návštěvy nic více nesdělí, avšak na turnajích FIFPro a reportážích ze zápasu se Instagram stal vcelku kvalitním zdrojem informací, což je podpořeno i tím, že sám sportovní ředitel vystupuje na této sociální síti jako představitel ČAFH a doplňuje tak obsah dodávaný samotnou hráčskou asociací.

obrázek 18 Instagram ČAFH

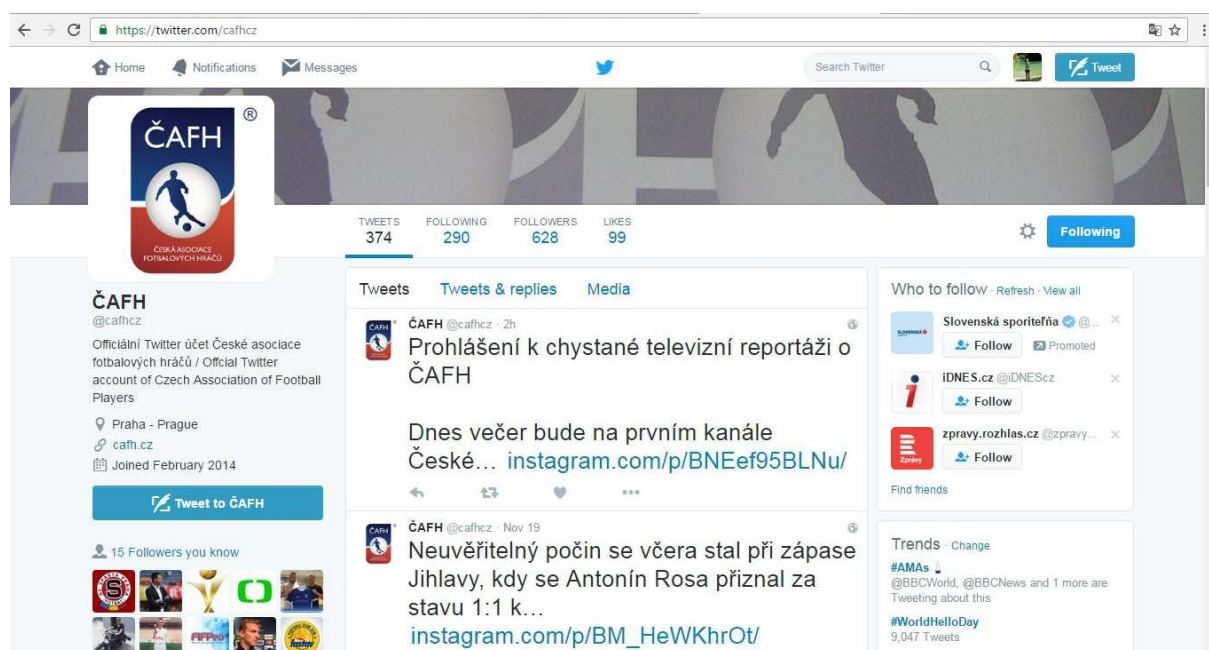
Zdroj: Instagram.com

I tak má ale instagramový účet patřičně méně příznivců (554 k 21.11.2015) dle (CAFH, @cafh_official, ©2016) než facebooková stránka asociace, a to až téměř 6x méně. Tím je zřejmé, že je i mnohem menší dosah instagramových příspěvků. I když s inovacemi, s jakými Instagram v poslední době přichází, například v podobě jakéhosi „příběhu dne!“, kde je možné zaznamenávat videa i fotografie po celý den, je velmi pravěpodobné, že se v čase například kempu pro hráče bez smluv Instagram ČAFH stane velmi oblíbeným a vyhledávaným zdrojem aktualit. Z rozhovorů s hráči instagramový účet nejmenoval žádný z nich, stejně tak tento kanál nezazněl ani v dotazníkovém šetření.

6.3.4 Twitter

Twitter je další ze sociálních kanálů, které ČAFH využívá. Troufám si ale říci, že přestože má o několik více příznivců než Instagram, není tak vyhledávaným zdrojem obsahu a aktualit, jako předchozí dvě zmíněné sociální platformy. Twitteru je v některých zemích populárnější než Facebook, u nás se ale popularita Facebooku stále drží na špičce a spíše se ho snaží dohánět Instagram. ČAFH na svém twitterovém účtu publikuje téměř shodný obsah jako na Facebooku a Instagramu, Twitterový účet asociace sleduje 628 uživatelů (k 21.11.2016) dle (ČAFH Twitter, ©2016).

obrázek 19 Twitter ČAFH

Zdroj: www.twitter.com

Tento profil je vhodný na sdílení krátkých sdělení, jelikož klasický tweet je znakově omezen. Ve sportovních odvětvích se Twitter využívá také jako místo, kde se sdílí psané přímé přenosy ze zápasů, což však ani při turnajích FIFPro ČAFH nevyužila, je to škoda, jelikož tím by pravděpodobně přilákala více uživatelů ke sledování tohoto kanálu.

6.3.5 Časopis HATTRICK

Dalším prostředkem k tomu, jak se dostat blíže široké fotbalové veřejnosti, je příspěvek v časopisu HATTRICK. Jedná se o fotbalový měsíčník, kde má ČAFH v každém čísle vyhrazenou minimálně 1/2 strany. Jelikož se zde objevily pravopisné chyby a trochu mylný obsah, je zřejmé, že se jedná o klasickou placenou inzerci, kterou redakce HATTRICKU nijak nerediguje, ale otiskne ji přesně tak, jak ji obdrží. Každopádně i tím se hráčská asociace měla šanci zviditelnit a dostat do podvědomí nejen fotbalistů, ale všem čtenářům tohoto měsíčníku. Obsahová stránka těchto sdělení byla shledána praktickou a užitečnou, zvláště stručné a jasné právní rady předsedkyně Haindlové, které mohou být samotným hráčům velmi dobrou pomůckou, něco podobného by bylo vhodné v pravidelných intervalech zveřejňovat i třeba na webu nebo ještě lépe na Facebooku. Zde by tedy bylo především doporučen atraktivní obsah, edukaci fotbalové veřejnosti a aktuality typu novinek např. v přestupovém řádu dvoustránkovým rozhovorům o fotbalové kariéře a patáliích sportovního ředitele (Procházka, 2016, s.76-77).

obrázek 20 Příspěvky ČAFH v časopise HATTRICK

Zdroj: vlastní zpracování z časopisů HATTRICK

6.4 Popis vybraných služeb poskytovaných ČAFH a jejich hodnocení

ČAFH svým členům poskytuje různé služby, následuje popis a hodnocení hlavních vybraných služeb. Následující výčet je zároveň odpovědí na první z výzkumných otázek.

- **Jednání v zájmu hráčů,**
- **právní poradenství,**
- **informační schůzky v klubech,**
- **kemp pro hráče bez smluv,**
- **zprostředkování angažmá,**
- **zprostředkování studia,**
- **partnerské výhody.**

6.4.1 Jednání v zájmu hráčů

ČAFH jako hráčská asociace má tu možnost, moc a sílu zastupovat hráčské zájmy při kolektivních vyjednáváních. To je pravděpodobně ta nejvýznamnější služba, kterou asociace svým členům může poskytnout, protože jedná v jejich zájmu. Vyjednává jménem hráčů s fotbalovými orgány a organizacemi jako je na území České republiky FAČR, Ligovou fotbalovou asociací, která zase jedná ve jménu ligových klubů. Na mezinárodní úrovni se ČAFH účastní jednání na konferencích FIFPro, kde se řeší práva hráčů a podmínky jejich postavení v rámci klubu. V současné chvíli je největší otázkou úprava poměru hráč a klub do poměru zaměstnaneckého, jelikož hráč je v dnešní době povětšinou veden jako osoba samostatně výdělečně činná, což znamená, že je sám odpovědný za odvádění zdravotního a sociálního pojištění, zpracování daní apod. ČAFH se zasazuje, aby se tento poměr změnil na zaměstnanecký, v němž veškerá z těchto břemen na sobě ponese klub. Zároveň poukazuje na to, že povaha zaměstnání hráče profesionálního fotbalu, kdy fotbalista své služby odvádí ve prospěch klubu, za nějž hraje, odpovídá právě zaměstnaneckému poměru.

Stejným způsobem se hráčská ve jménu svých členů zasazovala o změnu v Novém přestupním řádu, který schvalovala a udávala v platnost FAČR. Bohužel právě v tomto jednání vyvrcholil konflikt mezi oběma asociacemi, hráčskou a fotbalovou. Fotbalová asociace tu hráčskou obvinila z neporozumění, neprofesionalismu a hanobení jména FAČR.

Naopak ta hráčská byla přesvědčena o tom, že byla z jednání o novelách od samého počátku vyloučena, její připomínky nebyly brány v potaz a FAČR ji ignoroval jako partnera pro jednání. ČAFH následně přišla s peticí, kterou podepsalo 400 hráčů, dle svědků poměrně pofidérním způsobem, kdy mnoho hráčů ani nestihlo přečíst znění této petice, jelikož ji podepsali těsně před tréninkem doprovázeno matoucím a mylným komentářem, který byl pro hráče natolik šokující, že okamžitě bez čtení podepsali. Zde se projevuje až slepá důvěra hráčů v hráčskou asociaci a přesvědčení, že právě asociace jedná v jejich nejlepším zájmu.

Díky tomu, že si fotbalová asociace vyložila petici jako projev nepochopení novinek v řádu na straně asociace, bohužel co více, v tu chvíli byli do věci zataženi i samotní hráči, přičemž počet 400 podpisů byl natolik alarmující, že se FAČR rozhodl pořádat workshopy pro hráče a zájemce, aby jim podrobně vysvětlil, jak a čeho se změny týkají. V této věci požádal o spolupráci právě ČAFH, aby termíny přihlášek propagovala a oznámila všem svým členům, se kterými úzce komunikuje. Bohužel ČAFH tuto možnost nevyužila, o workshopu se pouze zmínila ve vyjádření kritizujícím jednání s FAČR. Na workshop se dostavilo pouze několik fotbalistů, jejich přesvědčení o špatnosti přestupního řádu bylo vyvráceno, bylo jim vše podrobně a korektně vysvětleno k jejich následné spokojenosti. ČAFH na vydání nového řádu následně zareagovala SMS všem hráčům ČAFH, kteří se účastnili petičního podepisování tvrzením, že petice měla význam a společně dokázali změnu řádu. Bohužel dle slov fotbalové asociace byla tato změna zakotvena již v úplně původním znění, což ale představitelé hráčské asociace nepochopili, vyvolali zmatek mezi hráči a navíc špinili jméno a formu spolupráce s FAČR. Právě proto se FAČR rozhodl ukončit Memorandum o spolupráci, které spolu se zástupci ČAFH podepsali v roce 2012.

V tomto případě se bohužel jednání ČAFH v zájmu hráčů příliš v dobrém světle neukázalo, nebo přesněji – bohužel chybělo pochopení dané problematiky, z čehož pramenily neshody, konflikty a mylné informace podávané do řad vlastních členů.

Informace z rozhovorů určitým způsobem zpochybnily tuto hlavní funkci hráčské asociace, která spočívá právě v jednání v zájmu hráčů, jelikož představitel FAČR uvedl, že se slečna Haindlová při jednání s FAČR a LFA dožadovala změn, které prosazovala zapracovat do kolektivní smlouvy, namísto aby jich využila okamžitě. Otázkou je, zda to byl promyšlený tah, z něhož si slibovala budoucí výsledky, či opět nepochopení a unáhlené jednání.

Podobným způsobem se vyjádřil i agent, který zastupoval stejného klienta, v tomto případě fotbalového hráče, jako kterému chtěla paní Haindlová sama domluvit angažmá, avšak ze sjednávajícího přestupu málem sešlo právě díky angažování paní předsedkyně. V tomto ohledu to opravdu není vnímáno jako jednání v nejlepším zájmu hráče, avšak jak sám uvedl v rozhovoru představitel ČAFH, hráčská asociace se chce problematice zprostředkování angažmá v budoucnu více věnovat, což by mohlo i znamenat zaujmout v této oblasti profesionální přístup.

Jednání v zájmu hráče však nespočívá pouze v kolektivním vyjednávání, ale také jednání za hráče v případě problému v klubu, kterým by mohla být například forma rasismu, šikany či zneužití práv klubu ve vztahu k hráči.

Hráčům, kteří byli respondenti v rozhovorech, byly nastíněny modelové situace, jež se ukázaly být nejčastěji zaznamenávaným jednáním ze strany klubů vůči hráčům dle výzkumů v Black Book Eastern Europe. Dá se říci, že z rozhovorů vyplynulo, že s těmito problémy by se hráči v prvním okamžiku na hráčskou asociaci neobrátili. Dá se z toho i tedy odvodit, že tento způsob jednání v zájmu hráčů ČAFH by je v prvotním okamžiku nenapadl. Může to být způsobeno i tím, že možnosti řešení těchto situací sama asociace ani nikde neprezentuje.

6.4.2 Právní poradenství

Jednou z hlavních služeb, které ČAFH propaguje, že poskytuje svým členům, je právní poradenství. Fotbalisté jako hráči se mnohdy dostávají do střetu s klubem, který ho zaměstnává, ať už se jedná o porušování smlouvy, neplnění závazků stanovených smlouvou, ale také projevy šikany ze strany managementu vzhledem k hráči. Za této situace je pro hráče velmi výhodné, jestliže se může obrátit na vyšší sílu, která ho instruuje nebo pomůže v podniknutí kroků, které jeho situaci vyřeší.

Hráči, kteří využívají služeb zprostředkovatele, jemuž důvěřují, se většinou obrátí na něho, jelikož i tyto agentury jsou schopné odborně a účinně pomoci. Jestliže však hráč s žádným zprostředkovatelem nespolupracuje, nezbyvá mu než se obrátit na známé, případně advokáty anebo využít služeb hráčské asociace.

Přestože právní poradenství je jednou z klíčových oblastí, ve kterých se ČAFH i díky byznysu samotné paní předsedkyně, která má vlastní advokátní kancelář, nedozvíme se nikde podmínky spolupráce a zastupování členů hráčské asociace. Na mé dotazy paní předsedkyně ani slečna generální sekretářka nebyly schopny dát jasnou, vlastně žádnou odpověď. Dostala jsem pouze doporučení, abych se ekonomické stránky věci vůbec nedotýkala, protože není v tomto ohledu směrodatná. Na mé námitky o tom, že by hráči měli pravděpodobně znát cenu služeb, které zvažují využít se mi již reakce nedostalo. Nezbyvá než tedy spekulovat a domnívat se. Na webu i sociálních sítích se dočtete příběhy hráčů, kterým asociace jakkoliv pomohla, zachránila kariéru apod.

obrázek 21 Právní poradenství ČAFH

CAFH
ČESKÁ ASOCIACE FOTBALOVÝCH HRÁČŮ
Vy hraje, my se staráme

hledat...
Twitter Facebook YouTube Instagram To se mi líbí 3,1 tis.

ÚVOD | O ASOCIACI | REGISTRACE | AKTUALITY | PARTNERSKÉ VÝHODY | KONTAKTY

David Vacek: Bez pomoci asociace bych neměl šanci peníze získat

KONTAKTY

CAFH Česká asociace fotbalových hráčů © 2012
Dlouhá 37, 110 00 Praha 1
IČ: 22891340,
DIČ: CZ22891340
info@cafh.cz

Všechny kontakty...

Jsme členem FIFPro World Players' Union

Zdroj: www.milujemfotbal.cz

O čem se tam ale už nedočtete je to, kolik je to vlastně stálo. Vzhledem k tomu, že jsou všechny případy vázány advokátním tajemstvím více podrobností, než sám hráč dovolí a než asociace sama chce zveřejnit, jsem se nikde neměla šanci dozvědět. Sama ČAFH si tedy dělá své PR na vlastních stránkách a sociálních sítích. Dle mých rozhovorů s hráči tedy vycházím ze zprávy, že v případě sporu o dlužnou částku, kterou hráč vede jako pohledávku u klubu, zaplatí hráč paní předsedkyni za to, že ho zastupuje, 10% z částky, kterou vymáhá. To je poměrně běžná částka, kterou zaplatíte u jakéhokoliv jiného advokáta, aniž bylo nutné mu platit roční členský poplatek. Jsou hráči, kteří rádi desetinu vydělaného výdělku obětují, protože cítí, že za jiných okolností by byl dluh vůči nim v nenávratnu. Na druhou stranu jsou hráči, kteří si 10% dobře spočítají a tato suma se jim zdá být natolik vysoká, že hledají jiné

možnosti pomoci. Jak zmínil jeden z hráčů v rozhovoru, s prvními případy dluhů si poradil sepsáním dopisu kamarádkou právnickou, které za to koupil na schůzce kávu.

FAČR je schopná a ochotná svým členům, hráčům pomoci v právních věcech stejně tak. Pomáhá zájemcům sestavit právní dopis, žádost, která započne proces s klubem, jenž je v roli dlužníka vůči hráči. Pracovníci legislativně-právního oddělení informují zájemce o náležitostech dokumentu a dá se říci, že ho navedou k tomu nejdůležitějšímu a nejstěžejnějšímu kroku. Hráč dle instrukcí dokument sestaví, avšak na jednání už se musí hráč zastupovat sám, což však prý není v procesu žádnou překážkou, jelikož, jedná-li se o dluh klubu vůči hráči, je tento proces naprosto jednoznačný a hráč má díky návodu FAČR možnost vyhrát si ho prakticky sám bez výdajů, jež by tvořily jakoukoliv část částky, která je dlužná. Bohužel PR fotbalové asociace nefunguje natolik dobře, aby o tomto postupu hráči věděli a byli informováni. Naopak právě hráčská asociace se prezentuje především právním poradenstvím, proto jsou pravděpodobně jednou z prvních institucí, na kterou se její členové obrátí s žádostí o pomoc, aniž by věděli, že podobných výsledků by byli schopni dosáhnout sami a pravděpodobně zdarma. Nikdo z hráčů však o podobných službách v rámci FAČR nevěděl, tedy by se pravděpodobně v první chvíli na ni ani neobrátil, avšak poté, co byli respondenti o této skutečnosti informováni, většinou stejně chovají důvěru spíše k instancím ČAFH.

Hráči, kteří nějakým způsobem využili právních služeb poskytovaných ČAFH, byli spokojeni. Konkrétní pomoc jmenovali hráči číslo 2 a 5. Hráč číslo 2 zmínil ochotu paní Haindlové, naopak ale vyjádřil skepsi vůči fotbalovým záležitostem a přenechání je někomu k zařízení, takže si raději vše udělá sám, aby měl celou věc pod kontrolou, to se ostatně objevilo ve více rozhovorech.

Dotace, které získává asociace od zastřešující nadnárodní organizace FIFPro by měly pokrývat výdaje na právní zastupování a jiné služby pro hráče, navíc asociace může oslovovat a oslovuje partnery za účelem zisku finančních prostředků na svou činnost a rozvoj této činnosti, jak má uvedeno ve stanovách. Proto v tomto ohledu shledávám jakoukoliv účast členů na nákladech za právní poradenství a právní zastoupení, navíc bez jakéhokoliv zvýhodnění oproti průměrným cenám na trhu, jako zneužívání hráčské asociace k zisku klientely do vlastního podnikání.

6.4.3 Informační schůzky v klubech

Zástupci ČAFH pravidelně navštěvují hráče v klubech, aby je informovali o novinkách v asociaci samotné, o připravovaných změnách, které se jich jako profesionálních hráčů fotbalu budou jakkoliv týkat, anebo je prostě jen navštívit a získat do svých řad pár nových členů. Schůzky dle informací od sportovního ředitele ČAFH probíhají 2x ročně, bohužel žádná konkrétní evidence neexistuje, tedy nelze ani získat informaci o tom, kolik hráčů se takových schůzek účastní. Dle dotazníků z klubů je zřejmé, že schůzek se neúčastní nikdo ze zástupců klubu, přestože povětšinou tato setkání probíhají v kabině po tréninku. Některé kluby ani zástupcům ČAFH setkání na půdě klubu neumožňují, proto hráčské asociaci nezbyvá než pořádat schůzky pro hráče v jiných alternativních prostorách. Například Sigma Olomouc je striktně proti, aby se hráči setkávali v kabině s ČAFH. Podobný postoj se objevil v několika klubech, což je zjevné z dotazníků. Z informací na sociálních sítích ČAFH je zřejmé, že například v kabině SK Slavia Praha bylo ČAFH letošní rok úplně poprvé.

obrázek 22 Návštěva ČAFH v Mladé Boleslavi

Zdroj: Instagram ČAFH

Někteří z hráčů v rozhovorech uvedli, že se takové schůzky zúčastnili a byli i schopni podat informace o obsahu, který setkání mělo. Uvedli konkrétní tipy, které si ze schůzky pamatují například podpis smlouvy na všech stránkách dokumentu.

Jednou z výzkumných metod v rámci sepisování této práce bylo zúčastněné pozorování na jedné z těchto schůzek. Jednalo se o setkání sportovního ředitele Dominika Rodingera v klubu FC Vysočina Jihlava. Nutno předem upozornit na to, že tato setkání jsou plně dobrovolná a nikdo není a nesmí být nucen k tomu sejí účastnit. Tato konkrétní schůzka byla poslední ze série podzimních roku 2015. Účastnilo se jí cca 15 hráčů, žádný zástupce klubu. Setkání probíhalo v konferenční místnosti v klubu, což umožnil klub. Dominik Roderger přinesl pro zúčastněné drink Smarty, který asociaci sponzoruje. Celé setkání trvalo necelou hodinu a z obsahové stránky popisovalo nekonkrétní odstrašující případy a způsob jejich předcházení, jako například tipy o podpisu smlouvy na každé straně tak, aby se předešlo záměně stran. Dále informace o tom, že řád pokut a odměn by měl být součástí každé jednotlivé smlouvy, namísto kolektivního řádu, jak je doposud ve většině klubů zvykem. Stejně tak informoval, že dnes si hráči musí vystavovat faktury, ale hráčská asociace pracuje na tom, aby hráči byli s klubem v zaměstnaneckém poměru.

Jedním z bodů byla zmínka o připravovaném fondu pro hráče, popisovala se zde údajná běžná praxe jiných států a zneužívání osobnostních práv kluby, jelikož hráč s podpisem profesionální smlouvy předává i svá osobnostní práva klubu. Na tuto skutečnost Dominik Roderger poukazyval jako na chybné a rozdal hráčům k podpisu jakýsi formulář, ve kterém tato osobnostní práva přenechávali ČAFH, aby s nimi mohla manipulovat, obchodovat, prodávat televizním stanicím a tím získávat prostředky do hráčského fondu. O tom, co má větší právní váhu, zda podpis osobnostních práv ve smlouvě s klubem nebo tomto formuláři, nepadla ani zmínka. Byl kladen důraz především na to, aby hráč podepsal rovnou a formulář nikam neodnášel a odevzdal zpět zástupci ČAFH. To bylo zřejmě proto, že v minulosti jeden z hráčů na schůzce formulář vyfotil a poslal svému agentovi k posouzení, zda tento dokument vůbec může podepsat, Tím vznikl spor mezi agenty a hráčskou asociací. Nicméně na schůzce, které jsem se účastnila, mnozí hráči bez otázek podepsali. Já si později u Dominika Rodingera formulář vyžádala, avšak mé žádosti nebylo vyhověno.

Dalším sporným bodem této schůzky byla zmínka o nově připravovaném přestupním řádu a mýlka, která se nesla celým procesem schvalování. Dominik Rodinger zde sdělil hráčům, že po skončení smlouvy budou nadále vázáni tabulkovým odstupným (což v případě skončení profesionální smlouvy neplatí) a volně přecházet budou moci pouze po překročení věku 34 let. Všechna tato fakta platí pouze pro hráče, kteří neměli podepsanou profesionální smlouvu. Pokud hráči podepsanou profesionální smlouvu měli, znamená to, že po jejím skončení jsou ve zvláštním režimu a nový klub je angažuje zdarma. Pokud tyto dvě skutečnosti zaměníme, dostáváme se k omylům, které profesionální hráče můžou vyděsit natolik, aby brojili proti plánovaným změnám v přestupním řádu, aniž by byli seznámeni s pravdivými fakty a skutečnostmi a tím zbytečně očeřovali funkci FAČR a narušovali tak klidnou spolupráci a dobré vztahy, které byly cílem, jenž si ČAFH stanovila ve svých stanovách. Na samotné schůzce nikdo z přítomných nevyužil možnosti vznést individuální či doplňující dotaz. Na sociálních sítích poté ČAFH zveřejňuje fotografie ze setkání, z nichž si lze udělat představu o účasti na schůzkách a přehled o tom, v jakých klubech se ČAFH objevuje.

To, zda kluby umožňují schůzky zástupců ČAFH s hráči na půdě klubu, v kabině či jiném dostupném zázemí, bylo dle odpovědí respondentů 50% na 50%, přičemž nadpoloviční většina těch, kteří tato setkání zprostředkují, je stejně nepovažují za pro hráče užitečná. V tom případě je pochopitelné, že motivace tato setkání nadále zprostředkovávat upadá a muselo by dojít buď ke zhodnocení obsahové náplně, kterou prý více než polovina respondentů, kteří schůzky umožňují, zná, nebo v budoucnu tyto kluby o pořádání schůzek pro své hráče nebudou mít zájem. Kluby tato setkání přínosnými sice příliš neshledávají, za pováženou ale stojí to, že z představitelů klubu se jich nikdo neúčastní, což by možná vedlo k předejití možných konfliktů a neshod mezi klubem a hráčskou asociací, jelikož o obsahu těchto schůzek se kluby dozvídají ze sekundárního zdroje, kterým jsou tedy pravděpodobně hráči, kteří si přichází stěžovat do klubu na určité záležitosti, o jejichž údajné správné podobě byli informováni právě na schůzce.

Hlavními důvody klubů, proč schůzky v klubu neumožňují byly především v nevhodném spojení, v tom, že staví hráče proti klubům či protože kluby zkrátka nevidí důvod. Zarážející je, že navzdory tvrzení představitelů ČAFH o tom, že kluby navštěvují průměrně 2x do roka, dva respondenti uvedli, že žádná taková žádost jim od ČAFH nikdy nebyla předložena. V této věci se tedy odpovědi rozcházejí.

Téměř 89% respondentů z řad klubů uvedlo, že svým hráčům poskytují informace o náležitostech smlouvy, faktur a novinkách v přestupním řádu. Pokud by tyto informace byly objektivní a ne pouze jednostranně zaměřené tak, aby kluby získávaly výhodu nad hráči, v tom případě by kluby jako instituce byly schopné suplovat a nahradit jednu z funkcí hráčské asociace.

Tyto informace hráčům poskytují buď pracovníci klubu, většina informací je předávána na schůzkách a pohovorech, ale také dva respondenti zmínili přítomnost kvalifikovaného pracovníka či právníka při podpisu smlouvy hráče v klubu. Dva respondenti navíc výslovně uvedli, že informace hráčům poskytují pravidelně, naopak dva jiní respondenti uvedli, že „hráči můžou“, či „zájemcům podávají“, z čehož vyplývá, že aktivně klub hráče sám neinformuje, pouze reaguje na žádost a potřebu hráče, který se na ně obrátí.

6.4.4 Kemp pro hráče bez smluv

V létě roku 2016 se konal již 6. kemp pro hráče bez smluv pod taktovkou ČAFH. Původně se kemp odehrával v obou herních přestávkách, tedy v zimě i v létě, ale postupem času se přešlo k modelu pouze letního kempu. Stejně tak se prodlužuje i samotná délka kempu, který se z jednoho týdne rozšířil na týdnů několik, v rozmezí 3-5. Výjimečným v tomto ohledu se stal rok 2015, kdy se český výběr díky postupným vítězstvím ve vyřazovacích částech posunoval až do finále turnaje FIFPro, čímž se trvání kempu protáhlo na téměř 6 týdnů. V roce 2015 se Češi stali Mistry Evropy hráčů bez angažmá pod vedením realizačního týmu Vernerem Ličkou, jeho synem Marcelem Ličkou a kondičním trenérem Lukášem Stránským. Poslední kemp převzal trenér Libor Pala, o přípravu gólmanů se staral bývalý gólman pražské Sparty a bývalý reprezentant Jaromír Blažek a v realizačním týmu také figurovala významná postava předešlého ročníku Jiří Jarošík.

Zimní kempy probíhaly v zázemí pražského klubu ČAFH, v posledních letech se zázemí posunulo kousek od Prahy do stadiónku v Kunicích. Jelikož zde byla i možnost využít za výhodných podmínek ubytování v blízkém hotelu, nikdo z respondentů si na lokaci nijak nestěžoval. Z rozhovorů s hráči také vyplývá, že kempy tvoří více než plnohodnotnou přípravu na další angažmá, zázemí je vyhovující a trenérské vedení natolik kvalitní, že ho

někteří hráči dokonce ohodnotili jako tu nejlepší přípravu, jakou kdy absolvovali. Je zřejmé, ať už z dostupných informací nebo z rozhovorů s respondenty, kteří se kempů účastnili v různých časových obdobích, že se kemp neustále vyvíjí a vcelku významnými kroky se postupně zlepšuje.

Výběr hráčů na kemp probíhá dle informací získaných od vedení ČAFH mailingem s informacemi o termínech kempu a kontakty s možností přihlášení. Tato informace se mi ale potvrdila pouze z části, jelikož většina respondentů, která se kempů zúčastnila, reagovala přímo na výzvu zveřejněnou na sociálních médiích s kontaktem na sportovního manažera Dominika Rodingera, který představuje jakousi nejvýznamnější spojku mezi hráči a samotnou asociací. Způsob, jakým probíhá následně výběr mezi přihlášenými, se mi bohužel nepodařilo zjistit, avšak na jednom se zdroje shodly, a to v tom, že přednost měli hráči, kterým skončilo angažmá v první či druhé lize a tento výběr byl následně doplňován zájemci z nižších lig, samozřejmě tak, aby bylo co nejvíce a nejlépe dodržené obsazení na všech potřebných postech.

Během kempu se trénuje mnohdy dvoufázově, stejně tak probíhají přátelská utkání s týmy první, především ale 2. ligy, během nichž se hráči mají šanci nejen porovnat s jiným soupeřem, ale také mohou využít příležitost ukázat se a zabojevat o své nové angažmá právě v klubu, s nímž právě pověřují síly nebo předvést své schopnosti před pozorovateli a některými agenty, kteří se na zápasy chodí podívat. Na prvních kempech, které nebyly natolik zpropagovány, se podle informací od respondentů mnoho agentů, v porovnání s kempy v posledních letech, nepohybovalo. Tehdy kemp plnil spíše roli plnohodnotné přípravy hráče. Mnoho hráčů bylo po jeho skončení odkázáno na to hledat si své angažmá především sám pomocí svých kontaktů a využít pouze ten fakt, že neměl žádný tréninkový výpadek. Dnes se užitek kempu rozšířil i na větší možnost najít hráči angažmá. I zde však opět záleží, ve které lize před vypršením smlouvy působil. To, že je hráčům nabídnuto angažmá ještě v průběhu kempu, svědčí o jeho smyslu, zároveň se díky tomu museli organizátoři především v ročníku 2015 potýkat s problémy s doplňováním kádru. V již zmíněném úspěšném roce trenéři museli do postupových bojů turnaje FIFPro zúžit kádr a jak bylo zmíněno v rozhovorech, mnohdy se nerozhodovalo pouze o kvalitě jednotlivce, ale velkou roli hrálo právě jeho předchozí angažmá. Několik hráčů tedy zůstalo před branami závěrečného turnaje, navíc bez další interakce a pomoci s hledáním nového angažmá.

obrázek 23 Tým ČAFH 2015

Zdroj: www.milujemfotbal.cz

Díky tomu, že se ČAFH podařilo mnohým svým členům zprostředkovat angažmá dostáváme se do konfrontace se zprostředkovateli neboli fotbalovými agenty. Někteří se pravděpodobně o soupisky na kempech zajímají, avšak podle informací od mého respondenta, který je agentem v jedné z předních hráčských agentur, jsou hráči na těchto kempech jakýmsi odpadem, s nímž by měla zmíněná agentura pravděpodobně pouze náklady. V tu chvíli tedy jedná a zastupuje hráče hráčská asociace, která bohužel nemá zjevně natolik kvalifikované pracovníky, kteří by byli v těchto jednáních zkušenější, jelikož s kluby posléze vyjednávají sami hráči. V jiných státech, které pořádají podobné hráčské kempy, veškeré sjednávání angažmá probíhá prostřednictvím právě zprostředkovatelů, kteří s danou hráčskou asociací spolupracují a po konci kempu je hráč odkázán především na ně. To vyplynulo ze dvou na sobě nezávislých rozhovorů.

V České republice bohužel tento systém nefunguje, ať už díky nevoli agentů anebo přílišné interakci hráčské asociace. Nicméně sama ČAFH o zprostředkování nových angažmá pro své hráče, kteří se účastnili kempu, tvrdí, že má cca 95% úspěšnost, jelikož po kempu tito hráči nastupují do jiného klubu, než ve kterém jim před kempem skončila smlouva. Bohužel nutno podotknout, že toto není řádné a správné měřítko úspěchu, jelikož, jak již zaznělo, mnozí hráči se pro najítí nového angažmá uchýlovali i k jiným kontaktům a hledali ho sami, než aby

čekali na zprávy z ČAFH, avšak i tito hráči jsou zahrnuti do percentilu úspěšnosti, kterým se ČAFH chlubí. Samotní agenti vnímají vyjednávání ČAFH jako nemístné, neprofesionální a tvrdí o tom, že jim taková náplň práce absolutně nepřísluší, avšak s tím faktem, že samotní agenti hráči na kempech jaksi opovrhují, dostáváme se do bludného kruhu.

Postupem let se podařilo ČAFH oslovit některé partnery, kteří pomáhají materiálně kemp provozovat. V dnešní době to jsou:

- Sportfotbal,
- FitSport Jiri Trampota,
- Ondrášovka,
- KeeperSport.

Dá se říci, že by se do partnerů dal zahrnout i zámek Berchtold, který se nachází v blízkosti kunického fotbalového hřiště a prvně nabízí hráčům ubytování za velmi zvýhodněných podmínek, které se v podstatě rovnají 20% běžné ceny, a dále bezplatnou regeneraci, kterou mohou hráči po trénincích využít. V minulosti se mezi partnery kromě výše uvedených objevovaly i Top4football a Easy Europe Energy. Jak jsem pochopila, konkrétní sponzorský balíček, ČAFH nemá, tudíž pro všechny formy partnerství nabízí mediální reklamu na isport.cz či na aktualne.cz, případně reklamu na dresech. V této formě shledávám tuto nabídku jako velmi nedostačující a pro potenciální partnery neatraktivní. Bohužel kromě úspěchu z roku 2015 se kemp ČAFH nemůže chlubit početnými mediálními výstupy, kterými by potenciální sponzory oslovila, čehož nevyužila ani v roce 2016, kdy sama turnaj 4 zemí FIFPro pořádala a nabízel se tedy větší prostor pro využití propagace například i jako reklama na hrazeních hřiště a tiskových materiálech, videích, které by doprovázely samotné zápasy. Zarážející je pro mne fakt, že si hráči musejí uhradit částku 500 Kč na praní dresů po trénincích kempu. Ti hráči, kteří hradí členský příspěvek a chtějí využít služeb, které jim samotná asociace nabízí, v tomto je absence partnerů a sponzorů naprosto zřetelná.

Rok 2015 byl výjimečný nejen obrovským úspěchem českého celku, ale byl to první kemp, kdy se český celek prezentoval jako druh národní reprezentace a tým se měl možnost porovnat s výběry jiných států. Český výběr postupně přešel přes celky Rumunska, Švýcarska, Portugalska, Francie a nakonec ve finále Španělska, hráči cestovali do Švýcarska a Portugalska letadly a na turnaj 4 zemí již odletěli ve speciálních „reprezentačních“ na míru

ušitých oblecích, přičemž závěrečný turnaj se konal v Nizozemsku a byl již součástí oslav 50. výročí FIFPro, proto měla celá organizace špičkovou a profesionální úroveň.

Bohužel možná právě proto se projevil naprosto markantní rozdíl o rok později, kdy se pořadatelství ujala ČAFH, která zvolila jako dějiště tohoto turnaje, na který kromě českého mužstva přijelo i Polsko, Španělsko a Portugalsko, dějiště celého kempu, tedy Kunice. Zázemí tohoto klubu je opravdu malebné a pro účely kempu vyhovující, nutno si však položit otázku, zda jsou tyto podmínky dostačující a dost reprezentativní na to, aby hostily další 3 reprezentační celky. ČAFH měla jistě mnoho jiných možností výběru zázemí, v nichž by se turnaj jevil mnohem důstojněji.

Představitelé ČAFH asi 2 dny před samotným turnajem přes sociální sítě shledali někoho, kdo by byl schopen udělat ze zápasu nějaké fotografie, případně záznam. Neprofesionální způsob organizace se projevil na samotném závěrečném turnaji. Způsob uspořádání turnaje FIFPro, který měl být vyvrcholením celého kempu pro hráče bez smluv roku 2016, naprosto shodil kvalitu všech celků, kteří na turnaj 4 zemí do Kunic dorazily. Je-li pomínuto vesnické zázemí, způsob propagace turnaje, příkladem celého pojetí bylo, když sama předsedkyně pořadatelské hráčské asociace, tedy ČAFH, Markéta Haindlová, po čestném výkopu v blízkosti hřiště, na kterém sehrávaly svůj zápas o angažmá a umístění reprezentační týmy, venčila svého psa.

obrázek 24 program turnaje FIFPro 2016

Zdroj: www.sportfotbal.cz

obrázek 25 Turnaj FIFPro 2016

Zdroj: vlastní

Dle názorů samotných hráčů je jisté, že kemp má svůj smysl a opodstatnění, stejně tak je ale zřejmé, že by se promyšlenou a profesionální organizací dal mnohem lépe využít jeho potenciál.

Přestože představitel ČAFH uvedl, že soupisky hráčů účastnících se kempu pro hráče bez smluv dostalo 90% klubů, z odpovědí respondentů dotazníku vyplývá, že se o ně zajímá pouze cca 61% z nich. Stejná procentuální část se vyjádřila tak, že se nikdo z klubů zápasů hráčů v rámci kempu neúčastní. V tomto ohledu je to je částečně nevyužitý potenciál kempu, jelikož právě kluby by na těchto zápasech mohly nalézt hráče, kterého mají šanci získat naprosto zdarma, navíc povětšinou se jedná o hráče, kteří mají ligové a mnohdy i cenné zahraniční zkušenosti a mohli by se stát platným článkem toho daného klubu.

Zlepšilo by to využití všech možných informačních kanálů k tomu, aby se informace o hráčích bez angažmá, jejich zkušenostech a výsledcích dostaly ke všem klubům, ke všem zprostředkovatelům a tím se zvýšila šance hráče na nové angažmá.

6.4.5 Zprostředkování angažmá

Jak bylo již nastíněno v předchozí podkapitole, ČAFH nespolupracuje s fotbalovými zprostředkovateli, to ostatně vyplynulo i ze samotných rozhovorů se sportovním manažerem

ČAFH a představitelem fotbalové zprostředkovatelské agentury. I tak se hráčská asociace pomocí svých vlastních kontaktů snaží zařídit angažmá svým členům, kteří ho hledají. V tuto chvíli hovoříme především o hráčích, kteří jsou bez angažmá a účastní se hráčských kempů.

V tu dobu- dle rozhovoru s respondentem, kterému ČAFH zprostředkovala kontakt s klubem – hráč začíná vyjednávat s klubem. Bohužel mnozí hráči, kteří se kempu zúčastní, aby zvýšili své šance na nový klub, svého vlastního manažera již mají. Manažer hledá pro svého hráče nové angažmá a vyjednává podmínky ve snaze co nejlépe pro hráče, ale samozřejmě také co nejlépe pro ně samotné, jelikož je to jejich zaměstnání a zdroj příjmu. Právě proto se hráčští agenti příliš nechtějí zajímat a spolupracovat s hráči, kteří se účastní kempu pro hráče bez smluv, jelikož je považují za zbytečnou investici času i financí. Přesto se dle rozhovoru stala situace, kdy hráče ve vyjednávání s klubem zastupovala jak ČAFH tak samotný agent a zde došlo ke konfrontaci a málem zhatěnému přestupu. ČAFH nemá totiž pracovníky, kteří by byli profesionální v oboru zprostředkovávání angažmá.

Další nevýhodou, kterou v této věci sama ČAFH má je to, že její kontakty v klubech na důležitých místech, jenž mohou pro sjednání přestupu hráče mít velice klíčovou roli, jsou značně pochroumané, jak naznačily odpovědi v dotaznících, které byly předloženy. V určitém ohledu má sama ČAFH pravdu v tom, že ne vždy jednájí agenti v zájmu pouze samotných hráčů, ale jednání velmi ovlivňuje i výdělek pro ně samotné, což v mnohých případech velmi výrazně sníží odměnu pro hráče či zhorší jeho podmínky, aniž by o tom samotný hráč sám věděl, jelikož agent – zprostředkovatel podepisuje s klubem smlouvu o odměně za zprostředkování přestupu, z něhož mu plyne odměna okamžitě a podle dalších podmínek je pravděpodobné, že i v následujících obdobích, dále smlouvu o budoucím přestupu, kdy se klub musí ohlížet na to, že agentovi při dalším přestupu hráče náleží část přestupové částky apod.

Toto jednání ve svůj vlastní prospěch se u ČAFH při zprostředkování angažmá pro hráče nebylo rozhovory potvrzeno, zřejmě právě proto, že jednání už přenechávají na hráčích samotných nebo právě proto, že tato služba je u ČAFH teprve ve svých počátcích, tudíž se ještě k podobným praktikám sama neuchýlila. Sama ČAFH by musela být registrována na FAČR jako zprostředkovatel či by některý z registrovaných zprostředkovatelů musel pro ČAFH pracovat, to se dosud nestalo, proto je sama ČAFH zatím v roli zprostředkovatele

kontaktů pro sjednání nového angažmá než v roli zprostředkovatele, který by za přestupy hráčů fakturoval a inkasoval odměnu.

Některé informace podávané hráčskou asociací jsou zkreslující, k čemuž se dospělo v průběhu řešení této práce. Konkrétně lze jmenovat úspěšnost právě při hledání angažmá hráčům, které hráčská asociace vnímá jako vlastní zásluhu a to především z toho hlediska, že hráč po kempu nastoupil do jiného mužstva, než ze kterého na kemp přišel. Tento ukazatel by tedy znamenal velmi vysokou úspěšnost ČAFH v hledání angažmá pro hráče, avšak již z rozhovoru s některými hráči vyplynulo, že po kempu se jakákoliv komunikace s ČAFH vytratila a hráč byl ponechán svému osudu a vyhledával si angažmá svépomocí, což se mu podařilo a ČAFH se díky tomu poté chlubí vysokou procentuální úspěšností.

Rozhovor s agentem, stejně tak jako z rozhovor s představitelem ČAFH ukázaly, že spolupráce mezi agenty a hráčskou asociací neprobíhá. To je vcelku k zamyšlení, jelikož právě agenti a zprostředkovatelé mají tu moc a kontakty domluvit a vyjednat hráči nové angažmá, i na základě jeho výkonů na kempu. Je však nutné podotknout, že připomínka ČAFH o tom, že agenti a zprostředkovatelé jednájí především ve svém vlastním zájmu, namísto zájmu hráčů, je opodstatněná a pravdivá, což nepřímo potvrdil i sám agent v tvrzení, že hráče z kempů jejich agentura nesleduje a to proto, že se jedná o jakýsi odpad a o takové hráče nemají zájem. Během rozhovoru agent také několikrát zmínil zbytečnou investici do hráče, která se nevrátí. V tomto ohledu je zprostředkovatelská práce zkrátka byznys, kde hlavním motorem jsou provize a peníze, namísto alespoň o snahy vybalancování finanční motivace se zájmy a dobrými podmínkami pro hráče.

V každém případě se v českém prostředí v interakci ČAFH- agenti nacházíme v jakémisi bludném kruhu. Agenti poukazují na to, že se hráčská asociace snaží angažovat v jejich oboru podnikání, aniž by k tomu měla kvalifikované a profesionální pracovníky, přičemž zdůrazňují, že to by naprosto neměla být jejich primární funkce. Zatímco ČAFH se nsaží svépomocí vyhledat angažmá hráčům, kterými většina manažerů opovrhuje, jelikož se o nich domnívají, že se jedná o zbytečný předmět investice.

Pokud se tento vztah nevyvine kladným způsobem, směrem tím, kdy ČAFH bude spolupracovat s určitým okruhem agentů, kteří budou mít zájem o talentované hráče bez angažmá a budou jednat především v zájmu těchto hráčů, přičemž ČAFH jim bude důvěřovat

a bude schopna jim dodat všechny potřebné podklady, nebude jiná cesta než ta, že se ČAFH bude více a více angažovat v přestupech hráčů bez angažmá, bude stoupat napětí mezi hráčskou asociací a agenty, jelikož budou pro sebe vzájemnou konkurencí a případná budoucí spolupráce již nebude možná.

6.4.6 Zprostředkování studia

ČAFH na svém webu (FIFPro Online Academy hledá nové studenty, ©2012-2016) informuje o možnosti studia pro své členy, profesionální hráče fotbalu. Jedná se o studium, které má pod záštitou FIFPro ve spolupráci s dánskou univerzitou UCN Denmark. Úspěšní studenti dosáhnou na bakalářský titul v oboru Sport Management. Studium je na 7 semestrů, přičemž zdolání celého studijního úseku trvá přibližně 3,5 roku. Celý studijní proces má být co nejvíce podobný tomu klasickému prezenčnímu dennímu studiu, avšak s rozdílem v tom, že hráči sledují výuku a testují se prostřednictvím internetu a videopřenosů přes Skype.

Tato možnost vzdělávání je nabídnuta všem členům FIFPro – neboli všem hráčům ze všech členských hráčských asociací FIFPro, včetně té české. Výhodou v tomto způsobu výuky je možnost podstatně větší kapacity studentů oproti běžným učebnám, které jsou samozřejmě prostorově omezené. Nutno podotknout, že celá výuka probíhá v anglickém jazyce, z čehož vyplývá jedna velice důležitá podmínka přijetí na kurz, a to úspěšné zvládnutí testu z angličtiny. Neúspěšným uchazečům je nabídnut letní kurz angličtiny pro zvýšení šancí na další úspěch. V tomto ohledu, tkví jedna z velkých nevýhod tohoto kurzu, jelikož pouze malá část hráčů se cítí natolik silná v anglickém jazyce, aby se přihlásila na 3,5leté studium, které v něm bude probíhat.

Kurz samozřejmě není zdarma, poplatek pro vstup do studia činí cca 7500 Kč a kolem 5500 Kč zaplatí student každý semestr za učební pomůcky a texty dle (FIFPro Online Academy, © 2014).

Hráči by pravděpodobně využili více zprostředkování studia na domácí fakultě, individuální plány a školné za výhodnějších podmínek. Mezi domácími hráči by měl možná mnohem větší úspěch například trenérský kurz za výhodnějších cenových podmínek a podobné vzdělávací kurzy, stejně tak jako jednorázové informační přednášky například na téma zpracování si daňového přiznání a finančnictví, komunikace na sociálních sítích, jméno jako značka a

podobná témata, která by pro hráče byla atraktivní. Takové kurzy pro své členy mohla zaštit'ovat sama ČAFH, na každé téma angažovat vhodného a edukovaného přednášejícího a například po absolvování určitého počtu podobných přednášek a kurzů vydat hráči jakýsi certifikát.

To, že se ČAFH prezentuje tak, že zprostředkovává vzdělávání pro hráče, je v nabídce, která byla nalezena, bohužel nedostačující, jelikož pouhé napojení se na projekt FIFPro Online Academy od ČAFH nevyžadovalo žádnou vyvinutou aktivitu a kreativitu v tomto smyslu.

6.4.7 Partnerské výhody

Jako člen hráčské asociace hráč kromě možnosti využití výše zmíněných služeb a projektů získává i další partnerské výhody. Na svých internetových stránkách ČAFH uvádí spolupráci s partnery:

- *„Best of British Cars Ostrava*
- *Smarty Drink*
- *Salon Petra Měchurová*
- *Český golfový klub*
- *UniCredit Bank*
- *Puma“*

U většiny z uvedených partnerů hráčská asociace uvádí popis stručný popis partnera a oblast jeho podnikání. Co však v uvedeném výčtu a popisech chybí, je u mnohých popis výhody, která je poskytnuta u partnera.

Většina výhod je postavena na individuální domluvě či o výhodě jako takové není zmínka vůbec žádná. U Salonu Petry Měchurové se dozvíme, že při útratě nad 1500 Kč získá fotbalista dárek v hodnotě 200 Kč dle (Partnerské výhody, ©2012- 2016). Zbylé produkty bohužel i takovouto strohou informací postrádají. Ohledně Smarty Drinků, je mi známo pouze to, že zástupci hráčské asociace nosí hráčům drinky na schůzky do klubů. Nicméně kvalita tohoto nápoje si dělá reklamu sama, slovní doprovod zástupce ČAFH na schůzce v klubu, kde proběhlo zúčastněné pozorování, atraktivitu nápoje o nic nezvýšila, takže jmenování tohoto

partnera na webových stránkách v oblasti partnerských výhod je téměř bezpředmětné. Nabízí se možnost, že pokud by některý z hráčů měl eminentní zájem o tento produkt, prostřednictvím ČAFH by mohl získat výhodnější cenové podmínky na nákup, avšak jakákoliv podobná informace v této sekci chybí.

Partneři, kteří se podílejí na organizaci kempů pro hráče bez smluv, jež ve svém rozhovoru uvedl sportovní manažer Dominik Rodinger, se v internetové prezentaci též neobjevují, a přitom i tito partneři by si alespoň zmínku na internetových stránkách a poděkování za spolupráci jistě zasloužili.

6.4.8 Fond pro hráče

Tato služba byla vybrána proto, že se zmínka objevila v rozhovoru s představitelem ČAFH jako budoucí projekt, který by měl být uveden v činnost v horizontu roku, alespoň dle rozhovoru s představitelem ČAFH.

Na schůzce v FC Vysočina Jihlava, pan Rodinger o fondu hráčům podal základní informace, jež spočívaly v tom, že fond by měl využívat osobnostní práva hráče, které nyní vlastní klub. Proto během schůzky měli hráči možnost podepsat formulář, v němž odkazovali tato práva k dispozici asociaci.

Bohužel bližší informace představitel ČAFH v rozhovoru nemohl podat. Z klubů by dle dotazníků tento záměr nepodpořily 2/3 respondentů.

7 Diskuze

Informace získané z primárních zdrojů dat byly diskutovány již v příslušných kapitolách a sekcích, k nimž se dané informace vztahovaly.

Zde je shrnuta všeobecná diskuze.

Hlavním cílem výzkumu v této práci bylo zjištění a popis fungování a služeb, které poskytuje ČAFH, popis spolupráce s kluby 1. a 2. ligy, profesionálními i amatérskými fotbalovými hráči, fotbalovými agenty a Fotbalovou asociací České republiky.

Z dotazníků byla zřejmá nevole klubů spolupracovat s ČAFH, možná právě téma dotazníkového šetření bylo příčinou toho, že se zúčastnila jen nadpoloviční většina zkoumaného souboru, která se uvolila dotazník vyplnit a odeslat zpět. Z těchto respondentů pouze 1/3 přiznala nějaký způsob spolupráce a kladné interakce s ČAFH, přičemž výčet způsobů této spolupráce byl většinou ze strany klubů pasivní, a to v rámci umožnění návštěvy hráčů v klubu nebo propojení ČAFH s hráči. Cenná informace se v dotazníku objevila při zmínce o spolupráci při zastupování hráče, což potvrzuje, že tuto aktivitu sama ČAFH nějakým způsobem, ač zřejmě ne příliš profesionálním, také zastává.

Zásadního významu spolupráce klub-hráčská asociace nabývá v případech, který uvedli dva respondenti, a to spolupráce při sestavování profesionálních hráčských smluv a zjišťování informací o hráčích bez angažmá, jelikož to jsou pravděpodobně zásadní funkce hráčské asociace a v těchto funkcích by měla být spolupráce s kluby samozřejmostí. I proto je zarážející, že tento druh kooperace uvedli pouze dva z 18 respondentů.

Jako hlavní důvody nedostatečné spolupráce klubů s ČAFH se nejčastěji objevovaly ty, že kluby necítí potřebu a nevidí důvod, proč by s ČAFH nějak spolupracovat vůbec měli, ve dvou případech se objevila přímo negativní poznámka na předsedkyni Markétu Haindlovou. To vede k zamyšlení, zda právě personální obsazení není největší překážkou v komunikaci s kluby, stejně tak s asociací FAČR, kde byly zmíněny podobné komentáře. Kluby se cítí tak, jako by asociace stavěla postoje hráčů proti klubům. Samozřejmě hráčská asociace má význam jedině tehdy, je-li schopna hájit zájmy hráče právě před zájmy klubů a dopomoci jim pomocí kolektivního vyjednávání k lepším podmínkám práce. Je tedy jakousi odborovou organizací pro fotbalové hráče. Je zřejmé, že podobně jako odborové organizace v jiných

odvětvích, nebude u orgánů, proti nimž zaměstnancova práva hájí, právě populární, i tak je ale třeba dodržet profesionální úroveň a alespoň se vzájemně respektovat, což však v tomto případě bohužel neplatí, jak nasvědčují útoky hraničící s osobními z obou stran.

Vztah ČAFH a FAČR byl nejvíce medializovaný a to zřejmě proto, že ČAFH využívá veškerého svého prostoru ke zveřejnění a poukazování na nedostatky FAČR, na což začala samotná fotbalová asociace též reagovat a použila k tomu vlastní web a oficiální tiskové zprávy. Legislativně- právní oddělení FAČR bylo v téměř každodenním kontaktu s ČAFH, respektive s některými jejími pracovníky, přičemž paní předsedkyně hráčské asociace odmítala komunikovat s jinými nižšími úrovněmi FAČR než se samotným předsedou, který není bohužel informován tolik, jako pracovníci příslušných oddělení fotbalové asociace. Už jen z tohoto omezeně vedeného informačního kanálu pramenily mnohé neshody, nepochopení a následné vyhrocené konflikty.

Vzájemné útoky a obviňování z nesprávně zvoleného způsobu řešení problematiky byly v časech největších konfliktů veřejně dostupné na internetových stránkách ČAFH i FAČR. Jak již bylo zmíněno při interpretaci dotazníku jako takového, jeden z respondentů dokonce uvedl svým zdrojem informací o ČAFH web fotbal.cz, který je oficiálním webem FAČR. Z tohoto důvodu se je třeba zamyslet nad tím, zda tento respondent pochopil téma celého dotazníku a zda neodpovídal na otázky v souvislosti s FAČR či zda jeho zdrojem informací o hráčské asociaci je opravdu asociace fotbalová a to ovlivnilo jeho odpovědi. Za předpokladu, že lidé v klubech 1. a 2. ligy znají rozdíl mezi Fotbalovou asociací České republiky a Českou asociací fotbalových hráčů, by tato odpověď naznačila jasné přiklonění se ke stanoviskům FAČR.

Výzkumu se zúčastnila pouze mírně nadpoloviční většina druholigových klubů (10 ze 16), což se dalo očekávat i z toho důvodu, že druholigové kluby jsou povětšinou menší než kluby v nejvyšší české lize, což by mohlo znamenat, že chod a vedení má na starost menší množství pracovníků, tedy je větší pravděpodobnost, že lidé angažovaní v druholigových klubech mají komplexnější přehled o činnostech, které se v klubu dějí, tedy předpokládá se, že v klubu je více osob, které přišly s hráčskou asociací do styku, jejich přehled o činnostech a spolupráci je pravděpodobně větší, avšak obecnějšího rázu.

Naopak právě v prvoligových klubech jsou činnosti pracovníků rozdělené a specifické, což by mohlo být předpokladem pro to, že se v klubu nachází osoba, která má na starost výhradně komunikaci s externími subjekty včetně hráčské asociace, o jejíž komunikaci a spolupráci je schopna podat vyčerpávající množství informací, avšak je těžší se k této jedné osobě, pracovníkovi dostat.

Agent, kluby i představitel FAČR nezávisle na sobě zmínili nekvalifikovanost a neprofesionalitu pracovníků ČAFH, včetně a právě její předsedkyně, v čemž byla shledána největší slabina celé hráčské asociace, jelikož právě od tohoto faktoru se odvíjí pojetí všech činností a způsob organizace a prezentace, kterou je hráčská asociace vnímána zvenčí jako nedůvěryhodná a nespolehlivá. Stejně tak na sobě nezávisle tyto zdroje uvedly jakousi předpojatost právě vůči osobě předsedkyně Markéty Haindlové a zpochybnily i její právní kvalifikaci a porozumění fotbalové problematice v českém prostředí.

Informace z dotazníků a rozhovorů pomohly odpovědět na druhou výzkumnou otázku, komunikace a spolupráce ČAFH s kluby, agenty a FAČR je nedostatečná (možná právě díky nedůvěře vůči předsedkyni) a pro efektivní fungování ČAFH limitující.

Rozhovory s hráči ukázaly, že pokud nepředcházela jiná pozitivní zkušenost s jinou institucí, využívali by hráči zpravidla služeb a právního poradenství hráčské asociace. Naopak se potvrdilo to, že hráči, kteří využívají služeb agenta, by se obrátili s jakýmkoliv problémem přednostně právě na něho nebo na agenturu, zatímco hráči, kteří agenta nemají, by hledali pomoc prvotně pod křídly ČAFH. Z toho tedy vyplývá, že služeb využívají právě hráči bez zprostředkovatelů a také to, že některé služby a funkce ČAFH zprostředkovatelské agentury zastupují a bylo tomu již tak i mnoho let zpátky, jelikož agentury se snaží o své sportovce starat komplexně i po stránce osobních záležitostí jako je bankovní účet, pojištění, daňové poradenství, poradenství v oblasti komunikace apod.

Významná a nenahraditelná se ukazuje role kempu pro hráče bez smluv, jelikož dle rozhovorů je zřejmé, že respondenti, kteří měli možnost se kempu účastnit ho shledávají jako plnohodnotnou přípravu na další angažmá, jeden z hráčů kemp dokonce označil jako nejlepší letní přípravu, kterou kdy měl možnost absolvovat. Roli v tom jistě sehrává angažování profesionálů v podobě realizačního týmu a také účast mnohdy velice atraktivních spoluhráčů, kteří jsou pro mladší účastníky příkladem a vzorem. Přestože jsou v organizaci kempu ještě

stále nedostatky a je co do budoucna zlepšovat, kemp si je schopen v tomto ohledu dělat svou kvalitou reklamu sám pomocí hráčů, kteří ho nadále doporučují a ukazují, že taková služba má svůj smysl.

Podobné reakce byly i s ohledem na modelovou situaci šikany nebo rasismu v rámci klubu nebo donucení tréninku o samotě, přestože jsou to problémy, které by měla být asociace též kompetentní řešit, mnoho hráčů nenapadlo obrátit se za této situace právě na ni. Někteří hráči uvedli, že by se snažili řešit s manažerem odchod z klubu a většina zbylých by řešila situaci svépomocí, rozhovory a vyjednáváním v klubu. V tomto ohledu by bylo tedy třeba ještě zapracovat na komunikaci směrem k hráčům na téma, že ne pouze právní poradenství a zastupování hráče v případě právního konfliktu s klubem nebo vymáhání dlužné částky je oblastí, kdy hráčská asociace může a měla by hájit zájmy hráče.

Je zřejmé, že vznik asociace má své opodstatnění a její fungování má svůj smysl, jelikož je třeba, aby existovala organizace, která nenechá hráče agentům, klubům a národní fotbalové asociaci napospas. Je třeba existence instituce, která bude hráče bránit a kde budou hráči hledat odvolání, na kterou se hráči mohou obrátit, stejně jako je tomu u odborových organizací v jiných než sportovních odvětvích. Důležitost a opodstatnění podobných organizací podtrhují informace z odborných publikací, které popisují historický vývoj kolektivního vyjednávání a následný vznik hráčských unií, avšak z popisu, rozhovorů a dotazníku vyšlo najevo, že ta česká má mnoho nedostatků, které mnohdy kolidují s její efektivní funkčností a naplňování cílů, jež si sama asociace ve svých stanovách zadala a místo toho se angažuje v oblastech, na které jsou ve fotbalovém prostředí zavedené již jiné specializované organizace.

8 Návrhy na zlepšení

Návrhy na zlepšení jsou pro přehlednost a srozumitelnost rozděleny do dvou podkategorií.

8.1 Návrhy na zlepšení způsobů propagace a komunikace

Jelikož v provozu a fungování hráčské asociace figurují pouze 3 osoby včetně její předsedkyně, bylo by vhodné asociaci personálně doplnit o kvalifikovaného pracovníka, který by se specializoval na komunikaci, PR a marketing této organizace včetně veškeré komunikace navenek. To by prvně mohlo vyřešit problém v osobní předpojatosti některých organizací vůči samotné paní předsedkyni a neochotu s ní komunikovat, za druhé by měl tento člověk prostor a čas specializovat se na naplňování obsahové formy webu a dalších informačních kanálů.

Vzhledem k tomu, že se většina respondentů, ať už z řad hráčů nebo klubů, přiznala, že vlastně vůbec nevyužívá oficiální stránky České asociace fotbalových hráčů jako zdroj informací o této organizaci a jejích aktivitách, přičemž příčinou je pravděpodobně to, že na stránkách nenalézají nic atraktivního, mělo by dojít k těmto změnám:

- zpřehlednit obsah webových stránek,
- doplnit obsah a více informací o asociaci samotné,
- přidat informací o fungování a organizaci kempu, termínech,
- přidávat jakési tipy a triky ze „sportovní právníkové poradny“, což by mohly být například
 - náležitosti profesionální smlouvy,
 - návod jak vystavit fakturu včetně jejích náležitostí,
 - návod jak správně sestavit daňové přiznání,
 - řešení modelových problémů a situací,
 - srozumitelný výklad jednotlivých částí přestupového řádu.
- přidat seznam parterů, kteří se na organizaci kempu podílejí včetně způsobu,
- přidat a doplnit informace o právním poradenství a zastupování včetně obecného ceníku,
- uvádět k aktualitám časový údaj, aby bylo na první pohled zřejmé, z jakého období daná zpráva pochází,

- více se soustředit na gramatickou a pravopisnou správnost textu.

Facebook a ostatní sociální sítě mohou fungovat jako odkazové zprostředkování obsahu oficiálních internetových stránek, přičemž nabízejí větší možnost okamžitého sdílení novinek. Přestože facebookový účet asociace sleduje přes 3 tisíce uživatelů, ohlas na jednotlivé příspěvky je velmi nízký, což znamená, že nemají velký dosah. Pro Facebook, stejně jako další sociální sítě, připadají v potaz tato zlepšení:

- využít placené propagace příspěvků, která vede ke zviditelnění stránky a organizaci a společnosti pomocí účinného zacílení,
- vytvářet pomocí propagovaných příspěvků celé reklamní kampaně,
- vytvářet a sdílet atraktivní video obsah, konkrétně například stručné tipy a právní rady, účast představitelů ČAFH na zápasech,
- více se soustředit na správnost textového obsahu, což by podtrhovalo jeho důvěryhodnost.

Všechny tyto způsoby by měly udělat sociální sítě více atraktivními, zvýšit dosah příspěvků a zvýšit povědomí o aktivitách hráčské asociace. Přestože by se jednalo o další náklady asociace, pokud by byl obsah i poučný a propagoval by všechny druhy služeb a situací, za kterých se hráč může na hráčské asociaci obrátit, pomůže naplnění cílů asociace.

Pro zlepšení vzájemné komunikace ČAFH a FAČR, se navrhuje:

- opět ČAFH angažovat kvalifikovaného pracovníka, který bude fundovaný a schopný komunikovat s příslušnými orgány FAČR a dopomůže tak překlenout období vzájemných nepochopení a konfliktů,
- více zapojit FAČR do svých aktivit, například navázat na dobrou myšlenku FAČR pořádat workshopy pro hráče a udělat z nich pravidelnou událost, na které se budou podílet a účastnit i představitelé FAČR,
- komunikovat meziúrovňově, tzn. kdokoli kompetentní z ČAFH komunikuje s kýmkoliv kompetentním z FAČR bez ohledu na postavení v rámci organizace,
- pořádat pravidelná setkání mezi zástupci obou stran, na kterých je možno řešit aktuální záležitosti a vymýšlet zlepšení vzájemné spolupráce,
- řešit případné neshody především přímou komunikací mezi organizacemi, namísto okamžité medializace a řešení konfliktů prostřednictvím tisku a internetových stránek.

Česká asociace fotbalových hráčů a agenti spolu dle rozhovorů prakticky vůbec nespolupracují, avšak k tomu, aby hráčům byly poskytovány kvalitní a komplexní služby a informace ve všech směrech, měly by tyto dvě strany vzájemně intenzivně komunikovat, pro zlepšení vzájemné kooperace mezi ČAFH a agenty navrhuji:

- připravit kvalitní podklady o hráčích pro jejich reprezentaci,
- vybrat užší okruh ověřených zprostředkovatelů, spolupráci s nimi případně i smluvně ošetřit, hráči z kempů pro hráče bez smluv by spolupracovali především s těmito agenty,
- podklady o hráčích poskytovat výše zmíněným zprostředkovatelům za účelem nalezení nového angažmá pro hráče,
- nezasahovat a neintervenovat do jednání zprostředkovatelů mezi kluby, což zvyšuje pocit vzájemné konkurence,
- pořádat pravidelné mítinky ČAFH a agentů, na nichž by se pravidelně řešila aktuální soupiska hráčů bez angažmá, kteří se na asociaci obrací,
- vzájemně vnímat druhou stranu jako respektovaného spolupracovníka namísto konkurenta.

Stejně jako bylo zmíněno u předchozích dvou oblastí, i situace ohledně komunikace mezi LFA, kluby a hráčskou asociací se nenachází v ideálním stavu, k nápravě a zlepšení by mohlo dojít následujícími způsoby:

- komunikovat s kluby prostřednictvím angažování již výše zmíněného kvalifikovaného pracovníka, který by za hráčskou asociací komunikoval navenek a umožnil by překlenutí vzájemných antipatií a negativních vztahů vytvořených vůči předsedkyni Haindlové a současným pracovníkům,
- intenzivně vzájemně komunikovat o právech hráče a povinnostech klubu, právech klubu a povinnostech hráče, které plynou z profesionálních smluv, prostřednictvím pravidelných mítinků například 2x za sezónu,
- více angažovat představitele klubů v pořádání informačních schůzek ČAFH v klubu,
 - umožnit a přímo zvát k účasti funkcionáře klubu na těchto schůzkách,
 - podrobně informovat představitele klubu o obsahu schůzek pomocí textového dokumentu, prezentace,
- zpracovat přehledné podklady a termíny kempu a zasílat je představitelům klubů,

- oficiálně zvát kluby k účasti na zápasech v rámci kempu jako možného soupeře pro výběr hráčů kempu,
- oficiálně zvát představitele klubů na zápasy v rámci kempu pomocí e-mailové, poštovní či jiné pozvánky,
- připravovat pro kluby a rozesílat jim podrobné informace a prezentace hráčů, jež se účastní kempu pro hráče bez smluv, což by zvýšilo šanci hráčů na nalezení nového angažmá,
- informovat představitele klubu o plánovaných aktivitách a projektech, což zvýší informovanost napříč kluby a zároveň zvýší pravděpodobnost ochoty klubu angažovat se.

8.2 Návrhy na zlepšení vybraných služeb

Při jednání v zájmu hráčů tak, aby bylo skutečně efektivní, by mělo docházet k nastudování a naprostému pochopení dané problematiky, vzhledem k pravděpodobné časové vytíženosti paní předsedkyně, která byla zmíněna v jednom z rozhovorů, je navrženo:

- angažování výše zmíněného kvalifikovaného pracovníka, díky němuž by se plnění úkolů rozptýlilo mezi více pracovníků,
- klást větší důraz na možné situace a problémy, v nichž je hráčská asociace hráčům schopna být nápomocna a tyto situace komunikovat navenek,
- zlepšit komunikaci s orgány a institucemi ve fotbalovém prostředí tak, aby se snáze a efektivněji jednalo v zájmu hráčů (jak již bylo konkrétně zmíněno v pasážích zlepšení vybraných způsobů komunikace).

Sportovní právní poradenství se jeví jako jedna ze služeb, které jsou hráčům nejznámější. Vzhledem k tomu, že podmínky, za nichž se to uskutečňuje, tvoří naopak jednu velkou neznámou, kterou doprovází pouze spekulace, návrh na zlepšení je:

- zpřístupnit a zveřejnit konkrétní finanční podíl hráče na případech, v nichž byl právně zastoupen ČAFH, čímž si hráči sami udělají představu, a spekulace a obviňování hráčské asociace z obohacování se na úkor hráčů zanikne,
- vytvořit jednoduchý seriál sportovních právních rad, tipů a triků pro hráče, aby i sami hráči věděli, jak v jakých případech mají postupovat,

- vytvořit pravidelné hodiny sportovního právního poradenství pro členy – například každá středa 13-16 hodin v sídle ČAFH.

Informační schůzky ČAFH pro hráče v klubech byly částečně rozebrány v návrzích na zlepšení komunikace ČAFH s kluby, vezmeme-li v potaz samotné pojetí a průběh schůzek, které spíše než informační mají charakter setkání přátel, zlepšit a zefektivnit by se daly v tomto ohledu:

- snažit se předem zkontaktovat hráče v daném klubu a zjistit, zda je pro volbu téma schůzky zajímavá konkrétní záležitost, na tu se potom pečlivě připravit,
- připravit prezentaci ke každé konkrétní schůzce například v PowerPointu zábavnou formou s obecnými novinkami a aktualitami týkajícími se problematiky, v níž ČAFH a hráči hrají nějakou roli,
- zvolit způsob tématických informačních schůzek, tzn. informační schůzka na téma přestup, informační schůzka na téma podpis smlouvy, hráč jako OSVČ vs. zaměstnanec, zásady komunikace na sociálních sítích,
- zvýšit počet informačních schůzek v 1 klubu například na dvojnásobek – tzn. 4x za sezónu a učinit je pravidelnými,
- připravit materiál se shrnutím obsahu schůzky formou textového dokumentu, který si hráči ponechají,
- nalézt způsob odměňování hráčů za účast na schůzkách – sleva na členství v hráčské asociaci, fotbalové produkty apod. jako motivace,
- přizvat na schůzku případně i zájemce z řad funkcionářů klubů, aby se předešlo interpretaci informací o schůzce přes prostředníka a vyloučení možnosti případného konfliktu.

Dle rozhovorů je kemp službou s mnoha kladnými ohlasy, který prochází neustálým vývojem kupředu. Náplň a vedení tréninků, způsob a efektivita kondiční přípravy má dle rozhovorů svou nespornou kvalitu, která nebude v žádném případě zpochybněna. S ohledem na způsob a organizaci kempu, byly navrženy tyto způsoby zlepšení:

- více a účelněji komunikovat informace o kempu prostřednictvím reklamy v tisku, médiích i sociálních sítích,

- vytvořit marketingový balíček v několika podobách pro několik typů partnerství (možnost nazvat kemp dle hlavního partnera – například Smarty kemp pro hráče bez smluv apod.)
- zacílit a oslovit větší množství partnerů, kteří by kempu přinesli více materiálního i finančního zajištění tak, aby hráči:
 - byli ubytováni po čas kempu pohromadě bez nutnosti dojíždění či doplňkového hrazení si vlastního ubytování,
 - stravovali se společně po čas kempu v zajištěném zařízení,
 - nebyli nuceni přispívat na praní tréninkového prádla.

Tímto způsobem by kemp dosáhl podoby toho francouzského, který ve svém rozhovoru zmiňoval jeden z hráčů, ale především by nabyl podoby opravdového soustředění, které mají hráči možnost absolvovat v klubech.

Jak již bylo zmíněno výše v návrzích na zlepšení komunikace s kluby a agenty:

- zpracovat kvalitní dokumentaci a prezentaci o hráčích,
- více komunikovat s agenty a poskytovat jim oficiální informace o hráčích, pozvánky na zápasy, propojovat zprostředkovatele se samotnými hráči,
- více komunikovat s kluby a zajistit pro hráče větší zápasové vytížení v době kempu, ale i zároveň více možností ukázat se.

Se zprostředkováním angažmá velice úzce souvisí spolupráce a komunikace se zprostředkovateli a kluby a zároveň i kemp pro hráče bez smluv. K tomu, aby hráčská asociace byla schopna efektivněji angažmá hráčům zprostředkovat, připadají v úvahu dva způsoby zlepšení:

- navázání úzké spolupráce s ověřenými zprostředkovateli, kteří by členům a zároveň zájemcům byli schopni vyjednávat angažmá,
- angažování kvalifikovaného a profesionálního pracovníka, který by tuto funkci v ČAFH zastával, jednal jménem hráče s případným zájemcem z řad klubů, byl schopen posoudit zkušenosti a přednosti hráčů a zúročit je.

Jak bylo zmíněno v kapitole o zprostředkování studia, tato služba od ČAFH doteď nevyžadovala přílišnou aktivitu, jelikož dochází pouze ke zprostředkování již hotového projektu, který nabízí sama FIFPro. Proto je zde prostor na zlepšení, a to:

- zprostředkovat pro členy a hráče studium na domácích univerzitách či vybraných kurzech za cenově výhodnějších podmínek,
- oslovit a navázat spolupráci s jazykovými školami a následně vytvořit a zajistit nabídku výhodnějších jazykových kurzů pro členy asociace, jelikož jazyk je jednou z věcí, které hráči ke svým angažmá velice potřebují,
- vytvořit skupinu, třídu zájemců z řad hráčů pro zápis na vlastní jazykový kurz,
- vytvořit svůj jakýsi seriál kurzů a tématických přednášek pořádaných pravidelně samotnou hráčskou asociací buď v rámci informačních schůzek nebo samostatných kurzů, po jejichž absolvování (či určeného počtu) by absolventi získali jakýsi certifikát o absolvování apod.

Mimo jiné ČAFH zprostředkovává svým členům ještě poskytování výhod u partnerů, jež zmiňuje na svých stránkách, návrhy na zlepšení v tomto ohledu nejsou směřovány na kvalitu nebo způsob poskytovaných výhod, jako spíše na způsob komunikace a propagace těchto partnerských výhod. Navrhuje se tedy zlepšit tuto oblast tímto způsobem:

- Cíleně oslovit další partnery, kteří by byli schopni poskytnout hráčům a členům hráčské asociace výhody v oblastech běžného sportovního života,
 - sportovní oblečení a vybavení, což hráči bez angažmá a zprostředkovatelské agentury potřebují,
 - běžné spotřební zboží,
 - jazykové kurzy,
 - autoškolu apod.
- rozšířit a aktualizovat současné portfolio partnerů,
- na internetových stránkách aktualizovat a komunikovat konkrétní podobu výhod poskytovaných partnery.

Zda navržené možnosti povedou ke zlepšení, ukáže až jejich implementace do praxe.

9 Závěr

Hráčská asociace má v českém fotbalovém prostředí velice krátkou historii, během které si stačila vytvořit spoustu nepřátel v řadách organizací a lidí, se kterými by měla naopak navázat vzájemnou spolupráci. Obecné nepopularitě nepřidalo ani vedení ČAFH ženou, což je obecně v prostředí především mužského sportu, díky předsudkům, vnímáno jako nevyhovující. Bohužel některé události a spory plynoucí z nepochopení na straně předsedkyně o tom pouze přesvědčily a následně organizace, které se jakkoliv ocitly ve sporu s hráčskou asociací a její předsedkyní, se odvolávaly právě na její nekvalifikovanost, a proto odmítaly další způsoby, jak vzájemně spolupracovat a komunikovat.

Naopak hráči, kteří jsou členy asociace, předsedkyni a pracovníkům téměř bezmezně důvěřují a oceňují její přítomnost a ochotu pomoci. Jestliže hráči využili služby, které asociace poskytuje, účastnili se schůzek či byli na kempu, neřekli na účet těchto služeb nic negativního. Naopak ohodnotili kemp jako plnohodnotnou, ne-li jejich nejlepší letní přípravu, což by právě pro asociaci mohla být cesta správným směrem, na kterou by se měla soustředit a díky které by mohla získat další příznivce na svou stranu. Přestože má tato služba ještě mnoho oblastí, v nichž by se dalo zapracovat, a kemp jako službu pro hráče a členy asociace vylepšit, jedná se o projekt, který je v současné době nenahraditelný, protože žádná z organizací a institucí působících v českém fotbale nic podobného nenabízí a neumožňuje a v tom je naopak velká konkurenční výhoda asociace, na níž se dá stavět celá komunikace.

Asociace jako taková je hráčům velice blízko a to i díky informačním schůzkám, při kterých zástupce ČAFH navštěvuje hráče přímo v klubu a kabině. Schůzky připravuje většinou sportovní manažer ČAFH, který byl sám dříve profesionálním fotbalistou, tedy má k hráčům blízko a dá se říci, že jsou naladěni na velmi podobnou vlnu. Tento potenciál je ale bohužel nevyužit vzhledem k tomu, to není člověk natolik a dostatečně kvalifikovaný a informovaný, aby byl hráčům schopen okamžitě reagovat správnými informacemi a to bylo v minulosti asociaci vyčítáno.

ČAFH získala příznivce právě díky velké kritice poměrů v českém fotbale a Fotbalové asociaci České republiky, což byl odvážný akt kvitovaný všemi, jež díky fotbalové asociaci pociťovali nějaké příkoří. Byla to první asociace, která se postavila ostře proti fotbalovým

funkcionářům a tím si získala velké sympatie právě v řadách odpůrců FAČR a také mezi hráči a fanoušky, kteří fandili ženě, jenž měla odvalu a nebojácně se postavila proti předsedovi FAČR ve snaze český fotbal očistit. S tímto postojem došlo i k výběru tématu této práce, jelikož panovalo přesvědčení o tom, jak unie hráčům pomáhá a jak prospěšná pro ně je.

Během řešení práce byl však shledán rozdíl v tom, jak úžasná a prospěšná se asociace zdá být, jak úžasná a prospěšná ve skutečnosti je a jak úžasná a prospěšná by být měla a mohla. Ideály s nimiž se práce začala řešit, se postupem času a množstvím získaných informací a zpracovaného tématu začaly ztrácet. Rozhovory podkrývaly skutečnosti, o kterých v médiích, jež utvářejí obecné úsudky široké i fotbalové veřejnosti, nebylo ani zmínky. Nejednalo se však o pomluvy a smyšlená data, ale o informace, které byly podloženy a detailně v konkrétních rozhovorech popsány. Poznatky získané při účasti na informační schůzce v klubu některé detaily z rozhovorů nezávisle potvrdily a tím pomohly vytvořit úsudek o fungování a komunikaci asociace, která prozatím neprobíhá úplně ideálním způsobem. Neochota paní předsedkyně najít si čas a poskytnout jakékoliv konkrétnější informace ponechala prostor pro získání detailů z jiných zdrojů. Do hospodaření asociace nebylo možno nahlédnout, tudíž nemohly být vyvráceny, ale samozřejmě ani podloženy spekulace a obvinění, že předsedkyně využívá finanční dary pro asociaci k osobním účelům, která se objevila v médiích, ale i v rozhovorech,

V průběhu řešení práce došlo ke změně postoje autorky, který se nejprve klonil na stranu asociace a směřoval k obhajobě jejího způsobu fungování a komunikace, zastávání se hráčské asociace ve sporech s asociací fotbalovou, které byly zveřejněny. Došlo však k poznání některých skutečností, které vedly k přehodnocení tohoto postoje a obratu skoro opačným směrem. Některé informace v médiích byly pravděpodobně účelně upraveny tak, aby hráčská asociace získala jiný a lepší mediální obraz. Každopádně stejně tak se autorka v průběhu řešení práce dostala blíže do spletitého fotbalového prostředí, kde se kontakty a osobní vztahy jeví důležitějšími než zkušenosti a schopnosti, i ty byly navíc v případě pracovníků hráčské asociace zpochybňovány. Právě osobní kontakty jsou pro předsedkyni asociace současně výhodou i slabinou. Díky některým kontaktům je Markéta Haindlová stále v čele ČAFH a díky některým kontaktům a osobním vztahům se asociace nemůže rozvíjet a posunovat kupředu tak, jak by bylo třeba. Tedy pravděpodobně jí nestojí v cestě pouze nevědomost a nezkušenost, ale i osobní antipatie na těch důležitých místech. Kromě několika výjimek, stojí

za hráčskou asociací členská základna tvořena samotnými hráči. Oni samotní se s asociací do konfrontace nedostávají. Jimi je hráčská asociace vnímána jako orgán pochopení a pomoci. Právě hráči jsou ale zvyklí se na asociaci obrátit a zajímat se o její služby a aktivity pouze v tom případě, pokud shledají svou situaci jako bezvýchodnou a uznají, že potřebují pomoc. Někteří hráči nejsou schopni a ochotni přemýšlet o svém uplatnění po skončení kariéry, sami aktivně nevyhledávají informace o problematice, která se bezprostředně týká jich samých a jejich pracovního zařazení, působnosti, právech a povinnostech. Tím pádem jsou odkázáni pouze na pasivní příjem informací, které jim někdo poskytne. V lepším případě je to zkušený agent a jeho zprostředkovatelská agentura, která v současné době dokáže plně zastoupit a v mnohém i předčít služby, jež poskytuje samotná hráčská asociace. V dalším případě to může být právě ona asociace. Vzhledem k tomu, že mnozí profesionální i amatérští fotbaloví hráči si aktivně získané informace nevyhledávají ani neověřují a jsou někdy až slepě důvěřiví, jsou tím pádem náchylní k manipulaci. A právě v tu chvíli má pouze správně fungující asociace v českém fotbalovém prostředí své místo, aby tomu zabránila a hráče v tomto ohledu byla schopna efektivně bránit a zastupovat.

10 Použité zdroje

Publikace

1. ABRAMS, Roger I. Sports Justice: The Law and the Business of Sports. Boston: UPNE, 2010. 228 s. ISBN 9781555537357.
2. BAKER, Robert. ESHERICK, Craig. Fundamentals of Sport Management. Champaign: Human Kinetics, 2013. 254 s. ISBN 9780736091084.
3. BERRY, Robert C. GOULD, William B. STAUDOCHAR, Paul D. Labor Relations in Professional Sports. Boston: Auburn House Publishing Company, 1986. 289 s. ISBN 9780865691377.
4. BLANPAIN, Roger. Legal Status of Sportsmen and Sportswomen Under International European and Belgian National and Regional Law. Hague: Kluwer Law International, 2003. 287 s. ISBN 9789041119803.
5. CULVERHOUSE, Gay. Throwaway Players: The Concussion Crisis, from Pee Wee Football to the NFL. Lake Forest: Behler Publications, 2011. 152 s. ISBN 9781933016733.
6. DISMAN, M. Jak se vyrábí sociologická znalost. Praha: Karolinum Press, 2011. 374 s. ISBN 9788024619668.
7. FIFPro. FIFPro Black Book Eastern Europe. FIFPro Services BV: Hoofddorp, 2012. 178 s. ISBN: 9789081868600.
8. FIZEL, John. GUSTAFSON, Elizabeth. HADLEY, Lawrence. Sports Economics: Current Research. Westport: Greenwood Publishing Group, 1999. 246 s. ISBN 9780275963309.
9. FORET, M. Marketingová komunikace. Brno: Edika, Albatros Media a.s., 2013. 488 s. ISBN 9788026603214.
10. FORT, Rodney D. FIZEL, John. International Sports Economics Comparisons. Westport: Greenwood Publishing Group, 2004. 383 s. ISBN 9780275980320.
11. GAMMELSTER, Hallgeir, SENAUX, Benoit. The Organisation and Governance of Top Football Across Europe: An Institutional Perspective. New York: Routledge, 2011. 312 s. ISBN 9781136705335.
12. HAVLÍK, R. Úvod do sociologie. Praha: Karolinum Press, 2015. 134 s. ISBN 9788024638431.
13. CHANDLER, Joan Mary. Television and National Sport: The United States and Britain. Champaign: University of Illinois Press, 1988. 240 s. ISBN 9780252015168.

14. CHRÁSKA, M. Metody pedagogického výzkumu. Praha: Grada Publishing a.s., 2007. 265 s. ISBN 9788024713694.
15. KOTLER, P., KELLER, K. L. Marketing Management - 12. vydání. Praha: Grada Publishing a.s., 2007. 788 s. ISBN 9788024713595.
16. KOTLER, P., WONG, V., SAUNDERS, J., ARMSTRONG G. Moderní marketing. Praha: Grada Publishing a.s., 2007. 1041 s. ISBN 9788024715452.
17. KOZEL, R. Moderní marketingový výzkum. Praha: Grada Publishing a.s., 2006. 277 s. ISBN 9788024709666.
18. KOZEL, R., MYNÁŘOVÁ, L., SVOBODOVÁ, H. Moderní metody a techniky marketingového výzkumu. Praha: Grada Publishing a.s., 2011. 304 s. ISBN 9788024735276.
19. MACHKOVÁ, H. Mezinárodní marketing - 3., aktualizované a přepracované vydání. Praha: Grada Publishing a.s., 2009. 169 s. ISBN 9788024729862.
20. PARRISH, Richard. Sports Law and Policy in the European Union. Manchester: Manchester University Press, 2003. 271 s. ISBN 9780719066078.
21. PIJETLOVIC, Katarina. EU Sports Law and Breakaway Leagues in Football. Hague: Springer, 2015. 333 s. ISBN 9789462650480.
22. REICHEL, J. PhDr. PhD. Kapitoly metodologie sociálních výzkumů, Praha: Grada Publishing a.s., 2009. 184 s. ISBN 9788024730066.
23. SCULLY, Gerald W. The Market Structure of Sports. Chicago: University of Chicago Press, 1995. 207 s. ISBN 9780226743950.
24. SCHIAVONE, Michael. Sports and Labor in the United State. Albany: SUNY Press, 2015. 232 s. ISBN 9781438456836.
25. SORIANO, Ferran. Góly nepadají náhodou. Praha: Baronet Publishers, 2010. 223 s. ISBN 9788073843007.
26. SWANSON, Krister. Baseball's Power Shift: How the Players Union, the Fans, and the Media Changed American Sports Culture. Lincoln: University of Nebraska Press, 2016. 320 s. ISBN 9780803288041.
27. SWAYNE, Linda E. DODDS, Mark, Encyclopedia of Sports Management and Marketing. Thousand Oaks: SAGE Publications, 2011. 1960 s. ISBN 9781452266480.
28. TAYLOR, Matthew Dr. The Leaguers: The Making of Professional Football in England, 1900-1939. Liverpool: Liverpool University Press, 2005. 320 s. ISBN 9780853236399.

29. TWOMEY, David. Labor and Employment Law: Text & Cases. 15. vydání. Manson: Cengage Learning, 2012. 840 s. ISBN 9781133711841.
30. VAN DER BOGAERT, Stefaan. Practical Regulation of the Mobility of Sportsmen in the EU Post Bosman. Hague: Kluwer Law International, 2005. 429 s. ISBN 9789041123275.
31. VYSEKALOVÁ, J., kolektiv. Psychologie reklamy, 4. rozšířené a aktualizované vydání. Praha: Grada publishing a.s., 2012. 324 s. ISBN 9788024740058.
32. WALKER, I. Výzkumné metody a statistika. Praha: Grada Publishing a.s., 2013. 218 s. ISBN 9788024739205.
33. WISE Aaron N. MEYER, Bruce S. International Sports Law and Bussiness. 2. vydání. Hague: Kluwer Law International, 1997. 2185 s. ISBN 90-41109781.
34. WONG, Glenn M. Essentials of Sports Law, Fourth Edition: Fourth Edition, Santa Barbara: ABC-CLIO, 2010. 599 s. ISBN 9780313356759.
35. WONG, Glenn M. The Comprehensive Guide to Careers in Sports: Second Edition, Burlington: Jones & Bartlett Publishers, 2012. 578 s. ISBN 978-1-4496-0203.
36. WYNN, Jimmy. MCCURDY, Bill. Toy Cannon: The Autobiography of Baseball's Jimmy Wynn. Jefferson: McFarland, 2010. 236 s. ISBN 9780786459995.

Periodika

37. PROCHÁZKA, Pavel. Aby hráči s titulem v kapse neroznášeli suši. *HATTRICK*. Praha, 2016, XVIII.(185.):76-77. ISSN 1212-6756.
38. *The FIFA Weekly*. 2015, 2015(1):10.

Další zdroje

39. Agenti podpořili Stejskala i Pilaře, hráč prý smlouvu nepodepsal. *Česká televize* [online]. 2011 [cit. 2016-12-02]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/sport/fotbal/155796-agenti-podporili-stejskala-i-pilare-hrac-pry-smlouvu-nepodepsal/>
40. Česká asociace fotbalových hráčů. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2015 [cit. 2016-12-02]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cesk%C3%A1_asociace_fotbalov%C3%BDch_hr%C3%A1%C4%8D%C5%AF

41. FIFPro Online Academy hledá nové studenty. *Česká asociace fotbalových hráčů* [online]. 2012-2016 [cit. 2016-12-02]. Dostupné z: <http://www.milujemfotbal.cz/aktuality/fifpro-online-academy-hleda-nove-studenty/65/default>
42. FIFPro Online Academy. *FIFPro* [online]. 2014 [cit. 2016-12-02]. Dostupné z: <https://www.fifpro.org/en/players/education/fifpro-online-academy>
43. Haindlová nezískala podporu, na šéfa fotbalu tak kandiduje jen Pelta. *IDNES.cz* [online]. 2013 [cit. 2016-12-02]. Dostupné z: http://fotbal.idnes.cz/marketa-haindlova-volby-fotbalove-asociace-ceske-republiky-p45-/fot_reprez.aspx?c=A130520_182346_fot_reprez_pes
44. History – FIFPro. *FIFPro*. [online]. [2016] [cit. 2016-08-13]. Dostupné z: <https://www.fifpro.org/en/about-fifpro/history>
45. Hráčská asociace a její šéfka Haindlová žalují Pešíra pro pomluvu. *IDNES.cz* [online]. 2014 [cit. 2016-12-02]. Dostupné z: http://fotbal.idnes.cz/hracska-asociace-a-jeji-sefka-haindlova-zaluji-pesira-pro-pomluvu-py3-/fotbal.aspx?c=A140605_163414_fotbal_rou
46. O asociaci. *Česká asociace fotbalových hráčů* [online]. 2012-2016 [cit. 2016-12-02]. Dostupné z: <http://www.milujemfotbal.cz/partnerske-vyhody>
47. Partnerské výhody. *Česká asociace fotbalových hráčů* [online]. 2012-2016 [cit. 2016-12-02]. Dostupné z: <http://www.milujemfotbal.cz/partnerske-vyhody>
48. Poborský odstoupil z čela České asociace fotbalových hráčů. *IDNES.cz* [online]. 2013 [cit. 2016-12-02]. Dostupné z: http://fotbal.idnes.cz/poborsky-uz-nevede-hracskou-asociaci-dwp-/fotbal.aspx?c=A130628_084342_fotbal_rou
49. Principles – FIFPro. *FIFPro*. [online]. [2016] [cit. 2016-08-13]. Dostupné z: <https://www.fifpro.org/en/about-fifpro/principles>
50. Šéfka hráčské asociace Haindlová to schytala. Co se děje s penězi? ptají se fotbalisté, za nimiž stojí i Nedvěd. *Sport.cz*. [online]. 28.5.2014 [cit. 2016-08-18]. Dostupné z: <https://www.sport.cz/fotbal/ostatni/clanek/579493-sefka-hracske-asociace-haindlova-to-schytala-co-se-deje-s-penez-i-ptaji-se-fotbaliste-za-nimiz-stoji-i-nedved.html>
51. Šéfka hráčské asociace Haindlová to schytala. Co se děje s penězi? ptají se fotbalisté, za nimiž stojí i Nedvěd. *Sport.cz* [online]. 2014 [cit. 2016-12-02]. Dostupné z: <https://www.sport.cz/fotbal/ostatni/clanek/579493-sefka-hracske-asociace-haindlova-to-schytala-co-se-deje-s-penez-i-ptaji-se-fotbaliste-za-nimiz-stoji-i-nedved.html>

52. Zacha Pavel - Česká unie hráčů ledního hokeje - ekonomický odbor. *Zacha hokej* [online]. 2012 [cit. 2016-12-02]. Dostupné z: <http://www.zacha-hokej.cz/domu/ceska-unie-hracu-ledniho-hokeje-ekonomicky-odbor>

53. Stanovy České fotbalové asociace, 2016.

Přílohy

Příloha č.1 Rozhovor se zástupcem FAČR

Mohl byste mi popsat, nastítnit vztahy a spolupráci FAČR s ČAFH?

Víte, já se nejdříve zeptám, jaké vztahy máte s ČAFH nebo spíše, proč jste se rozhodla psát právě o nich?

Rozhodla jsem se tak, protože můj přítel byl mistrem Evropy hráčů bez smluv, tedy byla na kempu ČAFH, ta myšlenka mě zaujala, proto jsem se rozhodla o ČAFH psát a dozvědět se více o jejím pozadí a fungování.

Víte, já jen rád bych byl otevřený, je velice těžké do této asociace nestřílet, když mám v zásobě tolik munice proti ní, ale bohužel to nejde jinak. Řeknu Vám svůj pohled a uvidíte sama.

Vadilo by Vám, když si budu dělat poznámky?

Ne, samozřejmě, s tím já naprosto počítám.

Paní Haindlová má mediální obraz, kdy vypadá jako anděl poletující nad peklem. Takovou představu jsem měl i já, když jsem nastupoval na legislativně-právní oddělení sem na FAČR. Bohužel již první setkání mě úplně usadilo. Poprvé jsem se s paní Haindlovou a celkově s ČAFH setkal na schůzce mezi LFA (Ligová fotbalová asociace – pozn. autora) a ČAFH, kde zástupci FAČR působili jako jakýsi mediátor. Hlavní náplní schůzky bylo jednání ohledně profesionálních smluv, kdy to byla právě paní Haindlová, kdo smetl ze stolu dva odstavce, které byly výhodné právě pro hráče. Nebyly to kluby, ale ona, kdo je chtěl ze smlouvy vyhodit a to jsem tam seděl a nevěřil jsem svým očím.

První z nich říkal, že kluby nesmí hráče postihnout pokutou, která by přesáhla 50% jeho měsíční odměny, aby se tím předešlo, že by se hráč dostal v měsíci na 0 a nemohl ani pokrýt své výdaje. Tento odstavec byl, myslím si, velmi prohráčeký, avšak paní Haindlová se zasazovala o jeho vyškrtnutí a to z toho důvodu, protože tento odstavec chtěla mít v kolektivní smlouvě. U kolektivní smlouvy neexistoval a stále ani neexistuje ani návrh, ani se o ní nejednalo. V té době to byla cesta ke kolektivní smlouvě, která by od té chvíle trvala 3

roky, ona ten článek mohla mít ihned platný. Místo toho ho chtěla vyškrtnout a nemít nic. Podle mě to v tu chvíli vůbec nepochopila.

Druhý článek smlouvy se týkal osobnostních práv, tedy klub hráče může natáčet, fotit apod., to chtěla paní Haindlová vyhodit, protože si na tato osobnostní práva dělá nárok sama. Chce, aby z nich sama něco měla.

Já jsem se účastnila schůzky pana Rodingera v klubu a dával hráčům podepsat nějaký papír, který se osobnostních práv týkal, ale bohužel mi ho nebyli na ČAFH ochotni dát.

To je ono, vidíte, že to do sebe zapadá, paní Haindlová by chtěla zisky těchto osobnostních práv členů ČAFH mít pro sebe.

Takže to bylo první osobní setkání s paní Haindlovou, které mě velice překvapilo, protože do té doby jsem si myslel, že hájí zájmy hráčů.

Zjistili jsme, že zakazuje hráčům účastnit se jednání Sboru rozhodců, přišli se na to zeptat sami hráči. Toto zjištění mě vede k tomu, že si pravděpodobně nepřeje, aby hráči viděli, jakým způsobem a o čem vyjednává. Ale samozřejmě jsou to tvrzení hráčů, ke kterým nemáme žádný důkaz, ale všechny skutečnosti tomu doposud opravdu nasvědčují.

Další setkání bylo už v rámci jednání ohledně přestupního řádu. FIFA nám zaslala posouzení našich předpisů a požadavek s doporučeními, jak máme tyto předpisy opravit. Bylo jasné, že se musí provést někdy i radikální změny, ale musíme postupovat opatrně, nechtěli jsme zavřít ani cestu pro vyjednávání s kluby, takže v těchto věcech musíme našlapovat pomalu. FIFA nám poslala dokument o několika stránkách a my jsme ho tak, jak byl vzali a objížďeli jsme kluby po celé republice a ukazovali jim ten dokument a všechno, co nás FIFA žádá upravit. Všem jsme to vysvětlovali. Vysvětlovali jsme, že musíme naše předpisy dát do souladu s těmi vydanými FIFA. FIFA to tak chtěla, takže se zahájil legislativní proces. Už v tuto dobu bylo jasné, že profesionál po konci platnosti smlouvy bude moci volně přestupovat, tedy zadarmo. To bude v budoucnu v souvislosti s ČAFH podstatné. Měli jsme i jednání na Úřadě pro ochranu hospodářské soutěže, kam jsme s tím dokumentem také jeli a vyjednávali jsme. Jezdili jsme mezi Prahou a Brnem a vysvětlovali jim, že bychom rádi udělali kompromis, abychom našli soulad v tom, co po nás chce FIFA, tak aby byla spokojenost i z jejich strany. I oni měli nějaké připomínky a návrhy a dali jsme jeden rok na to, abychom nový řád zpracovali. Nemusíme si zastírat, že stížnost na tento úřad byla poslána právě od ČAFH.

Během těchto jednání se vytvořil vcelku úzký kontakt s pracovníky Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, jelikož jsme pracovali na stejném záměru.

Tedy vznikla deseti nebo patnáctičlenná pracovní skupina, ve které byli zastoupeni i agenti a představitelé amatérského fotbalu, protože, řekněme si, ČAFH se stále ohání profesionálními hráči, ale byli to právě ti amatérští, kterých se změny v řádu týkaly nejvíce.

Takže jsme, myslím, 15.12.2015 zveřejnili Věcný záměr. Tím se spustilo i 1. připomínkové kolo. Nejvíce připomínek se týkalo tabulkového odstupného. Ve Věcném záměru byl takový nástřel částek, které byly stanoveny jako optimální. Většina připomínek se opakovala nebo byly velmi podobné. Ozývaly se především členské kluby, kterým se odstupné zdálo příliš malé, některým naopak příliš veliké.

Viděla jsem, že v tomto směru byl velmi aktivní Okresní fotbalový svaz Náchoda, který žádal zvýšení tabulkového odstupného o ¼ až 100%.

Ano, přesně tak, takové požadavky a připomínky také zazněly, ale to je úplně mimo realitu. Je nutné nastavit takové tabulkové odstupné, aby samotné kluby motivovala k výchově mládeže. Protože mnoho klubů se vyjadřovalo tím stylem „tak my si ho tady od malička pipláme a pak nám ho tady někdo vezme za úplný pakatel“. Na druhou stranu ta částka tabulkového odstupného musí být taková, aby nebránila přestupu hráče. Tedy nesmí být tak vysoká, aby ji klub byl stále ochoten za hráče akceptovat. Takže v tomto ohledu bylo nutné najít kompromis a některým přehnaným požadavkům se nedalo vyhovět.

Takže 13. února, pokud si dobře vzpomínám, jsme přišli s paragrafovým zněním. ČAFH, respektive paní Haindlová na to reagovala tím, že si sjednala schůzku s panem Peltou. Tady bych rád podotkl, že paní Haindlová – předsedkyně ČAFH se nebude bavit s nikým jiným než s předsedou FAČR, přestože to bylo právě legislativně právní oddělení, kdo měl k problematice co říci, protože právě my jsme zpracovávali Nový přestupní řád. Stejně jako paní Haindlová odmítá jednat s kýmkoliv jiným, kdo není na úrovni předsedy, její asistentka – oficiálně v ČAFH vedená jako generální sekretářka, odmítá jednat s kýmkoliv, kdo není na úrovni generálního sekretáře. Tak tedy vznikají oficiální e-maily ve znění „Vážený pane sekretáři z pověření paní Mgr. Haindlové Vás žádám o přeposlání tohoto e-mailu panu předsedovi“, což mi připadá velmi směšné. Nevím, jak probíhala tato schůzka, ale následně se na stránkách Hattricku objevil článek, v němž se plně projevilo, že paní Haindlová problematice odstupného vůbec neporozuměla. V tom příspěvku se objevil kritický odstavec, ve kterém se zmiňovalo odstupné po skončení profesionální smlouvy. Znovu a opět, přestože

bylo již od začátku příprav nového přestupního řádu zřejmé, že hráč po skončení profesionální smlouvy bude volným hráčem a bude přestupovat bez odstupného. Následně jsem komunikoval s panem Procházkou z Hatricku, od kterého jsem se dozvěděl, že příspěvky ČAFH zveřejněné hatrickem nepodléhají redakčním úpravám, to znamená, že článek je bez jakýchkoliv úprav zveřejněn přesně tak, jak byl do redakce odeslán. Upozornil jsem tedy na nepravdy, které se v článku objevují. V tu chvíli jsem si udělal print screen článku, protože jsem čekal přesně to, co se následně stalo. Po nějaké době se pod odkazem článku objevil článek, ze kterého byla vypuštěna ta původní kritická pasáž a místo ní do článku dali fotografie paní Haindlové se psem. Ten print screen byl použit pak v odůvodnění o rozvázání spolupráce s ČAFH na našem webu, možná jste ho četla.

Ano, to jsem četla a na ten článek si pamatuji. To jste teda pohotový, když si děláte print screeny článků, které by mohly být nějak důležité.

No já jsem v tu chvíli tak nějak tušil, že s tím článkem budou provedené změny a ČAFH se bude tvářit jakoby nic.

Poté dorazily na naše oddělení 4 připomínky ČAFH k paragrafovému znění. Ukážu Vám přesnou podobu tohoto e-mailu s připomínkami.

(jednalo se o velmi stručný e-mail, kde připomínky byly shrnuty ve 4 řádcích, bez jakéhokoliv konstruktivního návrhu na zapracování)

Jak vidíte, zde jsou uvedeny připomínky ČAFH, které zaslala. Zde vidíte komentář k odstupnému – připomínka zní „vyškrtnout tabulkové odstupné a tréninkovou kompenzaci“. Bohužel z takto formulované připomínky v tu dobu nikoho nenapadlo, že i přes veškeré snahy o vysvětlení, ČAFH stále usiluje o to, aby hráči bylo po skončení profesionální smlouvy umožněno přestupovat bez jakéhokoliv odstupného. To se na mě nezlobte, ale z takové připomínky není zřejmé vůbec nic. Dále mezi připomínkami byla žádost, aby i v zimě byl termín pro volný pohyb hráčů. Sám osobně to chápu a schvaloval bych to, ale z praktického hlediska si vezměte, že pokud bude klub po podzimu na sestup, tak hráči bez souhlasu tohoto klubu budou přestupovat jinam a soutěž by mohla skončit. Takže z tohoto hlediska to prostě není možné. Je nutné, aby se zachovala plynulost soutěže. Jedna z připomínek se vztahovala na minimální mzdu a odměnu pro hráče, jelikož však hráč není s klubem v zaměstnaneckém poměru, byla tato připomínka v tu chvíli bezpředmětná. K těmto připomínkám jsme zpracovali 2 A4 s vysvětlením, podrobnými odpověďmi, které jsme poslali ČAFH a také zveřejnili na našem webu.

Pak nám najednou přišla petice se 400 podpisy, tady je její znění (ukazuje mi na webu ČAFH). Spíše jsme se začali znepokojovat, zda hráči nepodepisovali tuto petici pod tlakem špatného výkladu a pochopení, kterým se ČAFH doposud prezentovala, takže jsme vyšli s nabídkou workshopů. Měli jsme informace od hráčů, jak to podepisování petice probíhalo. Hráči přišli do kabiny před tréninkem a tam měli připravené hromádky na trénink, takže trenky, kopačky, petici, dres, dali podpis na papír a šli trénovat. Nebo Rodinger přijel do klubu a před tréninkem řekl hráči – „Až ti skončí smlouva, tak abys mohl přestoupit, tak budou muset zaplatit milion a půl, tak to podepiš“. Takové byly zprávy od hráčů, kteří z toho byli zmatení. Uspořádali jsme tedy ty workshopy pro hráče. ČAFH jsme požádali, aby na ně pozvala hráče, ale ta je akorát zmínila na svých stránkách v příspěvku o petici a to bylo všechno.

Kolik hráčů na workshop přišlo?

Přišlo jich tolik, že bych je na jedné ruce spočítal.

Já jsem se ptala hráčů a nikdo z nich novinky FAČR nesleduje, na web nechodí, takže o tom prostě vůbec nevědí.

V tom spočívá naše velká nevýhoda. Naše PR v tomto ohledu funguje špatně nebo nefunguje. Osobně já, než jsem začal pracovat pro FAČR, tak jsem jako hráč na stránky ČAFH také nechodil. Ani teď na ně nechodím nebo je nesleduji. Paní Haindlové otisknou všude všechno. O novém přestupním řádu píše málokterý novinář, protože je to velmi těžko stravitelný text a málokdo tomu opravdu rozumí natolik, aby o tom mohl psát. Takže takto je pro ČAFH velmi jednoduché se strefovat do FAČR a ten mediální boj je velmi nerovný. Paní Haindlová má mediální obraz, ve kterém vypadá, jako že hájí zájmy hráčů a je na jejich straně.

Někteří hráči vnímají ČAFH jako instituci, která vždycky hájí jejich zájmy a je to jediná instituce, na kterou by se v případě problémů obrátili.

Ano, to je přesně to, o čem mluvím, My nemáme takové prostředky, abychom jezdili za hráči do kabiny jako to dělá ČAFH. Ale právě na ten workshop s hráči dorazil i pan Rodinger. Na workshopu jsem hráčům pečlivě a myslím, že i srozumitelně vysvětlil, co přesně se v novém přestupním řádu nachází. Byl tu hráč Dukly Hanousek a ten potom koukal na Rodingera jako na největšího vraha s tím, že mu to celou dobu říkal úplně jinak. Víte, my pokud máme příležitost, hráčům to pečlivě a srozumitelně vysvětlíme, potom jsme viděli, jak se tady na

parkovišti před budovou Rodinger s Hanouskem hádali a křičeli na sebe, ale nakonec Rodinger musel Hanouska někam odvézt svým autem, takže nepochybuji o tom, že mu v autě zase podal svoji verzi a hráče zpracoval. A o tom to je, my takhle blízko k hráčům prostě nemáme.

Nakonec pan Rodinger rozesílal hráčům SMSku, ve kterém jim děkoval za to, co společně peticí vybojovali, tedy to, co bylo už od samého počátku před zpracováním věcného návrhu jasně dané a tím opět shodili obraz FAČR. V tu dobu jsem to bral velmi osobně, protože s panem Rodingerem jsem se bavil, úplně v pohodě a pak přišla tato SMS.

Já jsem těmito událostmi v posledních měsících doslova žil, protože jsem něco v souvislosti s tím řešil na denní bázi. Ale od té doby, co jsme oznámili zrušení spolupráce, to pro nás ze dne na den skončilo. ČAFH má v našem prostředí určitě opodstatnění, ale pouze v tom případě, pokud bude mít profesionální vedení a bude se soustředit na tu práci, pro kterou byla stvořena, tedy hájit zájmy hráčů. Jako kvitujeme například kempy pro hráče bez smluv, to je jistě užitečný projekt. Ale v tuto chvíli, pokud bude vést asociaci paní Haindlová, se s nimi nemám o čem bavit. Není to partner, se kterým my bychom chtěli spolupracovat, když nás za každým rohem pošpiňují. Pro ně je hlavní, aby ze všeho vyšli před hráči dobře, ať už jsou fakta jakákoliv.

Vy jste po rozvázání spolupráce zavedli bezplatné poradenství pro hráče. Využívají je hráči?

Pár hráčů tu bylo, ale spíš šlo o hráče, kteří se sem vrací ze zahraničí a přišli se zeptat, co a jak je možné a co se změnilo. Ale jak říkám, bylo jich opravdu jen pár.

To je jedna z věcí, na které se hráčů také ptám, zda o těchto hodinách vědí a využili by je. Nikdo z nich o hodinách zatím nevěděl.

To je to, o čem jsme mluvil, nemáme natolik vybudované vazby mezi FAČR a hráči a navíc naše PR nedokáže tyto aktivity řádně propagovat.

I když tedy hráče o této možnosti informuji, stejně by se obrátili na ČAFH, protože je vnímají jako jedinou organizaci, která stojí na jejich straně.

Zeptám se ještě, jste schopni řešit i případy, se kterými se hráči obracejí na ČAFH? Pokud uvedu příklad – když klub dluží hráči odměnu?

Ano, to jsme schopni s hráčem řešit a už jsme to také řešili. Hráč sem přijde s požadavkem, kolegyně se ho ujme a vysvětlí mu, co a jak má přesně napsat, k tomu, aby se započalo řízení, stačí 4 věty. Takže například hráč z Vlašimi sem přišel, my mu nadiktovali, co má napsat, a tak to udělal. Při řízení ho samozřejmě nemůžeme zastupovat, ale řekneme mu a poradíme mu, vedeme ho v tom, abychom mu pomohli. Takže ten si vlastně vyhrál celý proces sám a paní Haindlovou nepotřeboval. Navíc paní Haindlová si ještě bere od hráče 10% z vysouzené částky. Ještě k tomu v řádu a smlouvách je stanoveno, že pokud klub neplatí 3 měsíce odměnu hráči, může hráč podat jednostrannou výpověď smlouvy, jenže paní Haindlová to dělá i po jednom měsíci.

Proč to tedy ona, jako advokátka a člověk zastupující hráče dělá, když je to stanoveno jasně na 3 měsíce?

Protože to zkouší, najde, že někde se rozhodlo ve prospěch hráče již po jednom měsíci. Tuto větu si v dokumentu zvýrazní a přijde sem s ní a argumentuje tímto dokumentem. Už se nedívá na to, že další podmínky, které se v tom případě vyskytly, byly natolik extrémní, že skutečně stačil i jeden měsíc nezaplacení odměn. Ale takto to bylo naprosto vytrženo ze souvislostí a kontextu a ona tento precedens chtěla aplikovat na další, absolutně odlišné případy. V tu chvíli, kdy hráč podá jednostrannou výpověď ze smlouvy, tak se smlouva opravdu vypoví a řeší se, zda důvod k výpovědi byl oprávněný. Pokud tomu tak není, je hráč nucen a povinen zaplatit kompenzaci klubu, která dosahuje mnohdy na troj, pěti i dvanáctinásobek jeho měsíčních odměn a to si myslím, že je velké zahrávání si s ohněm.

Paní Haindlová tady potom s panem Rodingerem byla, aby si nechali vysvětlit přestupní řád. Oni přijdou a dělají, a to opravdu umí, jako by se nechumelilo, jako by se předtím nic nedělo a jen tu seděli a přikyvovali a „aha“, ale víte, že při první možné příležitosti to zase nějak obrátí.

Paní Haindlová působila na oddělení, na kterém nyní zčásti působím i já, takže jsem byl docela v úžasu, když jsem viděl, že si na chod tohoto oddělení vyžádala 1 mil Kč. Podotýkám při frekvenci rozhodování cca 1x za měsíc. Nechápu, na co požadovala takový obnos, když já mám v současné době velký problém utratit 150 000 Kč v ročním rozpočtu. Ostatně na pofidérní ekonomické výdaje v ČAFH poukázal již Tomáš Pešír, který fungoval na místě sportovního ředitele před panem Rodingerem.

Paní Haindlová, jakmile se má konfrontovat s lidmi, kteří jsou jakkoliv zasvěceni do problematiky, tak se jasně ukazuje, že na to nemá dostatečné vzdělání nebo znalosti. Existuje

3h záznam panelové diskuze k přestupnímu řádu, kde figurují zástupci LFA, FAČR, zástupci asociace hokejistů. Paní Haindlová přijde až po části, kdy svůj příspěvek přednáší FAČR. Přijde tedy asi o 45 minut pozdě s odůvodněním, že stanovisko FAČR zná a nepotřebuje ho tedy slyšet. To je u panelové diskuze poněkud nestandardní. Takto nadřazeně vystupuje. Poté vystoupí předseda Asociace hráčů ledního hokeje a oznámí, že takový řád by se mu v hokeji také líbil, čímž paní Haindlovou naprosto odstřelil. Ta vystoupí s 3 minutovým proslovem naprosto bez obsahu a to je z její strany vše, protože nemá ani co říct. A to je tak vždy, když se dostane do konfrontace s odborníky. Před hráči, kteří se o tyto informace nezajímají nebo je aktivně nevyhledávají, má obraz ochránce a je v nějaké pozici, ale jinak se spíše znemožňuje.

Jinak k této problematice vyšel článek Lud'ka Mádl, který se postavil na stranu FAČR. A to už musí být, když se Mádl postaví na naši stranu. Ale evidentně si řád prostudoval a nahlédl do toho také z jiné strany a mohl si vytvořit vlastní stanovisko, podívejte, jestli ho na akutalne.cz najdete.

Jak jsem říkal, bral jsem tyto spory vcelku i osobně, ale teď už to pro mě skončilo. Už s nimi nemám zájem o čemkoliv se bavít, pokud bude ve vedení paní Haindlová.

Příloha č. 2 Rozhovor se zástupcem AFA a hráčských agentů

Mohl byste mi prosím nastínit Váš vztah k ČAFH, jakým způsobem s nimi spolupracujete nebo fungujete bok po boku?

Máte nějaké vazby v ČAFH? Nebo proč o nich píšete? Jak přesně zní to téma?

Téma práce zní ČAFH a její funkce v českém fotbalovém prostředí. Žádné vazby tam nemám, vnímala jsem kemp pro hráče bez smluv a to mě přivedlo na myšlenku hlouběji zpracovat služby a fungování této organizace do své diplomové práce.

Nevím, zda Vám budu schopen pomoci, nebo jestli to pro Vás bude nějak užitečné, ale pokusím se Vám nastínit, jak to vnímám já, ale na fungování této asociace mám svůj názor. Markéta Haindlová si cestuje po dovolených, všichni si tam jezdí v BMW, které si pořídili pravděpodobně z prostředků asociace, udělali si z asociace byznys a tak to podle mě nemá být. Takhle ta asociace fungovat nemá.

Jako ona ta samotná asociace vznikla teprve nedávno v prostředí, kde už o všechno potřebný bylo postaráno z různých stran, takže teď si oni chtějí urvat někde místo. Oslovili tehdy i bráchu, aby se v tom nějak angažoval, ten o to neměl zájem, pak Petra Čecha, ten se snad nějak jednu chvíli angažoval a pak od toho dal ruce pryč. Ale nechápu, jako se Šmícou jsme kamarádi, ale že on se do toho nechal zlanářit, tomu nerozumím.

Byl jsem ve Španělsku a tam se to má úplně jinak. Včera jsem shodou okolností telefonoval se známým ze Španělska, tak jsem si na Vás vzpomněl a zeptal jsem se ho na pár věcí, abych Vám je případně mohl říct.

Jak to tam funguje?

I jak si to pamatuju já, tak tam je asociace, ta má tým a hrají zápasy s místními kluby a ty si je pak případně vybírají. Každý hráč má takovou svou kartu, ta je normálně dostupná na internetu, na jejich stránkách, tam je zaznamenáno přesně, kde ten kluk hrál a kde působil. Tady se to dělá úplně obráceně, oni ty hráče cpou do klubů, místo, aby si ty kluby nechali vybrat.

ČAFH zprostředkovává angažmá pro hráče, vnímáte je jako konkurenci?

To je přesně ono, tohle není vůbec jejich práce, do toho by se oni neměli vůbec míchat. Paní Haindlová nám pomalu překazila dva přestupy. Měli jsme kluka a jednali jsme s klubem o

přestup hráče, pak mi volají z klubu, co s tím má společného ta Haindlová a že pokud jim tam ještě jednou bude volat a zas je otravovat, tak už ten přestup prostě odpálej. Já jsem ji potom potkal a ona mi povídá „pane Rosický, my máme společného klienta“. Tak ji na to říkám „jestli s vámi má nějaký kšefty, tak je to jeho problém, ale pro nás dva společný klient není. Já ho zastupuji a já pro něj vyjednávám podmínky a přestup“. Ona mi povídá „s vámi je těžký bojovat“, tak jsem jí odpověděl: „já s Vámi nebojuju, já dělám svou práci a Vy se pletete do něčeho, co dělat vůbec nemáte“. Já, kdybych v tom klubu neměl takový vazby a vztahy, jaký mám, tak ten přestup zhatí. A co si pak kluk jako ve 27 počne? Jako ona ho mohla na rok připravit o příjem jen proto, že si na tom chtěla něco urvat sama pro sebe. Ale tady je to všechno o známostech, o vztazích. Někdy jsou v tomhle hrozný i rodiče, protože maj pocit, že to jejich dítě je ze všech nejlepší.

Tak asi vidí každý rodič vlastní dítě.

To jo, ale musej stát nohama na zemi a ne žít v představě, že už ve 12 bude kluk hrát za Barcelonu. Takže někdy ten rodič je schopnej kluka někam dostat, ale pak už nic, Jsou chvíle a úrovně, kde se to zastaví a dál už nikdo zvenku, nebo, když to řeknu obyčejnej člověk, nemůže. Dál už toho kluka sám prostě nedostane, protože ty kontakty a vazby a dohody, který tam má agent už z jakou dobu, ten rodič prostě nemá.

My už tak nějak víme, co si můžem dovolit, co pro toho hráče můžem vybojovat, ona by třeba taky ten přestup dotáhla, ale my víme, o co si říct, umíme toho hráče ohodnotit a zhodnotit a získat výhody pro něj.

Jak jste se dostal k tomu být agentem?

No já se znám s panem Paskou dneska už 25 let, on začal zastupovat mě a bráchu, když jemu bylo v té době 13 a mně 16. Já jsem si to prošel celý i z druhýho pohledu, jako hráč, vím, co jsem potřeboval, jaký jsem měl problémy a tak. No a pak jsem se nějak zranil, měl jsem jít na operaci, pan Paska mi říkal, že až se z toho dostanu, tak si sednem, že má se mnou takovej plán. Pak jsem měl po operaci, už jsem končil kariéru, tak jsme si sedli. Já jsem měl za sebou nějakou kariéru, jméno, udělal jsem si kontakty. Jak jednou říkal jeden náš známej tátovi: „tys proslavil jméno doma, mladej Jirka v Evropě a Tomáš v celým světě“. Takže jsem byl jazykově vybavenej, měl jsem nějaký jméno, takže jsem v sobě měl takovej balíček, kterej jsem mohl jako agent u pana Pasky uplatnit. Ale musel jsem si všechno zajistit sám, jako samozřejmě, že mi v mnoha věcech pomohl, naučil, ale musel jsem se vším prokousat sám a

ted', když to řeknu, tak už ho ani tak úplně nepotřebuju, nebo jako ne nepotřebuju, ale dokážu si už se spoustou věcí poradit sám, přestupy si udělat sám a jemu to dát jen k podpisu a nemusím ho otravovat s každou maličkovostí. On moc neumí chválit, ale já už poznám, že ví, že jsem to celý udělal sám a ví, že jsem k tomu od něj nepotřeboval nic. To já už poznám a těší mě to samotnýho.

Co všechno tedy svým hráčům, klientům nabízíte?

Já, když jsem začal u pana Pasky pracovat, tak jsem začal prosazovat, abychom při podpisu kluka, kterému je třeba 15 let, nabídli a poskytli komplexní služby, od vybavení, právního zastoupení, propagace, tak i třeba sjednání bankovního účtu, aby se hráč prostě mohl zajímat pouze o fotbal a na nás se mohl s čímkoliv obrátit. Je to i osobních vazbách, snažíme se s hráči navázat vztah založený na důvěře. Samozřejmě za to máme nějaké provize, ale někdy mají hráči dojem, jaký peníze z nich nemáme a podle toho se tak chovají. Pokud to nejsou opravdu takový ty veliký přestupy, a těch je málo, tak pár kluků, tak to děláme v podstatě zadarmo, takže jsem už musel na některý hráče vyprsknout, aby se sebrali a vzpamatovali. Protože někteří si to nejsou opravdu schopný uvědomit.

Víte o tom, pokud je hráč členem ČAFH?

No tak některý hráči mi říkají, že to členství podepsali, tak se jich ptám, jestli to jako potřebujou, co si od toho slibujou.

Obrací se na Vás hráči i v případě, že jim klub dluží peníze?

Jo to řešíme denně. Každou chvíli.

A jak to řešíte?

Tak jednáme s klubem samozřejmě, jde o to, aby se tohle jednání hráči vyhnulo, já můžu být na klubu ten špatnej, ale hráče by se to prostě nemělo dotknout. Jak jsem říkal, tak si zakládáme i na tvorbě vztahu mezi námi a klubem, aby se nám v budoucnu dobře jednalo. Takže i v těchto záležitostech hráče zastupujeme, ty služby jsou zkrátka komplexní. Takže jako Příbram, tam je to prostě dlouhodobější proces, na Bohemce výplatu dávají týdně, tak apsoň to hned neutratěj. Taky jde o to, když jde o nějaký mega bonusy nebo odměny, tak se snažíme promluvit i s hráčem, aby chvíli vyčkal, že to prostě pro klub v tu chvíli není málo a třeba ten základ už má. Je to prostě o té komunikaci.

Obrací se na Vás hráči i v případě třeba rasismu nebo, když je klub nutí trénovat o samotě a usiluje o změnu podmínek?

Jo, to bych se opakoval, ty služby, který nabízíme jsou komplexní a je to o našem vztahu s hráčem, takže my za hráče jsme schopni řešit cokoliv.

Sledujete nějak soupisky hráčů na kempu?

Ne to vůbec ne, o to se nezajímáme. Tihle hráči nás nezajímají, to je takový, když to řeknu odpad, o takové hráče my zájem nemáme. Ti pro nás nejsou výhodný a rentabilní, abychom pro ně něco dělali, to je práce zadarmo.

Jako sám o sobě je ten kemp dobřej, jako aby třeba mohli trénovat, ale už jsem taky slyšel, že kluk si s nima chtěl zatreénovat, ale už měli 28 hráčů, takže měl smůlu a to mi taky přijde špatně. Měli by být otevřený všem. Já nevím, jak to přesně je, že jeden člen realizačního týmu může mít 35 hráčů, nebo tak nějak. Ale i jakým způsobem ty hráče na kemp vybíraj, prostě chtějí hráče 1. a 2. ligy a pak se montujou do jejich přestupů a shánění angažmá, aby z toho taky něco mohli mít, hráči z nižších lig pro ně už tak zajímavý nejsou, ale ty by jejich zastoupení potřebovali asi nejvíc.

Příloha č. 3 Rozhovor se zástupcem ČAFH

Kolik klubů si letos vyžádalo soupisku hráčů účastnících se kempu pro hráče bez smluv?

Jelikož jsme letos navštívili Moravu, Jižní Čechy, Německo a byl turnaj FIFpro v ČR, tak se dá říct, že tak 90% klubům se dostala informace o soupisce hráčů.

Kolikátý kemp byl letošní léto?

Za mého působení v Asociaci již 6 kemp

Umožňujete hráčům účastnit se kempu opakovaně?

Ano, většinou hráči, kteří již kemp vyzkouší, tak se rádi vracejí.

Kolik hráčů se zatím účastnilo kempu 2x či více?

Radek Dosoudil, Mario Lička

Za jakých podmínek je zajištěno ubytování pro zájemce a účastníky kempu?

Pro hráče je zajištěno ubytování na zámku Berchtold za dá se říct 20% cenu z normální ceny.

Kterí sponzoři se podíleli nyní nebo v minulosti na pořádání a zajištění kempu?

Dá se říct, že v minulosti to byla společnosti, Ondášovka, Europe Easy Energy a Top4football a nyní Sportfotbal, FitSport Jiri Trampota, Ondrášovka, KeeperSport

S jakým sponzorským balíčkem je oslovujete? Co jim nabízíte jako protislužbu?

Jako všude tz: reklamu na dresu, mediální reklamu apod... většinou isport.cz, aktualne.cz

Jaké další materiální zajištění mají účastníci kempu k dispozici?

Hráči měli k dispozici prakticky vše, co potřebuje profesionální fotbalista k trénování, či regeneraci.

Jakým způsobem probíhá doplňování hráčů v průběhu kempu?

Vždy záleží na soupisce, kolik hráčů je z profesionálních lig, či amatérských. Vždy má přednost hráč z vyšší soutěže (pravidla FIFPro), ale třeba tento rok se mi ozvalo pár hráčů z ligy až na konci těsně před turnajem FIFpro a musel jsem odmítnout, protože mi to přišlo

vůči hráčům, kteří tam trénovali 3 týdny nefér, aby se neměli možnost zúčastnit finálového turnaje.

Nahrazujete odchozí hráče z kempu hráči ze stejných pozic?

Nene, většinou se ale modlíme, aby bylo na každém postu dva hráči.

Jak často probíhají návštěvy klubů s cílem seznámit hráče o změnách v řádu, smlouvách apod?

Snažíme se 2x za rok minimálně. Ale většinou se za hráči dostanu častěji osobně, ať už po zápasech nebo tréninkách.

Vedete někde evidenci s počtem hráčů z daného klubu, kteří se schůzek zúčastnili?

Ne neděláme.

Mohou se schůzek účastnit i hráči, kteří nejsou členy ČAFH?

Ano, samozřejmě. Právě na té schůzi se jim snažím vysvětlit, proč by se měli stát členi.

Jaké jsou další projekty ČAFH kromě právního poradenství, kempů pro hráče bez smluv, edukačních návštěv klubů?

Těch projektů je více, ale spíš s výhledem do budoucnosti . – kariéra po konci kariéry, fond pro hráče.

Spolupracuje ČAFH nějakým způsobem se zprostředkovateli, agenty zastupující hráče?

Ne. ČAFH bohužel nemá s agenty dobré zkušenosti – nemůžu jmenovat, ale většinou se domluví s kluby na řešení a hráči jsou na tom velmi tratni.

Je ČAFH schopno zajistit přestup hráče? Tedy jakési nahrazení zprostředkovatelů?

Ano, i to je naše práce. Není to až v takové míře, ale je to jedna z věcí na které chceme zapracovat.

Jsou mezi členy ČAFH i ženy? Pokud ano, jaké množství?

Ano, mezi členkami je asi cca 100 hráček profi fotbalu.

Jsou součástí práce ČAFH a jejich projektů i hráčky fotbalu?

Zatím ne, ale zase je to jedna z věcí, které se chceme v budoucnu věnovat.

Jaké prostředky používáte při propagaci akcí?

Stránky webové a sociální sítě

Prosím popište mi podrobněji záměr ohledně vytvoření fondu pro hráče? Kdo by fond spravoval? V jakém časovém horizontu byste se o to chtěli zasazovat?

To je jeden z projektů na kterém se právě pracuje. Takže zatím nemůžu říci detailněji.

Jaký je postoj ČAFH k výpovědi Memoranda o spolupráci ze strany FAČR?

Jelikož s námi FAČR prakticky nekomunikoval, tak postoj zůstal stejný. My měli a máme zájem spolupracovat. I když se dvě strany nemusí vždy sejít názorově, tak by spolu měli umět vycházet.

Podnikla ČAFH nějaké kroky ke znovuoobnovení tohoto Memoranda?

Ano, zaslali jsem dopis na Fačr o obnovení spolupráce – nebylo nám vyhověno.

Jaké bylo obsahové znění petice předložené FAČR ohledně Nového přestupového řádu?

Bohužel, nemohu to vám nemohu říci.

Příloha č. 4 Rozhovor s hráčem č.1

Máš nebo měl jsi někdy v klubu podepsanou smlouvu?

Jo jo, ve Vlašimi mám smlouvu.

Je to smlouva amatérská nebo profesionální?

Je to klasická profesionální smlouva.

Víš i jestli je to standardní profesionální smlouva nebo ligová profesionální smlouva?

Jaký je v tom rozdíl?

Rozdíl je v odměnách – tedy standardní profesionální smlouva umožňuje odměnu nejméně ve výši 5000 Kč, ligová nejméně 10 000 Kč, jinak se obě musí řídit náležitostmi vymezenými v přestupním řádu, přičemž u každé z nich musí být ve smlouvě výslovně uvedeno, zda jde o ligovou profesionální smlouvu nebo standardní profesionální smlouvu.

Aha, tak to mám asi tu profesionální.

Víš, jaká práva a povinnosti ze smlouvy plynou pro tebe a pro klub?

Jo to vím. Jednou k nám přijel Rodinger (sportovní ředitel ČAFH – pozn. autora) do kabiny na takový soustředění a tam nám řekl, co by mělo být ve smlouvě a co tam máme a tak. Je to taková klasická smlouva, kterou máme skoro všichni stejnou.

Kde tedy získáváš informace o novém přestupním řádu a novinkách ve smlouvě?

Aktivně to nikde moc nesleduju. Když se něco objeví třeba na internetu, tak si to přečtu. Nebo se podívám na Facebook ČAFH, tam taky dávají novinky a tak. Ale jinak, že bych to někde sám hledal, to ne.

Pokud bys potřeboval právní radu ohledně své smlouvy, na koho by ses obrátil?

Asi na toho Rodingera, asi nejdřív toho bych se zeptal, co a jak.

Spolupracuješ s nějakým hráčským agentem nebo zprostředkovatelem?

Ne s nikým nespolupracuju, žádného agenta nemám.

Říkal jsi, že aktivity ČAFH sleduješ na jejich Facebooku, sleduješ i jejich oficiální web?

Ne, tak ten vůbec nesleduju. Tam jsem snad ani nikdy nebyl.

Slyšel jsi někdy o dalších projektech ČAFH jako kempy pro hráče bez smluv nebo nějakých dalších?

Jo o kempech jsem slyšel, to je dobrý projekt, vlastně i o těch botách jsem slyšel. Pak náš kapitán z Vlašimi jel na nějakou schůzi, ale víc o tom nevím, já jsem se těch akcí nikdy neúčastnil.

Zmínil jsi setkání Dominika Rodingera z ČAFH u Vás v klubu, jak to probíhalo? Můžeš mi nějak shrnout obsah nebo aspoň to, co ti utkvělo v paměti?

Říkal nám o těch změnách ve smlouvě, říkal nám, že se ruší jednostranná opce a musí být teď už jen oboustranná. Pak si ještě pamatuju, že nám říkal, že musíme podepsat každou stranu smlouvy zvlášť, aby tam klub nemohl třeba nějakou stránku vložit nebo tak. Pak, že chtějí usilovat o to, aby nějak nastavili minimální mzdy a nás hráče, aby klub vedl jako zaměstnanec, ne jako OSVČ. To je asi takový to hlavní, co mi utkvělo v paměti, jinak si na nic konkrétního teď už nevzpomínám.

Super, děkuji. Jsi členem ČAFH?

Jo, na té schůzce Rodingera u nás jsme to podepsali ten vstup do ČAFH všichni, co jsme na té schůzce byli. Nebo aspoň 90% z nás určitě.

V čem vidíš největší výhodu v tom být členem ČAFH?

Ta Haindlová je mi sympatická a mám k nim důvěru, nebo spíš si myslím, že díky nim bych měl v případě nějakého problému dovolání, protože oni stojí za hráčem, takže ani nevím, na koho jinýho bych se měl jinak obrátit. Četl jsem o hodně případech, kdy klukům pomohli.

Využil jsi někdy jejich služeb?

Ne, zatím jsem nic nepotřeboval.

Sleduješ novinky a aktivity FAČR?

No ty taky sleduju nějak na Facebooku, ale to spíš reprezentaci a tak.

Sleduješ oficiální web FAČR?

Ne, aktivně ne, když je na Facebooku někdy nějaký proklik, tak možná se tam dostanu, ale jinak to nesleduju. Jen vím, že teď nějak ukončili to Memorandum o spolupráci s ČAFH.

To máš pravdu a věděl jsi, že v této souvislosti FAČR zřídil hodiny bezplatné konzultace a poradenství pro hráče?

Ne, to slyším teď od tebe asi poprvé.

Tak když to teď víš a mohl bys vybírat, na koho by ses obrátil v případě prosby o jakoukoliv radu týkající se smlouvy, klubu apod.?

No, asi na paní Haindlovou. Prostě věřím, že hájí zájmy hráčů a že je na naší straně.

Účastnil ses někdy kempu ČAFH pro hráče bez smluv?

Ne, to jsem se neúčastnil, jen jsem o něm slyšel.

Pokud bys teď hledal nové angažmá, na koho by ses obrátil?

Asi bych nejdřív kontaktoval známé, trenéry, takové ty lidi kolem fotbalu, které znám a těch bych se poptal. A asi bych taky chtěl využít toho kempu.

Dlužil Ti někdy klub peníze?

Dlužili mi, ale nebylo to nikde na papíře, takže jsem to nechal být.

Kdyby ses teď ocitl v situaci, že Ti klub dluží peníze, na koho by ses obrátil?

No asi na toho Rodingera. Tomu bych zkusil zavolat a probrat to s ním.

Setkal ses někdy v klubu se šikanou nebo rasismem? Ať už sám na sobě nebo na spoluhráči, v rámci týmu nebo i ze strany trenéra nebo managementu?

V rámci klubu ne, to jako fanoušci občas něco zařvou, ale to je už skoro normální, ale od trenéra, kluků nebo někoho svrchu s tím jsem nikdy nesetkal.

Pokud by ses nyní ocitl v situaci, že bys byl obětí šikany nebo rasismu v klubu, nebo bys byl svědkem takového jednání na spoluhráči, řešil bys to nějak?

Tak to by záleželo na tom, jak moc by mě to ovlivňovalo, pokud by mě to ovlivňovalo hodně a nějak mě to třeba limitovalo i při tréninku nebo při zápase, tak bych se asi obrátil na tu asociaci.

Musel jsi někdy trénovat sám, mimo tým, protože tak na tebe klub chtěl vyvinou tlak, abys podepsal nebo rozvázal smlouvu nebo abys kývnul na jejich horší podmínky?

Ne, to jsem díkybohu nikdy nezažil.

Jak bys to řešil, kdyby ses do takové situace dostal?

No se známýma bych to řešil, asi tak nějak stejně jako kdybych hledal nové angažmá, protože bych ho vlastně hledal, takže bych obvolal známý a svoje kontakty a kdyby nic, tak bych se obrátil na tu asociaci.

Příloha č.5 Rozhovor s hráčem č. 2

Jsi členem České asociace fotbalových hráčů?

Nejsem jejich členem.

Hraješ v Liberci, takže předpokládám, že tam máš podepsanou smlouvu, profesionální?

Ano, mám tam profesionální smlouvu.

Procházel s tebou někdo smlouvu a její obsah? Jaká máš práva a povinnosti a jaká naopak klub?

Já jsem si to doma četl sám, pak doma ještě s rodičema.

Spolupracuješ s nějakým manažerem?

Kdysi jsem agenta měl, ale teď už s nikým nespolupracuju.

Hledáš sám někde informace o novém přestupním řádu a novinkách ve smlouvě?

Od paní Haindlové, ty informace se ke mně dostávají, ale sám je nemám potřebu vyhledávat.

Pokud bys potřeboval nějakou právní radu ohledně své smlouvy, za kým bys zašel anebo komu bys zavolal?

Asi za klubovým manažerem, nebo vedením, spíš bych si asi takto zvolil nějakou vlastní cestu.

Sleduješ aktivity ČAFH?

Když je něco ve Sportu nebo v televizi, tak si přečtu nějaké články nebo se podívám na zprávy. Pak taky vím něco z klubu, oni s ČAFH tady nějak spolupracují, takže ty lidi tady znám.

Koukneš i na oficiální web ČAFH?

Ne, tak to vůbec.

Účastnil ses někdy dalších projektů ČAFH například kemp pro hráče bez smluv?

Ne, to ne, já úplně nejsem klasicky člen

Účastnil ses někdy schůzky pro hráče v klubu/mimo klub se zástupci ČAFH?

Dřív to dělali, to jsme se zúčastnil, ale teď už sem nikdo nejezdí. Paní Haindlová toho má moc a už na to asi nemá tolik času. Byla tady asi 2 hodiny a ukázala nám, že ledacos se dá řešit.

Co Ti z té schůzky utkvělo v paměti?

Že zrušili to tabulkový odstupný, to zvyšuje možnost hráči prostě odejít z klubu bez nějakého výchovného a pak že chtějí, abychom byli místo OSV4 zaměstnanci, jako je to normální všude ve světě

Využil jsi někdy služeb ČAFH?

Jednou jsem volal paní Haindlové a prosil jsem ji o radu, to když jsem byl ještě v Žižkově. Nejsm sice člen, ale byla moc ochotná a pomohla mi a poradila. Ale já jsem takovej skeptickej, takže si dost věcí dělám radši sám a mám jistotu, že je to tak, jak chci.

Sleduješ nějak i novinky a aktivity FAČR?

To nesleduju, je to asi chyba, ale taky nám paní Haindlová říkala, že jsou povinni nás o některých věcech informovat a dělají to nějakým malým odkazem na 5. stránce, takže to nikdo prostě nebude takhle hledat.

Účastnil ses někdy kempu ČAFH pro hráče bez smluv?

Ne, naštěstí jsem nemusel, protože jsem smlouvu vždycky měl.

Pokud bys teď hledal nové angažmá, na koho by ses obrátil?

No to záleží na více faktorech a daný situaci. To je zajímavá otázka, já vůbec nevím, nedokážu teď asi říct, asi manažera bych zase zkusil, nějaký trenéry.

Dlužil Ti někdy klub peníze?

Byl jsem na hostování ze Sparty v Žižkově, ale nebylo to nic moc zásadního

Jak jsi to tehdy řešil?

Já jsem tam byl na tom hostování, takže základ mi platila Sparta a tam konkrétně šlo jen o bonusy. Já jsem byl mladej a vděčnej, že můžu hrát, takže jsem jim 1/3 prominul.

Takže jsi to řešil v klubu domluvou?

Já jsem se domluvil, ale byli tam hráči, kterým dlužili mnohem víc peněz a ti to řešili přes arbitráže.

Kdyby ses nedomluvil, jak bys to řešil pak?

Asi taky bych musel tou arbitráží a soudama, kontaktoval bych nějaký právníky.

Setkal ses někdy v klubu se šikanou nebo rasismem?

Ne, já naštěstí ne.

A všiml sis někdy, že by se to dělo spoluhráči? Třeba i ze strany vedení, trenéra?

Ne, ani s tímhle jsem se nesešel.

Jak bys to řešil, kdybys v té situaci byl?

Asi s vedením bych se snažil promluvit, kdyby ani ty nic, tak bych to musel řešit dál, ale teď nevím moc jak.

Musel jsi někdy trénovat sám nebo mimo tým? Nutil tě někdy takhle klub přistoupit na jejich návrh, který pro tebe nebyl výhodný?

Vím, co myslíš, já jsem to zažil v klubu u ostatních kluků, sám ne, ale i tak je to dost nepříjemný.

Kdybys byl v jejich kůži, co bys dělal?

No, asi šel bych za vedením a chtěl bych z klubu odejít.

Moc Ti děkuji a přeji mnoho úspěchu.

Já jen doufám, že moje odpovědi nijak ČAFH neuškodí, protože si myslím, že dělá svojí práci dobře. Někdo svojí práci dělá dobře a někdo na nic, tak bych byl nerad, kdyby jí moje odpovědi měly nějak poškodit.

Dotazník je anonymní a myslím, že ani otázky, ani Tvé odpovědi nejsou konstruovány tak, aby někomu uškodily, takže myslím, že se nemusíš ničeho obávat.

Tak dobře, díky moc.

Příloha č.6 Rozhovor s hráčem č.3

Jaký je tvůj současný klub?

V tuhle chvíli hraju v Meteoru Praha.

Máš v meteoru podepsanou nějakou smlouvu?

Ne, v Meteoru nic podepsaného nemám.

Měl jsi někdy v nějakém klubu podepsanou nějakou smlouvu?

Smlouvu jsem měl podepsanou v Táborsku.

Byla to smlouva profesionální nebo amatérská?

Tam jsem měl podepsanou normálně profesionální smlouvu.

Máš informace o tom, že proběhly změny v Přestupním řádu?

Mám, tam je to tabulkový odstupný, hodnota stanovená jako cena za hráče, takže když si hráč najde jinej klub, tak má smůlu, je to tak nějak, ne?

Odkud tyto informace čerpáš?

No čtu si o tom na internetu a bavíme se o tom s klukama.

Když se vrátím k té smlouvě, co jsi měl v Táborsku, věděl jsi přesně, co je obsahem smlouvy? Jaká máš práva, povinnosti?

To jsem věděl, jsem byl informovanej.

Máš agenta nebo zprostředkovatele?

Spolupracuju s panem Orhánem, toho mi doporučil kamarád a ten mi i zařídil tu smlouvu v Táborsku a všechno ve smlouvě mi i vysvětlil, ale s ním samotným smlouvu podepsanou nemám.

Na koho by ses obrátil, pokud bys potřeboval vysvětlit cokoliv ohledně tvé smlouvy?

Asi na pana Orhána, určitě nejdřív asi na něho.

Jsi členem České asociace fotbalových hráčů?

Nejsem, byl jsem jen na jejich kempu, ale členem nejsem.

Sleduješ nějak aktivity ČAFH?

Jo, koukám třeba na internetu na sestavy, ve kterých nastupují na kempu, ale jinak to nesleduju.

Kde to vyhledáváš? Sleduješ jejich web, Facebook?

Koukám na Facebook.

Navštívil jsi někdy oficiální web ČAFH?

Ne, tam jsem nikdy nekoukal.

Zmínil jsi účast na kempu ČAFH, kdy ses ho účastnil?

Byl jsem na kempu loni.

Jak ses o kempu dozvěděl?

Volal mi kamarád, co na kemp jel.

Předtím jsi o kempu nevěděl?

Ne, nikdy předtím jsem o něm neslyšel.

Jak hodnotíš náplň a tréninkový plán kempu na škále 1-5 (1 nejlepší, 5 nejhorší)?

Byla to ta nejlepší letní příprava, jakou jsem kdy měl. Ať už fyzicky, kdy jsem cítil, že mi ty tréninky, i když to bylo jen 10 dní, daly fyzicky hrozně moc, tak pak i ta zkušenost, když můžete hrát se zkušenýma borcema, kteří hráli v zahraničí, jako třeba Ličkovi, to samo o sobě už hráče posunuje dopředu.

Jak bys hodnotil zázemí kempu v Kunicích taky na škále 1-5?

To bych dal asi za 3, takovej průměr, hřiště a tak, to bylo slušný, jinak klub je takovej spíš vesnickej, takže kabiny a tak, to asi za 4, ale bylo to úplně v pohodě.

Bylo něco, co ti na kempu chybělo?

Ne, jak jsem říkal, kemp byl vynikající příprava. I když na konci mě tak trochu zamrzelo, nechci na ně úplně házet špínu, ale řekli jsme si, jak to bude dál vypadat, že budeme v kontaktu a tak, ale to se vlastně nedělo. Po kempu se o to už nikdo nezajímal. Několikrát jsem mluvil s tím Rodingerem, ale nic se nedělo. Ohledně angažmá se starali především o hráče 1. a 2. ligy a ty z nižších lig už pro ně nebyli tak zajímaví. Takže to mě trošku naštválo tehle konec.

Ty jsi s týmem neodcestoval na další vyřazovací boje v rámci turnaje FIFPro, řekl ti někdo, na základě čeho se o sestavě rozhodovalo?

Vlastně mi nikdo nic k tomu neřekl, prostě udělali nominačku se jmény, kdo letí na další zápas. Šlo tam asi i o zkušenosti a jméno, takže když přišel Jarošík, tak odehrál jeden zápas a prostě byl nominovanej. Já jsem prostě dál nejel a nikdo mi neřekl, „hele nejedeš s náma proto a proto“.

Pro tebe tímto kemp skončil?

Jo, pro mě tím kemp skončil. Já jsem v rámci turnaje FIFPro odehrál zápas s Rumunskem, to bylo ještě v Kunicích a pak už se letělo někam do Španělska nebo kam.

Nakousli jsme i další otázku, pomohla ti tedy ČAFH nějak sehnat nové angažmá?

Ne do Meteoru šel strejda a domluvil mi tam místo, takže s tím neměl ani pan Orhán ani ČAFH nic společného.

Dlužil ti někdy nějaký klub výplatu nebo peníze?

Jo Blšany, tam je teď shodou okolností ředitel ten Rodinger. Ale neměl jsem tam podepsanou žádnou smlouvu. Tehdy jsme si sedli jen se Sieglem a tím předsedou, nevím už, jak se jmenoval, a domluvili jsme se na odměně, ale nikdy jsem neviděl ani korunu. No vlastně opravdu, ani tu korunu.

A jak jsi to řešil?

No připomínal jsem se, myslím, že jsem tam odehrál celou sezónu, ale vždycky to oddalovali, tak to byl měsíc, pak další a já jsem se na to pak už nějak vyprdnul a neřešil jsem to.

Jak bys to řešil teď?

No tehdy, je to 6 let zpátky, tak jsem o tom nevěděl nic. Ted' nám i Dominik Rodinger na kempu říkal, že takový případy řeší. Takže bych to řešil asi přesně, jak nám říkal, teda přes tu ČAFH.

Sleduješ nějak i novinky týkající se FAČRu?

Ne, FAČR nesleduju vůbec.

FAČR rozvázal memorandum o spolupráci s ČAFH a nabízí bezplatné konzultace pro hráče i ohledně smluv apod. Ted', když toto víš, na kterou z organizací by ses obrátil o nějakou právní radu?

Stejně na ČAFH. I kdybych o aktivitách FAČRu věděl, tak se obrátím na ČAFH.

ČAFH má i spoustu jiných aktivit – například pořádá informační schůzky pro hráče, účastnil ses někdy některých jiných aktivit ČAFH kromě kempu?

O tomhle jsem nikdy neslyšel, takže určitě jsem se toho ani neúčastnil.

V černé knize FIFPro se uvádí, že čeští hráči se velmi často setkávají na fotbale se šikanou a rasismem. Pocítil jsi to na sobě někdy ty sám, ať už ze strany spoluhráčů, fanoušků, trenéra?

Ne, to jsem nikdy nezažil.

A vnímal jsi někdy, že by obětí mohl být spoluhráč?

Ne, fakt jsem se s tím vůbec nesetkal.

Příloha č.7 Rozhovor s hráčem č. 4

V jakém klubu nyní působíš?

FC Fastav Zlín.

Máš tam smlouvu?

Ano, ve Zlíně mám smlouvu.

Předpokládám, že smlouva je profesionální.

Jo, jo smlouva je profesionální.

Víš přesně, jaká práva povinnosti pro tebe z této smlouvy plynou? Poučil tě někdo?

Já tu smlouvu ve Zlíně podepisuji každé 2-3 roky. A od samého počátku je prakticky pořád stejná, takže teď už to tak nějak jen prolitnu. Jako kdybych šel někam do ciziny a smlouva by byla třeba v angličtině, tak bych to dal někomu přečíst a přeložit, abych věděl, protože v tom cizím jazyce tam pak může být cokoliv.

Poučil tě tedy někdo při těch prvních podpisech?

To všechno zařizoval tehdy můj agent, takže s ním jsem to probíral a on mi všechno vysvětlil. Teď už to řeším třeba s tátou.

Kdyby se ti na nabízené smlouvě něco nezdálo, s kým bys to konzultoval?

Asi bych to řešil s někým, komu důvěřuju, takže prvně bych se obrátil asi na kamaráda, co má právnické vzdělání.

Jsi členem ČAFH?

No, to jsme všichni hráči, ne? Co hrají profesionálně?

O členství do ČAFH musíš zažádat, nebo podepsat žádost o registraci a zaplatit členský příspěvek.

Aha, jo vlastně, oni tady byli u nás na nějakém setkání a tam jsme podepisovali, že chceme být členy. Takže jsme všichni. I já jsem člen. Ano.

Zmínil jsi setkání ČAFH s hráči. Účastnil ses ho?

Ano, přijeli nás navštívit do kabiny.

Dokázal bys shrnout, co bylo obsahem této schůzky? Co ti utkvělo v paměti?

Kladli hlavně důraz na to, že kdyby se cokoliv dělo, máme se na ně obrátit, když budeme potřebovat radu, kdyby byl jakýkoliv problém, ať se na ně neváháme obrátit, protože jsou tu pro nás a budou to řešit za nás.

Víš, čím přesně se ČAFH zabývá?

Říkali nám, že nám pomohou, co se týká smluv, dluhů a takových právních věcí, co hráč prostě běžně nezná, tak to vyřeší nebo mi pomohou vyřešit.

Obrátil ses někdy na ČAFH s nějakým požadavkem?

Ne, neobrátil, zatím jsem nic nepotřeboval.

Sleduješ aktivity ČAFH?

Sám od sebe to nijak nesleduji, nezaměřuji se na to, když to vidím někde v televizi nebo v novinách, tak si to poslechnu nebo přečtu, ale spíš je to o tom, co mě zaujme, ale že bych to někde sám vyhledával a pravidelně chodil na jejich stránky, to ne.

Navštívil jsi někdy oficiální stránky ČAFH?

Asi někdy možná ano, ale nepamatuji se přesně.

Víš o nějakých dalších projektech, které ČAFH dělá nebo podporuje?

Matně si vzpomínám, že dělají ty kempy pro volné hráče, nic dalšího si nevybavuji.

Kromě schůzky v klubu – účastnil ses někdy i jiných projektů ČAFH?

Ne ne, neúčastnil. Zvali nás na takové ty schůze, jednou za rok, ale já nemůžu jezdit jen tak takhle do Prahy.

Stalo se ti někdy v tvé kariéře, že ti klub dlužil výplatu, peníze?

Ne, to se mi nikdy nestalo.

Pokud by ses do takové situace dostal, jakým způsobem bys ji řešil?

Asi bych vyčkal a snažil se to nejdříve řešit nějakou domluvou s klubem a viděl bych, co se bude dít. Pokud bych viděl, že v klubu není žádná snaha ani ochota, asi bych se poradil s někým, kdo by s takovou situací mohl mít zkušenosti. Když by nebyla už cesta zpět, pak bych se asi obrátil na tu asociaci.

Sleduješ novinky a aktivity týkající se FAČR?

Tak jen to, co zase si někde přečtu v novinách, vidím v televizi nebo se bavíme v klubu s klukama, ale jinak to sám nevyhledávám.

Věděl jsi, že i FAČR nyní nabízí poradenství pro hráče?

Něco jsem o tom slyšel, ale dopodrobna o tom nic moc nevím.

Kdybys měl mezi ČAFH a FAČR vybrat, na koho se obrátíš s prosbou o radu nebo pomoc, na koho by ses obrátil?

Asi bych nejdřív pátral, zda se někdo ocitl v podobné situaci a jaké měl s tou nebo tou asociací zkušenosti a podle doporučení bych se asi zařídil.

Setkal ses někdy za svou kariéru v klubu se šikanou, rasismem?

Nesetkal, rasismus určitě ne a šikana taky ne.

Ani jsi nikdy nebyl svědkem projevů šikany, rasismu u spoluhráčů? I například ve vztahu management nebo trenér směrem k hráči?

Ne, nebyl, Tak je otázka, co je jako šikana?

Co ty sám vnímáš jako šikanu? Jaké chování je dle tvého názoru už za hranou?

Ne, s tím jsem se asi nesetkal, nic, kdy bych si řekl, tohle už hraničí s nějakou šikanou, nebo tohle už je moc, ne nesetkal jsem se.

Pokud by ses s těmito jevy setkal, jak bys je řešil? Na koho by ses obrátil?

Určitě bych toho nebyl svědkem sám, takže bych to řešil třeba nějak s klukama v kabině a pak následně nějak v rámci klubu. Pokud je to stále řešení v rámci klubu, tak, myslím, že je asi

nejlepší. To už by to muselo být ve fázi, kdy se vážně klub k tomu vysloveně obrátí zády, abych to řešil někde jinde mimo klub.

Stalo se ti, že tě klub nutil trénovat o samotě, byť pod dohledem, ale mimo tým?

Mně samotnému se to nestalo, ale slyšel jsem a vím, že je to docela populární, v uvozovkách, jev českých klubů takhle pracovat s hráči. Takže vím i od svých spoluhráčů nebo kluků, se kterými jsem třeba někdy hrál, že se jim tohle stalo.

Pokud by ses v této situaci ocitl ty sám, jak bys to řešil?

Zase bych se snažil asi o nějakou dohodu s klubem, pokud by nebyla dohoda oboustranná, asi bych to chtěl vyřešit odchodem z klubu.

A co v situaci, že klub si trvá na svém, nutí tě k akceptaci podmínek, které se ti nelíbí. Smlouvu rozvázat nechtějí, platná je třeba cca další rok, nové angažmá nemáš a stále musíš trénovat sám?

Pak bych asi zjišťoval, kdo s tím má nějakou podobnou zkušenost a řešil bych to přes tu svou smlouvu, kde jsou jasně dané podmínky, takže bych byl v právu, a tak bych to řešil už dost rázně.

Pokud bys hledal nové angažmá, využil bys k tomu i ČAFH?

Určitě jo, myslím si, že základ je dostat do povědomí co nejvíce lidem a na co nejvíce místech to, že sháním nový klub. To zvyšuje tu možnost, že někde něco najdu, že se někdo ozve. Líná huba, holé neštěstí, takže když se tady ta možnost nabízí, tak proč ji nevyužít?

Moc děkuji, ať se ti daří.

Příloha č. 8 Rozhovor s hráčem č. 5

Ahoj, trochu jsem si hledala nějaká fakta, takže se budu ptát možná už konkrétněji. Na stránkách ČAFH píšeš o tom, že ti paní Haindlová pomohla rozvázat smlouvu a s přepisem transfer karty. Byla to jasná volba obrátit se na ČAFH?

Obrátil jsem se na ně úplně automaticky, protože všude, kde jsem byl, je hráčská asociace úplně běžná věc. Ve Francii, v Anglii, v Itálii zastupují hráče a jsou rovnocenní partneři pro místní fotbalovou asociaci. Stejně jako v Americe NHLPA. Bohužel v Česku to ještě donedávna nebylo tak normální. Doteď nechápu, proč s tím má stále někdo z FAČR problémy, protože by je neměli mít. Oni nás jako hráče a tuto asociaci, která jedná v našem zájmu nerespektují, tak jak já bych mohl mít respekt k nim, k nějakým papalášům nahoře. Takto je prostě nikdo z hráčů nebude respektovat.

Takže s problémem ses neváhal obrátit přímo na ČAFH rovnou?

Pro mě to bylo jasné, jak říkám vím, že všude ve světě to takhle normálně funguje. ČAFH jsem znal, o paní Haindlové jsem věděl, takže jsem věděl, co od nich mohu očekávat a s čím mi mohou pomoci.

Tady jsme v tom pořád ještě za opicemi. Kluby svoje hráče zneužívali, protože věděli, že na ně nikdo nemůže, když to tak řeknu, tak si s námi dělali, co chtěli a úplně si s námi vytírali prdel. ČAFH v čele s paní Haindlovou byla první, kdo řekl, jaká máme práva a postavil se za nás.

Kdo není blbý, tak vidí, která strana je ta důležitá a která platí. Bez nás hráčů by neměli žádný byznys.

Ty ses letos i loni zúčastnil kempu.

Přesně tak. Ten kemp je skvělá věc. Fotbalista to má v tomhle ohledu specifické, to není jako jiné zaměstnání, může si dát volno 2-3 týdny, ale nemůže měsíc, protože je to sportovec a ujede mu vlak. Musí být připravený zase někam naskočit. Člověk nemůže trénovat sám, nebo může, někde běhat v lese, ale nejde to dlouho, samotného to hráče nebaví a především pak potřebuje přípravu s míčem, v kolektivu. A pokud nemá kontakty na místní klub, se kterým by třeba mohl chodit trénovat, tak nezmůže nic. V Česku se kemp vyvíjí velmi rychle, tady se udělal veliký posun kupředu. Na začátku to bylo jen týden, loni to mělo být dva týdny, ale díky turnaji se to prodloužilo na měsíc, letos to bylo 3 týdny. V tom času je velká výhoda,

protože hráč má víc času a příležitostí se ukázat a pořád se připravovat a pořád trénovat. Je to pak skoro měsíc kvalitní 100% přípravy. Letos jsme měli každý 3. den nějaký přátelský zápas všude po republice, jižní Čechy, Německo, to je taky důležité, protože si hráči mohou zahrát, přijdou se na ně podívat manažeři a lidé z klubů v okolí.

Loni jsi po nějaké době český kemp opustil a vydal ses do toho francouzského, jak ses tam dostal?

Já jsem členem i francouzské asociace, tam každý hráč, který tam hraje, se stane automaticky členem jejich asociace. Takže jsem o jejich kempu taky věděl a s předstihem jsem se zajímal o to, jestli bude ještě nějaké volné místo, ale bylo, tam také mají přednost hráči 1., 2. a pak 3. ligy. Tam je celý tým ubytovaný v hotelu v Paříži a o všechno se postarají. Stačí se přihlásit. Tady kemp začínal o týden dříve, takže jsem si řekl, že než sedět doma, budu se připravovat o týden déle ještě tady a pak jsem odjel do Francie, kde už bylo všechno domluvené.

Kolik bylo hráčů ve francouzském týmu?

Myslím, že tak srovnatelně, jako tady. 20,22 a tři gólmani. Samozřejmě přihlášených bylo daleko víc, ti jsou na pořadníku a povolávají se v případě, že se uvolní místo. Takže třeba hned po prvním zápase dva hráči vypadnou, protože už jim někdo nabídl angažmá nebo jeli na testy a pak se volá těm v pořadníku a kádr se doplňuje.

Ty jediný můžeš srovnávat fungování českého kempu s tím francouzským. Jak bys je porovnal? Bylo něco, co ti na tom českém kempu chybělo?

Teď už se to, myslím, dá srovnávat. Časově už je to tady také kolem těch 3, 4 týdnů. Protože opravdu, čím delší, tím je to pro hráče lepší, má víc šancí se ukázat a zasloužit si angažmá. Ve Francii vidím velikou výhodu v tom, že jste v Paříži, na hotelu, zajistí vám ubytování, stravu, všechno a je to na jejich účet. Je tam o hráče kompletně postaráno, takže si připadáte, jako byste byl někde na soustředění s týmem v klubu.

U nás na to, jak asociace dlouho funguje, 4-5 let.

Ano, 5 let.

No, tak je to opravdu skok. I tady nabízí hráčům, kteří musí jezdit nebo nebydlí u Prahy ubytování a stravu za velmi příznivé ceny, které domluvili, což je taky skvělé. Ale Francouzi v tomhle mají 50letou tradici.

Jak to bylo ve Francii se zápasovým vytížením?

Tam se taky hrály zápasy co 3 dny. Jezdilo se po celé Francii, na západ, na jih, všude, asociace měla kontakty na manažery, takže pozvala manažery z okolí. Jezdili jsme autobusem, takže to byly cesty na 4-5 hodin, protože to jsou jiné vzdálenosti než tady u nás, a museli jsme jet v den zápasu, takže to nebylo nic příjemného, zvláště, když se to po čase nakumulovalo. Ale hrálo se se soupeři z 1. a 2. ligy.

Víš, jestli si našli všichni po kempu ve Francii uplatnění a angažmá?

To bohužel nevím přesně, nechci lhát nebo něco plácnout, ale byla to vysoká procentuální úspěšnost. Tak jde taky o to, že jsem hráčem první ligy a hledám klub v první lize, ale čas ubíhá, takže se dívám i po klubech ve 2. lize, uběhnou další 3 týdny a zvažuji i 3. ligu. Ten hráč se musí umět přizpůsobit situaci a podle toho také postupně snižuje i nároky, takže si myslím, že tak 95%, možná i 100% hráčů si najde nové angažmá. Ale jak říkám, je to i o tom, že musí snižovat nároky a přestože jsem hráč 1. ligy po nějakém čase musím koukat i do nižších lig.

Jak probíhá kontakt mezi francouzskou asociací a hráčem po skončení kempu, hledají nějak hráčovi angažmá?

Ne, to ne, to oni nedělají, ono to není ani v jejich silách. Mají kontakty na kluby, na manažery, ale sami moc hledat nemůžou, to už není jejich náplň práce sledovat – hele Lička ještě nic nemá, tak mu musíme něco sehnat, to ne. Samozřejmě, kdybych jim zavolaal a řekl jim, že pořád hledám klub, tak mi pomůžou, ale spíš mi předají kontakty na manažery, se kterými spolupracují a na kluby, kde mají kontakty, ale že by mě oni zastupovali, na to mají jinou práci.

Na českém kempu jsi byl loni a letos. Vidíš tam nějaký meziroční posun?

Určitě, časově – loni to mělo být 2 týdny, prodlužovalo se to jen díky turnaji a postupům v něm. Letos už to mělo být 3 týdny děj se co děj. To všechno hráči strašně prospěje a v tom vidím asi ten největší zlom. Letos se hrálo i mnoho zápasů s kvalitními druholigovými soupeři, což loni tolik nebylo. Takže teď kluby vidí, že se můžou sami přihlásit, že by s týmem kempu chtěli hrát. Oni budou mít aspoň soupeře a navíc si můžou i mezi hráči vybírat případné posily.

Pokud bys měl ohodnotit zázemí českého kempu, jakou známku bys udělil?

Jde především o hřiště a jak je kvalitní, tam jsou dvě hřiště, takže pokud by přšelo, tak bychom mohli trénovat na tom druhém, méně krásnějším a je tam alternativa. Šatny jsou normální, je to vesnický klub, ale je se tam kde osprchovat a to je hlavní. Měli jsme PUMA oblečení, kvalitní tréninkové věci,takže jsme byli na tréninku jednotní, byly kvalitní balóny, dokonce byl k dispozici i masér, občerstvení, pitný režim, takže opravdu servis na jedničku.

Příloha č. 9 Rozhovor s hráčem č. 6

Jsi členem České asociace fotbalových hráčů?

Jo, jsem členem.

Jak jsi na tom teď se smlouvou, máš někde něco podepsaného?

Jo, teď mám.

Je to klasická profesionální smlouva nebo jen nějaká dohoda s klubem?

Je to dohoda s klubem, ale tu profesionální jsem taky měl.

Řekl ti někdo k té smlouvě, jaká práva a povinnosti ze smlouvy pro tebe plynou? A to samé pro klub?

Ne nic moc mi nikdo neřekl, byla to asi spíš poloprofesionální smlouva, ale nikdo mi k ní nic neřekl.

Kde získáváš informace o novém přestupním řádu a novinkách ve smlouvě?

Na internetu, ale nikdo to se mnou nikdy neprobíral.

Co bys dělal, pokud bys potřeboval právní radu ohledně své smlouvy?

No to netuším.

Na koho by ses obrátil? Na manažera? ČAFH?

Já nevím, nikdy jsem takhle nic nepotřeboval. Teď si uvědomuju, že členem ČAFH asi nejsem.

Tam členství vzniká přihláškou a teď se platí i členský poplatek – 600 Kč pro hráče 3. a nižší liga.

Aha, tak to určitě nejsem, já jsem členem FAČR.

Máš nějakého agenta?

Ne, nemám.

Sleduješ aktivity ČAFH?

Vůbec.

Ani na Facebooku třeba?

Ne, já tam moc nechodím, takže je ani tam nemám.

Účastnil ses někdy schůzky s hráči v klubu?

Ne, buď si to nepamatuju nebo jsem se spíš asi neúčastnil.

Využil jsi někdy služeb ČAFH?

Ne, to jsem nevyužil.

Sleduješ novinky a aktivity FAČR?

Ne to nesleduju,

Účastnil ses někdy kempu ČAFH pro hráče bez smluv?

Neúčastnil, ale vím o nich.

Pokud bys teď hledal nové angažmá, na koho by ses obrátil?

Já nevím, asi kdybych hledal, tak zkusím tu ČAFH.

Dlužil Ti někdy klub peníze?

Jo, ale vyřešilo se to.

Jak jsi to vyřešil?

Promluvil jsem si s nima. Šlo o bonusy, ale zaplatili mi to.

Takže jsi to řešil domluvou?

Jo, domluvili jsme se.

Co bys dělal, kdyby jste se nedomluvili?

To nevím, asi bych zkusil ČAFH.

Víš o tom, že i FAČR zřídil bezplatné konzultace pro hráče a s tímto by ti dokázali pomoci?

To jsem neslyšel.

Když to teď víš, na koho by ses spíš obrátil, ke komu máš větší důvěru?

Asi spíš na ten FAČR.

Setkal ses někdy v klubu se šikanou nebo rasismem? Na sobě, spoluhráči, ze strany fanoušků, spoluhráčů, trenéra?

Ne, s tím jsem se neseťkal.

Co bys dělal, kdyby tě někdo v klubu šikanoval nebo měl rasistické narážky, nebo by se takto choval ke spoluhráči?

To vůbec netuším, jako řešil bych to, ale v tuhle chvíli nevím jak, o tom jsem nikdy nepřemýšlel. Ale snažil bych se najít řešení.

Musel jsi někdy trénovat sám nebo mimo tým, čímž tě klub nutil podepsat jiné podmínky?

Ne, neseťkal jsem se ničím podobným

Kdybys měl podepsanou profesionální smlouvu, tvůj klub sestoupil a tobě chtěli snížit odměnu o 70%, ty bys nesouhlasil, protože to je hodně peněz a ty máš pořád smlouvu, tak by ti řekli, že na trénink nesmíš a budeš běhat se sport testerem kolem stadionu, dokud si to nerozmyslíš. Co bys dělal?

Jo chápu. No asi bych si našel nějakýho advokáta a nebo to řešil přes ty FAČR a ČAFH.

Příloha č. 10 Rozhovor s hráčem č. 7

Máš nebo měl jsi někdy v klubu podepsanou smlouvu?

Měl jsem jich podepsaných několik, teď ji nemám, ale měl jsem.

Šlo o klasické profesionální smlouvy?

Jo profesionální smlouvu jsem měl v Čáslavi, Vlašimi, Žižkově

Věděl jsi, jaká práva a povinnosti ze smlouvy plynou pro tebe a pro klub?

V tu dobu jo, zajišťoval mi to manažer v klubu, on si pak zjišťoval i podmínky té smlouvy a konzultoval to s právníky, takže pak přišel, řekl, že to tak může být a já jsem to podepsal.

Kde čerpáš informace o novém přestupním řádu a novinkách ve smlouvě teď?

No teď moc informovaný nejsem, abych řekl pravdu, jako, jak už teď smlouvu nikde podepsanou nemám, manažera už taky žádnýho nemám. Vlastně, já jsem odcházel z Budějovic sem do Pardubic, protože tady mám rodinu a byl jsem tak nějak už znechucený fotbalem, tak jsem žádnou smlouvu už neřešil. Nějaký takový dohody probírám s tátou, ale jinak to nikde nesluduju.

Pokud bys smlouvu měl a potřeboval právní radu ohledně své smlouvy, na koho by ses obrátil?

No asi na právníky nebo na tu ČAFH, kdybych měl přestupovat někam do zahraničí, ale asi i tady po Česku, tak bych chtěl, aby se na to někdo kouknul, protože ty majitelé klubů mají pořád tendenci ty hráče nějak „objebávat“.

Teď už tedy s hráčským agentem nebo zprostředkovatelem nespolupracuješ?

Ne, teď už nikoho nemám.

Sleduješ aktivity ČAFH?

Aktivně moc ne, teď jak jsem byl ten ½ rok v Budějovicím tak zasílali občas nějaký maily a pozvánky na schůze, kapitán nám vždycky říkal, co nového.

Sleduješ oficiální web ČAFH?

Ne, ježiš tam vůbec nechodím.

Účastnil ses někdy dalších projektů ČAFH – například schůzky s hráči v klubu?

Ne ne, toho jsme se neúčastnil. Byl jsem jen na kempu. O nějakých schůzkách vím, tam jezdil vždycky kapitán a pak ještě jeden kluk a ti nám pak říkali, co je za novinky, ale já jsem se sám nikdy takových schůzek neúčastnil.

Využil jsi někdy služeb ČAFH?

Ne, ne, kromě toho kempu jsem jiných služeb nijak nevyužil.

Takže právní poradenství a podobně jsi ve fotbale nepotřeboval?

To potřeboval, ale řešil jsem to s právníky. ČAFH jsem s tím neoslovil.

Sleduješ novinky a aktivity FAČR?

Ne, ne to nesleduju, slyšel jsem o novém přestupním řádu, ale sám to nesleduju.

Takže na oficiální web FAČR také nechodíš?

Ne, tam vůbec nechodím a nenavštěvuju ho.

Účastnil ses kempu ČAFH pro hráče bez smluv?

Já jsem na kempu byl asi 2 roky zpátky, to byl, myslím, teprve druhej kemp, bylo to v zimní přestávce. Tehdy se to teprve tak nějak rozjíždělo, protože když jsem to viděl teď v poslední době, tak jezdili i do ciziny a hráli hodně zápasů, teď už je to úplně o něčem jiným než to bylo tenkrát, teď to má jiný grády. Tehdy jsme hráli asi jeden nebo dva zápasy tady v Praze.

A jak bys hodnotil tréninky, byla to plnohodnotná příprava?

To rozhodně, ty tréninky byly super, na velmi vysoký úrovni, v tomhle ohledu tomu nebylo co vytknout. Jako zápasů bylo v porovnání se současností míň, ale já jsem to tak bral, že se to teprve celý rozjíždí.

A jak jsi hodnotil zázemí?

No my jsme byli někde na takovém malým stadionu. Byla tam umělka.

Myslíš v Kunicích? Tam to bylo letos?

Nene, my byli v Praze, taky se to tam jmenovalo Čafka, je to možný? Ale bylo to určitě v Praze. Jako zázemí bylo takový normální, malej klub, kabiny v pohodě, ale jinak ten servis jako ustrojení, pití, to jsme dostávali nějaký ionťáky, pak jídlo, takový to ovoce v kabině, to bylo všechno zase super.

Chybělo ti na kempu něco?

Nemyslím si, jak říkám asi jediné víc příležitostí hrát zápasy, když to vidím teď. Tehdy jsme hráli jeden nebo dva zápasy a říkali nám, že přijdou manažeři, ale jestli někdo fakt přišel z nich, to nevím. Jako asi někdo jo, ale, že by nás zastavovali po zápase a chtěli se s náma domlouvat, tak to nebylo. Teď když jsem mluvil s klukama, tak si jich po zápase spoustu rozebrali. Ale tehdy jsem si říkal, že jo teprve druhej kemp, takže v pohodě.

Jak s tebou komunikovala ČAFH po kempu?

No jako volali jsme si a psali jsme si, to jako jo. Pak mi i nabízeli nějaký angažmá, ale nic z toho mi nepřišlo lukrativní a zajímavý, takže jsem těch jejich nabídek nevyužil.

Kdo ti tedy pomohl sjednat nové angažmá?

No tehdy jsem zavolał kámošovi, co byl v Budějovicích a ten mi tam domluvil zkoušku a pak už si mě tam nechali.

Pokud bys teď hledal nové angažmá, na koho by ses obrátil?

No, to nevím, manažera nemám, takže asi tak nějak zase po známých bych se poptal, jako předtím.

Dlužil Ti někdy klub peníze? Ať už na smlouvu nebo ne?

A jéje, no já jsem takovej Smolík pacholík, takže skoro všude, kde jsem byl.

Jak jsi to řešil?

No v Žižkově mi to řešil manažer, takže ten i požadoval, aby uhradili i náklady na právníky apod. V Hlavici to jsem si řešil už sám nebo jako já s právníkama, protože jsem manažera už neměl. Tam to bylo normálně u civilního soudu. No a teď budu řešit Čáslav asi během 14 dní.

A to budeš řešit a vyřizovat jak?

Čáslav mi volala a chtěla se dohodnout, ale taky mě o nějaký peníze stáhnout. Uvidím, jestli se s nima půjde nějak dohodnout, jinak to budu asi taky řešit nějak s právníkama nebo přes tu ČAFH, jak nám říkali na tom kempu, že to za nás můžou řešit. Ale zas mi kluci říkali, že si ta Haindlová bere 10% z vysouzený částky, ale to se mi teda jako moc nechce jí dát 15 tisíc.

Víš o tom, že FAČR po tom, co rozvázali spolupráci s ČAFH, zavedli bezplatné konzultační hodiny pro hráče?

Jo? To jsem vůbec nevěděl. A oni takový věci taky řeší?

Podle schůzky, kterou jsem tam měla, hráče navedou a řeknou mu, co a jak má napsat, takže ho vlastně k tomu procesu dovedou a instruuji.

Jo? Tak to se zkusím zeptat i u nich. Nejdřív se zeptám, jestli ta Haindlová si fakt bere těch 10% a pak bych zkusil zajít sem, jako přijde mi blbý, že bych já měl platit za to, abych dostal peníze, který mi klub dluží.

Setkal ses někdy v klubu se šikanou nebo rasismem? Sám na sobě nebo na spoluhráči, v rámci týmu nebo i ze strany trenéra nebo managementu?

Tak s ničím takovým jsem se nikdy nesetkal, ani jsem to neviděl.

A jak by ses k tomu postavil, kdyby ses v takové situaci ocitl ty sám nebo spoluhráč?

No, nad tím jsem nikdy nepřemýšlel, hele. No asi bych se snažil domluvit, kdyby to byl jako spoluhráč. Kdyby to byl trenér, tak bych chtěl odejít někam pryč.

Uvedl tě někdy klub do situace, kdy jsi byl nucen trénovat sám nebo mimo tým a klub tak chtěl získat tvůj souhlas na jiné podmínky?

Mně samotnému se to nestalo, já sám jsem to nezažil, ale pamatuju si v Žižkově, jak spadli, tak ty starší kluci měli asi velký platy a klub ji je chtěl zkrouhnout, oni s tím nesouhlasili, protože to bylo asi o dost a běhali kolem hřiště sami. Takže já sám jsem to nezažil, ale vím, že to tam takhle řešili.

Jak bys to řešil, kdybys takhle běhat musel ty?

Chtěl bych změnit klub, to je jasný, nějak se dohodnout o skončení smlouvy, klidně i přes právníky.

Příloha č. 11 Rozhovor s hráčem č. 8

Jsi členem ČAFH?

Nejsem členem Čafky, brácha byl jednou na kempu, ale od té doby už tam nechodí.

Z jakého důvodu nejsi členem ČAFH, máš nějaké osobní přesvědčení, proč nejsi, neoslovili tě nějak?

Protože se nechci věnovat fotbalu profesionálně, mám práci dobrou, takže nepotřebuju.

Sleduješ nějak aktivity ČAFH? Koukáš na to někde?

Jo jo, to sleduju, když tam byl Kuba (kamarád pozn. tazatele) tak jo.

A kde to sleduješ, kde o nich nejčastěji čteš? Na jejich webu, Facebooku?

Na internetu, na jejich webu, já nemám Facebook, takže hlavně na jejich webu

Je pro tebe web ČAFH přehledný?

Jo, to je.

Najdeš tam vždycky všechno, co jsi potřeboval?

Přesně tak, najdu.

Tvůj brácha byl na kempu, že?

Ano brácha na kempu byl.

Tys na kemp nikdy nechtěl?

Ne, ne nechtěl

Sledoval jsi nějak dění na kempu? Víš jak to tam funguje, třeba od bráchy?

Vím no, od bráchy tak nějak, jak to tam funguje

Dlužil ti klub někdy výplatu?

Jo jo, dlužil

Jeden klub nebo jich bylo víc?

Na smlouvu jeden klub.

Řekneš mi, který klub?

Čáslav

Jinak na ústní dohodu jich je víc.

Takže tam smlouva žádná podepsaná nebyla?

Ne, to byla jenom nějaká ústní dohoda

FIFPRO vydalo černou knihu, ve které uvádějí, že se velké množství dotazovaných hráčů setkala někdy v klubu s rasismem nebo šikanou, setkal se za svou kariéru někdy s něčím takovým?

Ne, naštěstí ne, jen z doslechu něco vím, ale jinak sám ne.

Ted' nemyslím sám na sobě, ale například jsi viděl, vnímal jsi i u někoho jiného?

Jako v týmu ne.

A ve vedení?

To možná, to možná, ale to šlo mimo mě. Naštěstí.

V tuto chvíli ti nějaký klub ještě dluží peníze?

Jako na smlouvu už ne.

Čáslav už to všechno srovnala?

Jo srovnala.

Na koho ses v tu dobu obrátil o pomoc?

Na kamarádka právníčku.

Víš o tom, že ČAFH takové právní poradenství taky poskytuje?

Vím, vím, ale nechtěl jsem to vůbec hnát přes Čafku, říkal jsem si, že si to nejdřív vyřeším sám a pak teprv bych to tak třeba řešil.

Takže to by byl případně další stupeň?

Přesně tak.

Máš nebo měl jsi nějakého agenta?

Ne nemám, ani jsem neměl.

Když jsi měl v Čáslavi smlouvu, myslíš si, že jsi byl dobře informovaný ohledně svých práv a povinností, které z té smlouvy plynou?

Ne, určitě ne.

Nechal jsi někoho podívat se na smlouvu, vysvětlit si ji a vyložit si ji?

Já jsem na tu smlouvu koukal, samozřejmě.

A ukázal jsi ji ještě někomu, aby ti třeba pomohl porozumět veškerému obsahu?

Ne ne, to ne. To jsem si nechal zkontrolovat až potom. Pak jsem to dal právníce, až když mi dlužili. Je to sice pozdě, ale...

Říkal jsi, že sleduješ nějak aktivity ČAFH, sleduješ nějak i aktivity FAČRu? Co hráčům nabízí FAČR?

Ne to nesleduju. Četl jsem, že FAČR ukončil spolupráci s ČAFH, jako na takovýhle novinky se kouknu. Ale, že bych to nějak extra sledoval, to ne

Ted' například FAČR nabízí bezplatné konzultace pro hráče, aby nějakým způsobem nahradil ČAFH, takže, pokud chce hráč poradit s čímkoliv, tak může jít i na FAČR, víš o tom?

To nevím, takže v podstatě tu Heindlovou úplně vyšoupli. Asi je moc dobrá, no.

Ještě se zeptám, ČAFH pořádá návštěvy klubů a hráčů, ty schůzky jsou nejen pro členy ČAFH, kdo chce z klubu, může na schůzku přijít, tam je informují o novinkách v přestupovém řádu, náležitostech smlouvy apod.

Účastnil ses někdy takové schůzky?

Ne ne, neúčastnil. Ale o těch novinkách v přestupním řádu nám říkali.

V klubu?

Jo, přesně, v klubu.

Myslíš, že vám klub poskytuje dostatečné informace?

Jo to určitě poskytuje.

Akorát my jsme hráči Hradce a máme smlouvu od právníka a v Živanicích jsme normálně na hostování. Je to hostování od právníka a nazpátek nás vykoupí za 1 Kč. Takže my musíme podepsat takovou smlouvu

Ale podle nového přestupního řádu se hostování ruší.

No my normálně přestoupíme na půl roku a máme podepsané smlouvy od právníků, že nás za půl roku odkoupí za Korunu. Nikam jinam nás nepustí a máme tam pokutu 100 000 Kč klub a 100 000 Kč my.

A všechny tyto pokuty máte zadané ve smlouvě?

Jo to máme.

ČAFH dělá kromě kempů a právního poradenství i další projekty. Účastnil ses někdy nějakých jejích projektů?

U ČAFH určitě ne, měli jsme sbírku na nemocné děti, spolupřátali jsme exhibiční zápas proti týmu z EURA 1996. ale nic z toho nebylo pod hlavičkou ČAFH.

Příloha č. 12 Rozhovor s hráčem č. 9

Jsi teď registrovaný jako hráč v nějakém klubu?

Ano, jsem.

Jak se klub jmenuje?

Pagewood Botany FC (Austrálie – pozn. tazatele)

Máš tam smlouvu?

Za hraní fotbalu ne, ale za trénování ano.

Takže v klubu působíš jako trenér i jako hráč?

Přesně tak. Trénuji tam, ale na smlouvu nehraju, protože tady je to vedeno jako takzvaný casual job.

Měl jsi někdy v kariéře podepsanou smlouvu?

Ano, ve Spartě.

To byla klasická profesionální smlouva?

Ano.

Byl jsi nějak poučený o tom, jaká práva a povinnosti pro tebe a pro klub z té smlouvy plynou? Studoval někdo s tebou tu smlouvu?

Ano, ve stručnosti jsem poučený byl svým hráčským agentem a agenturou Sportinvest, ale do podrobnějších detailů jsem si smlouvu přečetl pak až já sám.

Takže v té době jsi měl agenta.

Jo, smlouva mi byla nabídnuta ve formě návrhu a prodiskutována se mnou a mým agentem. Debata o smlouvě pak probíhala jen mezi mnou a agentem a agent zajišťoval spojení mezi mnou a klubem.

Kdybys potřeboval cokoliv ve smlouvě vysvětlit, na koho by ses obrátil?

Na svého agenta. V té době jsem nevěděl, že existuje někdo jiný, kdo by mi mohl poradit.

Jsi členem České asociace fotbalových hráčů?

Před mým odjezdem do Austrálie jsem byl, ale po roce nečinnosti nevím, či stále jsem. Tehdy jsem platil členský příspěvek, ale ten se má platit každý rok.

Setkal ses v Austrálii s nějakou podobnou fotbalovou asociací pro hráče?

Tady vím pouze o Football Federation Australia, nevím, jestli mají i nějaké zastoupení čistě pro hráče.

Sleduješ aktivity ČAFH?

Pouze z toho, co vidím na Facebooku.

Takže jejich oficiální web nesleduješ?

Ne, ani jejich oficiální Facebook ne, jsou to spíš profily některých členů asociace.

Víš, jaké služby ČAFH svým členům poskytuje?

Poradensko- právní služby a přípravné kempy pro volné hráče.

Pokud bys potřeboval teď nějakou radu ohledně smlouvy, přestupu apod., na koho by ses obrátil?

Na oficiální stránky Fotbalové Asociace a hledal nějaké odpovědi. Nebo přímo na tu hráčskou asociaci.

Sleduješ nějak aktivity a novinky FAČR?

Ne, to nesleduji.

Kde čerpáš informace ohledně novinek v přestupním řádu nebo nových podobách smluv?

Nové informace už nečerpám, jak teď nejsem v ČR.

Slyšel jsi o dalších činnostech CAFH? Například informační schůzky pro hráče přímo v klubech? Účastnil ses jich?

O těchto aktivitách jsem neslyšel, takže jsem se jich určitě ani nezúčastnil.

Víš o tom, že i FAČR má bezplatné konzultace pro hráče?

O těch hodinách pro hráče jsem slyšel.

Na koho by ses obrátil s prosbou o radu spíš – na ČAFH nebo FAČR?

Spíš bych se obrátil na Českou asociaci fotbalových hráčů.

V tuto chvíli hraješ za nějakou finanční odměnu?

Finanční odměna v této soutěži, kde působím, je zakázána. To znamená, že pro ten klub pracuji jako trenér a za to už placený být můžu.

Dlužil ti někdy klub peníze?

Ano, jeden klub mi dlužil peníze 4 měsíce.

Jak jsi to řešil?

Řešil jsem to hrozbou odchodu z klubu, pokud by to trvalo i nadále, snažil bych se obrátit i někam jinam, ale protože jsem tam neměl profesionální smlouvu, tak by to asi nemělo žádný výsledek.

Nutil tě někdy klub trénovat samotného? Případně pod dozorem, avšak mimo tým?

Ano, byl jsem vykázán z jakýchkoliv tréninků organizovaných klubem do té doby, dokud nepodepíšu smlouvu.

Jak dlouho to trvalo?

Asi 2 měsíce.

Můžeš jmenovat klub?

Bylo to v Baníku Ostrava, když mi bylo 16 let. Nejdřív mi zakázali trénovat, pak vyhodili tátu po 12 letech práce v klubu a pak jsem odešel do Sparty.

Tím se situace tedy vyřešila? Zkoušeli jste s klubem nějak jednat?

Byla tam snaha manažera, už je to ale dávno a nepamatuji si přesně detaily, nechci nikomu křivdit, ale podle mě, neudělali všechno, co mohli.

Chodí ti jako členovi nějaké newslettery, novinky, pozvánky, upozornění od ČAFH e-mailem?

Ne, na e-mail mi žádné novinky ani newslettery od ČAFH nechodí.

Je i v Austrálii obdoba kempu pro hráče bez smluv?

Nevím o tom.

Setkal ses někdy v klubu se šikanou nebo rasismem? Na sobě nebo u spoluhráče?

Ano, ve fotbalovém prostředí je rasismus celkem častým projevem, i když je to často míněno pouze vlivem neracionálního a nepromyšleného jednání jedince.

Jak bys řešil šikanu ze strany managementu nebo trenéra? Na koho by ses obrátil?

Šikanu ze strany trenéra nebo managementu bych řešil, jelikož jsme dospělí, již pohovorem nebo diskuzí mezi kabinou a managementem, či poukázáním na příslušné orgány fair play ve sportu.

Pokud bys hledal nové angažmá, na koho by ses obrátil o pomoc? Obrátil by ses i na ČAFH?

Nové angažmá bych si hledal asi sám, v první řadě bych se snažil kontaktovat známé trenéry a osoby pohybující se ve fotbalovém prostředí a požádal o nějaké doporučení.

V čem jsi viděl hlavní výhodu být členem ČAFH?

Když jsem byl v ČR, tak jsem služeb ČAFH nevyužil, takže jsem pro svůj prospěch nezaznamenal nic, ale akceptuji to, že je schopna pomoci hráčům v nějaké nouzi takže nemůžu ani hodnotit.

Příloha č. 13 Rozhovor s hráčem č. 10

V jakém klubu teď momentálně působíš?

Ve VSS Košice.

Máš v tomto klubu podepsanou profesionální smlouvu?

Ano, mám.

Jsi členem ČAFH?

Ano stal jsem se členem hráčské asociace asi před dvěma roky.

Jakým způsobem ses stal členem?

Přítelkyně mi vyplnila přihlášku.

Jak ses o hráčské asociaci dozvěděl?

Právě přes přítelkyni.

Jaká je pro tebe největší výhoda být členem ČAFH?

Nejvíce jsem asi vnímal to, když jsem mohl s nimi trénovat, když jsem neměl platnou smlouvu s klubem.

Tím myslíš tedy kemp pro hráče bez smluv?

Ano, přesně ten myslím.

Kdy ses ho účastnil?

V létě 2015.

To byl ten ročník, kdy český výběr vyhrál turnaj FIFPro, že?

Máš pravdu, kemp mně trvat asi dva týdny, ale vzhledem k výsledkům, které jsme měli, se to natáhlo na více než měsíc.

Jakým způsobem ses na kemp dostal?

Když se dělala sestava pro kemp, tak jsem zavolał Dominiku Rodingerovi a zeptal se ho, jestli bych se mohl účastnit a on mi řekl, že ano.

A jak ses o samotném kempu dozvěděl?

Přes mou šikovnou přítelkyni, která to sledovala.

Sleduješ sám nějak aktivity ČAFH?

Já moc ne, spíše přítelkyně.

A ty sám? Byl jsi na jejich webu, sleduješ jejich Facebook, Twitter, Instagram?

Když jsem byl na jejich webu, tak nebyl aktuální, takže pak jsem na něj už nekoukal. Na Facebooku je nesleduji, protože ho sám nemám a na jiných sociálních médiích taky nemám možnost.

Když se znovu vrátíme ke kempu, jak bys zhodnotil obsah a náplň tréninku?

Trenér byl Werner Lička a asistoval mu jeho syn Marcel, takže to mělo parametry a úroveň velice dobrou. Kondičním trenérem byl Lukáš Stránský, který vedl hráče po kondiční stránce také velmi dobře tak, aby byli připraveni na nadcházející angažmá.

Vnímal jsi kemp jako plnohodnotnou letní přípravu?

Bylo to srovnatelné.

Můžeš nějakým způsobem popsat průběh kempu, tréninky, denní režim apod.?

Ze začátku jsme trénovali i dvoufázově, kdy to v běžné praxi fungovalo tak, že jsme dopoledne měli trénink, kondiční příprava a výklus s balonem, potom jsme jeli na jídlo, to si každý musel nějak zařídit sám a potom bylo volno nebo další trénink.

Tedy stravování v průběhu kempu nijak zajištěno nebylo?

Ne.

Jak to bylo s pitným režimem, dresy, bylo nějak postaráno o toto?

Vody na tréninku nám dodával sponzor, myslím Ondrášovka, na praní se od každého vybíralo 500 Kč, takže jsme po každém tréninku nemuseli starat o špinavé oblečení a byla po trénincích zařízená regenerace, kterou jsme si nemuseli hradit a někdy opravdu bodla, ta byla zařízená v nedalekém Štíříně, v zámečku.

500 Kč bylo určeno na praní nebo na oficiální dresy kempu?

Praní, dresy jsme po skončení kempu odevzdávali.

Jak to bylo s ubytováním pro hráče, kteří by nezvládali dojíždět do Kunic?

Já jsem ubytování nevyužil, ČAFH nám nabídla výhodnější cenu přímo v Kunicích na zámku, nevím, kolik přesně lidí to využilo, ale ta možnost byla.

Ještě ke kempu, jak bys hodnotil materiální zajištění a zázemí?

Jako velmi dobré.

Jakým způsobem se formovalo mužstvo pro pokračování v turnaji FIFPro? Jak se skládal výběr hráčů?

Bylo to určitě nejen o výkonnosti, ale také o tom, kde kluci předtím působili, samozřejmě dostali přednost hráči, kteří hráli první a druhou ligu před těmi, kteří hráli nižší soutěže.

V Čechách se kemp odehrával v Kunicích, poté jste se účastnili vyřazovacích bojů v zahraničí, jak bys porovnal podmínky a zázemí pro kemp tady a v zemích, které jste navštívili?

V Kunicích se nám snažili vyjít vstříc, aby se nám tam trénovalo dobře a když to mám porovnávat se zahraničím, tak tam jsme vždycky přijeli na 2,3 dny, které jsme trávili na hotelu a pak jsme jeli na zápas, takže tam těch šancí pro porovnávání moc není, ale všude, kde jsme byli, ať už ve Švýcarsku, Holandsku nebo Portugalsku, tak všude to mělo svojí úroveň.

Jak hodnotíš stadion a zázemí pro zápasy?

V Portugalsku jsme hráli na stadionu, který měl kapacitu asi 15-20 tisíc lidí, ve Švýcarsku jsme hráli v nějakém tréninkovém centru a v Holandsku, kde byl závěrečný turnaj 4 zemí, jsme hráli na třetiligovém stadionku, který nebyl velký, ale zato byl poměrně útulný.

Letos turnaj pořádala ČAFH, byl ses podívat alespoň jako divák?

Ano, to jsem byl.

Jak bys to porovnal s rokem 2015?

Nabízí se přímé porovnání s minulým rokem, kde závěrečný turnaj probíhal v Holandsku a na rovinu můžu říct, že kvalita pořadatelství a zázemí byla naprosto neporovnatelná.

V jakém smyslu?

Tam to opravdu bylo profesionálně udělané, kdežto tady to vypadalo, jako by si šly zahrát dva týmy z okresního přeboru, teď ale nemyslím kvalitou jejich fotbalu, ale takovýma věma okolo, jako že na hřišti lítají psi apod.

Pomohla ti nějak asociace po kempu s hledáním nového angažmá, nebo jsi využil služeb manažera?

Asi dva nebo tři týdny po kempu mi volala Lucie Hlavová, která tehdy v asociaci pracovala, s tím, že je tu možnost angažmá ve čtvrtoligovém německém klubu.

Jednal jsi s lidmi z klub sám, tvůj manažer nebo všechno zařizovala hráčská asociace?

Vyjednával jsem si všechno sám. V té době jsem svého manažera ještě neměl.

Je ti známo, zda ČAFH získala od klubu nějakou provizi za zprostředkování tvého přestupu?

Nevím o tom nic.

Nyní, když svého manažera máš, dokážeš říci, zda služby manažera mohou nahradit služby asociace?

Záleží, na koho natrefíte.

Využil jsi někdy i jiných služeb asociace než kempu?

Ne.

Účastnil ses někdy generální členské schůze?

Ne.

Proč? Víš o tom, že máš právo se jí účastnit? Byl jsi o tom informován?

Přišla mi nějaká pozvánka do mailu, ale bohužel se to krylo s termínem, kdy jsem měl trénink.

Když jsi podepisoval svou profesionální smlouvu, byl jsi seznámen s tím, jaká z ní pro tebe plynou práva a povinnosti, poučil tě někdo o takových záležitostech?

Četl jsem smlouvu jen s mámou, která je advokátka.

Kdybys potřeboval pomoci s výkladem smlouvy nebo jsi potřeboval řešit nějaké právní věci ve vztahu ke klubu, na koho by ses obrátil?

Na manažera.

Vnímáš ČAFH jako základnu pro výměnu informací, ze kterých bys mohl čerpat a kam bys šel případně pro radu?

Nevím, nikdy jsem to nevyzkoušel, takže netuším, co mi mohou v tomto směru nabídnout.

Prvotně by ses při potřebě informací obrátil tedy na manažera?

Ano.

Stalo se ti někdy, že ti klub dlužil peníze?

Ano, ale zatím ne více než 3 týdny.

Kdyby se to období nějakým způsobem prodloužilo, klub by nereagoval na výzvy, jak bys to řešil? Na koho by ses obrátil v tomto případě?

Opět bych se obrátil na manažera.

Setkal ses v klubu někdy se šikanou nebo rasismem, i třeba ze strany vedení klubu, trenéra, v kabině?

Vysloveně se šikanou ne.

A rasismem?

Někdy na hřišti padnou ostřejší slova, ale po zápase už nikdo o ničem neví.

Kdybys zaznamenal znaky šikany v kabině, ze strany trenéra nebo managementu na sobě nebo na spoluhráči, jak bys to řešil?

Těžko říct a těžko si to představit, když jsem v takové situaci nikdy nebyl, takže nedovedu posoudit, jak bych reagoval.

Stalo se ti někdy, že tě klub nechal trénovat samotného, aby tě donutil podepsat smlouvu s podmínkami, které bys za jiných okolností neakceptoval?

Ne.

A byl jsi svědkem toho, že se klub k někomu takhle choval?

Ano, to jsem byl.

Jak bys to řešil, kdybys byl v jeho kůži.

Asi není žádné jiné řešení, pokud má hráč platnou smlouvu, tak musí akceptovat to, co mu trenéři nebo vedení nařídí dělat. Takže pokud mu nařídí běhat kolečka kolem hřiště, tak hráč prostě musí běhat kolečka.

A ty bys běhal takhle kolečka kolem hřiště celou sezónu?

Ne.

A co bys teda dělal?

Šel bych si otevřeně promluvit s lidmi, kteří za tím vězí.

Co bys očekával od takového rozhovoru?

Nevím, rozřešení této nepříjemné situace.

Moc děkuji za tvůj čas.

Příloha č. 14 Dotazník

1. Spolupracujete s ČAFH (Česká asociace fotbalových hráčů) ? *

ano
ne

pokud ano

2. uveďte způsob

pokud ne

3. uveďte důvod

4. Umožňujete zástupcům ČAFH setkání s Vašimi hráči na půdě klubu? *

ano
ne

pokud ano

5. Hodnotíte tato setkání jako pro hráče přínosná? *

ano
ne

6. Účastní se těchto setkání i někdo z představitelů, funkcionářů klubu? *

ano
ne

pokud ne

7. Prosím uveďte důvod *

8. Znáte obsahové složení těchto setkání ČAFH s hráči? *

ano
ne

9. Poskytuje klub svým hráčům informace o náležitostech smlouvy, faktur či změnách v přestupním řádu? *

ano
ne

pokud ano

10. Prosím uveďte, jakým způsobem

11. Sledujete aktivity ČAFH? *

ano
ne

pokud ano

12. Prosím uveďte jakým způsobem, prostřednictvím jakých médií *

13. Zajímá se klub o soupisky hráčů na kempch pro hráče bez smluv pořádaných ČAFH? *

ano
ne

14. Účastní se někdo z realizačního týmu či funkcionářů Vašeho klubu zápasů v rámci kempů ČAFH? *

ano
ne

15. Podpořili byste záměr ČAFH vytvořit fond pro hráče?

ano
ne

16. Prosím vyberte ligu, do které Vaše mužstvo nastoupí v sezóně 2016/2017 *

1. liga
2. liga